

An abstract painting with a warm, textured background of reds, oranges, and yellows. A large, white, stylized number '2' is positioned on the right side. The painting has a visible brushstroke texture and a vertical greenish-yellow band on the right edge.

**Len jedno je
potrebné**

Hans Erik Nissen

2

Len jedno je potrebné

(2. diel)

Len jedno je potrebné

(2. diel)

Hans Erik Nissen

Dansk Balkan Mission 2019

Len jedno je potrebné, (2. diel)

Pôvodný názov: "Et er nødvendigt"

Autor (author): Hans Erik Nissen

© Dansk Balkan Mission (DBM), Rodding, Denmark

Prvé vydanie (First print): 2019

Editor:

Knud W. Skov at DBM

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

Slovenský preklad (translation): Ivana Skoncová

Preložené z anglického prekladu (Translated from English):

Only One Thing Is Needed

Grafická úprava (graphical production): Knud W. Skov, DBM

Tlač (Printed by): Drukarnia Beltrani, Krakow

Obálka (illustration): "The Burning Bush LIX" by Jorn Henrik Olsen

Na preklade a vydaní tejto knihy sa podieľali viacerí vydavatelia.

Preklad citátov Písma, pokiaľ nie je uvedený inak, je prevzatý z prekladu podľa komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a. v. – Biblia Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy, vydaného Slovenskou biblickou spoločnosťou.

Dielo podlieha Autorskému zákonu. Ďakujeme, že dodržiavate všetky autorské práva tým, že bez písomného súhlasu v žiadnej forme nerozširujete, nekopírujete ani nedistribuuje žiadnu časť tejto knihy. Kniha je zadarmo - len na darovanie.

The translation & publishing of this book has been made joint by the publishers. All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publishers. The book is free - only for donation.

Dansk Balkan Mission (DBM)

Br. Roddingvej 5a,

DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk

e-mail: dbm@balkanmission.dk

Distribúcia na Slovensku (Distribution in Slovakia):

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

web: www.evs.sk,

e-mail: evs@evs.sk

Úvod

Cieľom tejto knihy je zvestovať jednoduché, jasné, život prinášajúce slovo o Ježišovi. Všetci potrebujeme také slová. Niekoľko z týchto denných zamyslení poukazuje na to jediné, čo potrebujeme: **Ježiša Krista ako Spasiteľa a Zmierovateľa pre stratených hriešnikov.**

Modlím sa, aby tieto zamyslenia pomohli niekomu nie len veriť, ale tiež zostať kresťanom v Ježišovi Kristovi. Všetko u teba musí prameniť v Ňom. Ježiš je všetko, čo potrebuješ. Sám v sebe si chudobný, v Ňom máš hojnosť. Keď Duch Svätý zjavuje požehnanie v Kristovi, posväcuje sa naše vnútro a prinášame Bohu ovocie. Do srdca prichádza chvála a víťazstvo a v dobrom aj zlom vidíme, že životom kráčame vo víťazstve Ježiša Krista.

Ostatným preto ponúkam to, čo obohatilo môj život. Nech Boh každého z vás požehná skrze Slovo, ktoré bude platiť, aj keď sa nebesá a zem pominú.

Kodaň 2012

Hans Erik Nissen

1. apríl

Kto odpúšťa priestupok, hľadá lásku, kto však opakuje vec, rozíde sa s priateľom.

Príslovia 17:9

Nezhody a konflikty medzi kresťanmi spôsobujú, že z mnohých zborov sa vytráca radosť a dôvera. Môže sa to odraziť v tom, že nemáme odvahu pozývať ľudí zvonku, aby prišli ku Kristovi, keďže poznáme podmienky v zbere.

Po nezhodách a konfliktoch sa mnohí pýtajú: Nemohli sme tomu predísť?

Je dobré vopred myslieť na to, že musíme navzájom dobre vychádzať, aj keď sa už nezaobrábame vecami, v ktorých sme sa nezhodli. Pomáha to zastaviť konflikt skôr, než vypukne. Je to dôležité, lebo to nevedie k vzájomným neliečiteľným zraneniam.

Ak už došlo k zraneniam a nedokážeme sa dohodnúť, je správne prikryť priestupok. Musí sa prikryť láskou. Láska prikryva množstvo hriechov.

Vytahovať záležitosti všetko iba skomplikuje a ešte viac nás to rozdelí. Nie, riešením je preukázať si vzájomnú lásku a vlídnosť.

Nezažil si na vlastnej koži, aké je dobré stretnúť sa so srdečnosťou u niekoho, s kým si sa nezhodol? Starú záležitosť už nevyťahuj. Nie, premôž sa a preukáž lásku.

Možno práve ty by si mal spraviť prvý krok. Urob ho nielen slovami ale aj skutkom. Láska zmierila mnohých bratov napriek tomu, že spolu nesúhlasili!

Existuje zhoda, ktorá presahuje všetko ostatné. Je to láska, ktorá nás spája skrze trón milosti. Tam všetko ponecháme Hospodinovi, ktorý dokonale pozná naše srdce. Tam nikto nemá iné právo, len právo na milosť. Spája nás s ostatnými kresťanmi. Všetci musíme žiť z Hospodinovej milosti.

Ježiš Nazaretský, kráľ židovský.

Evanjelium podľa Jána 19:19

Tento nápis umiestnil Pilát na kríži nad Ježiša. Nik nemal pochybovať o tom, kto to je, preto bol nápis v hebrejčine, latinčine a gréčtine.

Židia sa snažili tieto slová zmeniť, ale neuspeli. Pilát napísal pravdu bez toho, aby o tom vedel.

Ježiš je Kráľom každého jedného človeka. Nie je Kráľom len tých, ktorí si Ho vyberú. Vo večnosti bude znieť toto obvinenie nad mnohými. Odmietol si Toho, ktorý mal byť Kráľom tvojho života. To je ten najväčší hriech, aký môže človek spáchať.

Odmietnuť Ježiša znamená odmietnuť Boha. Nik to nemôže urobiť beztriestne. Ľudia, ktorí Ho odmietli, strávia večnosť bez Neho, pod Jeho hnevom a súdom.

Ak patríš Ježišovi, uznal si Ho za svojho Kráľa. Je nesprávne myslieť si, že človek má prijať Ježiša ako Spasiteľa a až potom ako Pána.

Nie, Ježiš je Kráľom kresťana. Preto priprav Kráľovi miesto. Nepatríš sám sebe, ale svojmu Kráľovi, ktorý žije v tebe.

Ak sa spojíš s Ním, tvoj život sa zmení. To On má moc a byť v Jeho službe je požehnaním tvojho života.

Učeník zakúsi to, čo jeho pán. Ježiša mnohí potupujú. Každý kresťan to pocíti. Je však ctou mať s Ním na tom podiel.

S údivom premýšľaj nad tým, že tvoj Kráľ skončil na kríži. Ježiš sa ponížil a stal sa Služobníkom. Áno, vo svojej smrti sa stal tvojím Zástupcom.

Mal by som Ho milovať menej, keď sa tak veľmi ponížil? Nemali by sme Ho namiesto toho oslavovať a vyvyšovať Jeho meno?

Robíme to, keď Ho korunujeme za Kráľa svojho života. Musí byť Majstrom. Musí byť Pánom. Budeme Ho nasledovať.

3. apríl

Ježiš ju oslovil: „Mária!“

Evanjelium podľa Jána 20:16

Ak niekto vysloví tvoje meno, nepochybujes, že sa to týka teba.

Možno si vyrástol v kresťanskej rodine. O kresťanstve môžeš vedieť veľa. Áno, možno túžiš stať sa kresťanom. Všetko to ti ale nebude nič platné, ak neveríš, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych pre teba. Ak si nepočul Ježiša vo svojom srdci, ako ti hovorí: „Môj si ty!“, si mimo Božieho kráľovstva.

Pán ťa ale volá po mene, tak ako sa to stalo, keď sa zjavil Márii. To je tá najväčšia a najdrahšia vec v živote človeka.

Keď sa to stane, nebude ťa zaujímať, čo všetko od Ježiša dostávaš, bude ťa zaujímať On sám. Premýšľal len o Ňom. Pritahuje ťa. Stal sa pre teba všetkým.

Starý Pánov služobník raz povedal: „Mne žiť je Kristus.“ Keď mal vydať počet, zaujímal ho len Ježiš. Nebude to tak aj vo večnosti?

Mnohí kresťania rozmyšľajú, či vo večnosti nájdu odpovede na svoje pozemské problémy. Otázkou je, nakoľko ťa to bude zaujímať, keď budeš stáť tvárou v tvár Ježišovi. Tam ťa On tak zaujme, že na všetko ostatné zabudneš.

Predstav si, že ťa Ježiš pozná! Predstav si, že je to tak práve v deň, keď to pre teba znamená všetko. Predstav si, že ťa Ježiš oslovuje menom vo chvíli, keď to znamená, že máš zdediť kráľovstvo, ktoré pre teba Otec pripravil od stvorenia sveta.

Ježiš ťa volá po mene.

Robí to dnes. Možno sa cítiš zlomený, studený, mŕtvy a prázdny. Aj Mária sa tak cítila, keď si myslela, že stratila všetko. Napriek tomu k nej Ježiš prišiel práve v ten deň. On vie, že potrebuješ počuť, ako ťa On volá po mene. Preto ti hovorí: „Neboj sa, lebo som ťa vykúpil, povolal som ťa tvojím menom; môj si ty!“

Pane, chceme vidieť Ježiša!

Evanjelium podľa Jána 12:21

K Filipovi prišli nejakí Gréci a povedali, že chcú vidieť Ježiša. Mnohí ich nasledovali, niektorí zo zvedavosti, iní aby o Ňom čo-to zistili. Niektorí prišli, lebo vedeli, že Ježiš je jediný, kto dokáže uhasiť smäd a nasýtiť hlad duše.

Jediné, čo ti môže pomôcť, je vidieť Ježiša. Zo všetkých strán ťa obklopuje pokušenie a nebezpečenstvo. Nemá zmysel obracať pohľad na všetky tie hrozné veci. Rovnako nie je nič platné pozrieť sa do vlastného vnútra a uvedomiť si svoje slabosti a bezmocnosť. Nie, musíš ísť k Ježišovi. To Jemu sa má otvoriť tvoje srdce.

Ako sa to stane?

Nestane sa to, keď budeš pracovať so svojou predstavivosťou a budeš sa snažiť vcítiť do Ježišovho utrpenia. Nestane sa to ani vtedy, keď sa budeš pozeráť do svojho vnútra, aby si sa s Ježišom stretol cez mysticismus a extázu. Nestane sa to, ani keď budeš stále dookola spievať tie isté refrény.

Ježiša nájdeš v Biblii. Božie slovo Ho vykresľuje pred tvojimi očami. Stretávaš Božieho Syna, skrze ktorého bolo všetko stvorené. Stretávaš Ho ako ľudskú bytosť. Stretávaš Ho na ceste k chorým, bezmocným a vyčerpaným ľuďom. Tiež stretávaš Ježiša ako zabitého Božieho Baránka, ktorý nás všetkých vykúpil pre Boha svojou krvou.

V Božom slove stretávaš Toho, ktorého jedného dňa uvidíš tvárou v tvár v sláve. Vstupuje do tvojho srdca s mocou svojej milosti.

Vtedy zažívaš podobnú skúsenosť ako učeníci, ktorí boli po Ježišovom vzkriesení za zatvorenými dverami zo strachu pred Židmi. Ježiš k nim prišiel a ukázal sa im. A zaradovali sa učeníci, keď videli Pána.

Vidieť Ježiša je jediná cesta k trvalej radosi. Je to tiež bezpečná cesta. Choď po nej bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádzaš! Možno Ho uvidíš cez slzy; stále však platí: ak vidíš Ježiša, On dáva tvojmu srdcu hlbokú tichú radosť uprostred ťažkostí, bolesti a konfliktov.

5. apríl

Pane, keby si chcel, mohol by si ma očistiť.

Evanjelium podľa Matúša 8:2

Hriešnik zažije veľa prehier, kým príde chvíľa, keď Ježišovi povie: Pane, keby si chcel, mohol by si ma očistiť.

Najskôr sa snažíš hriech vysvetliť. Porovnávaš sa s inými a myslíš si, že nie si horší ako oni.

Nech je ako chce, pred Božou tvárou nemôžeš hriech ospravedlniť. On ťa vidí skrz-naskrz. Pozná hlboké zákutia tvojho srdca. Nič nečisté, čo sa tam nachádza, nie je pred Ním skryté.

Keď si to hriešnik uvedomí, začína bojovať, aby sa oslobodil od hriechu. Hriech sa ale nedá zmyť. Je ako malomocenstvo. Pochádza zvnútra, z najhlbšieho vnútra. Bez ohľadu na to, čo robíš, na koreň hriechu nedosiahaš. Vyraža z tvojho srdca – niekedy jedným spôsobom, inokedy iným.

Preto skončíš ako stratený človek. Jedného dňa sa budeš musieť postaviť pred Hospodinovu tvár a otvorene povedať: Chcem byť kresťanom, ale nezvládam to. Nedokážem sám seba očistiť.

Vidíš, že vyzeráš ako ten malomocný?

Boj, túžby ani úsilie nepomáhajú. Existuje len Jeden, ktorý nás môže zachrániť, a tým je Ježiš.

Pane, keby si chcel, mohol by si ma zachrániť! Zdá sa byť strašné, že to musím povedať, ale to nie je strašné. V skutočnosti je to pre teba len požehnanie. Keď si človek uvedomuje vlastnú biedu a úbohosť, pripravuje cestu pre Ježiša.

Ježiša môžeš uchopiť len prázdnyimi rukami. Pokiaľ na svojej ceste bojuješ tak, že sa zdokonaľuješ, nepočuješ Ježišov hlas. Keď si však bezmocný, dokážeš počuť Jeho požehnané slová: „Chcem, buď čistý!“

Tri obyčajné slová, no v nich je ukrytá celá plnosť spásy. Len si predstav, Ježiš to chce! Nielenže chce, On ťa ťahuje k tebe ruku a dotýka sa ťa.

Tak funguje záchrana. Ježiš prichádza k tebe. Dovoľuje, aby ťa prikryla a očistila Jeho krv. Budeš biely ako sneh. Vtedy ťa Boh vidí bez hriechu. Si Ježišova čistá a svätá nevesta.

6. apríl

A zaradovali sa učeníci, keď videli Pána.

Evanjelium podľa Jána 20:20

Radosť je jedným z ovocia Ducha Svätého, no je to iná radosť, než sme poznali ešte predtým, ako sme sa stali veriacimi. Nezmizne ani počas ťažkostí, utrpenia a zármutku. Aj uprostred zúfalstva má kresťan hlbokú a tichú radosť.

Táto radosť je úzko spojená s vierou v Ježiša. Keď sa oči srdca obrátia k Nemu, radosť je nádherná. No keď sa hriechne veci zmocňujú ľudskej mysle, kresťanská radosť je zatlačená do úzadia.

Po ukrižovaní Ježiša žili učeníci v obrovskom napätí. Nemohli vedieť, ako sa k nim zachovajú Ježišovi nepriatelia. Zamkli sa preto zo strachu pred svojimi krajanmi. Zdá sa, že ani Ježišov príchod to veľmi nezmenil. Ich bezpečnosť bola stále neistá. Napriek tomu sa všetko zmenilo. Videli Ho, preto sa radovali. Stretnutie so živým Spasiteľom zmenilo predmet ich rozhovoru. Predtým rozprávali o temnej, hrozivej budúcnosti; teraz si museli navzájom opakovať, že Ježiš žije.

Nadchádzajúcim dňom a ťažkostiam mali čeliť po boku živého Spasiteľa!

Samozrejme, mali prejsť utrpením, ale Ježiš mal byť s nimi v každej situácii.

Ako len potrebujeme otvoriť oči a dívať sa na nášho vzkrieseného Pána a Spasiteľa! Neustály pohľad na bezmocnosť ľudí okolo nás i našu vlastnú nás vedie len k rastúcej beznádeji. Avšak ak viera v Ježiša dostane možnosť rásť, čelíme budúcnosti s dôverou, pretože Boh je s nami.

Veľa kresťanov si myslí, že pochopili evanjelium Ježiša Krista. Pochopili, že Ježiš na tretí deň vstal z hrobu, ale neuvedomili si, že veľkonočné ráno musí zasiahnuť ich srdce. Keď sa to stane, vyjde ich slnko a srdce prekypuje radosťou.

Nevieme, čo prinesie budúcnosť. Vieme však to najdôležitejšie. Nesmieme kráčať v ústrety nadchádzajúcim dňom sami. Musíme do nich vstúpiť s Ježišom. Ak máme čeliť veľkým ťažkostiam, stále si môžeme byť istí, že nikdy nebudú také, aby Ježiš nedokázal prejsť cez všetky ich zavreté dvere.

Hospodin spôsobil, aby ho zasiahla nepravosť všetkých nás.

Izaiáš 53:6

Keď je človek v núdzi kvôli hriechu, je ťažké veriť tejto pravde. Vtedy cíti, že Božie sväté oči ho pozorujú. Nemám čo povedať. Mám zavreté ústa a očakávam Boží súd.

Vtedy prichádza Boh vo svojom Slove a hovorí, že nechal dôsledky všetkých mojich hriechov dopadnúť na Pána Ježiša. Ja som zhrešil, ale Ježiš niesol vinu.

Ježiš pozná vnútro človeka. Vie, že sklúčené srdce ťažko uverí, že práve všetky jeho hriechy boli odpykané. Dokážeš veriť, že to platí pre všetkých ostatných, len nie pre teba.

Boh preto hovorí, že spôsobil, aby Ježiša zasiahla nepravosť všetkých nás. Keď hovorí všetkých, myslí tým všetkých. Patrí tam aj tvoja nepravosť.

Musíš vedieť, že tvoja nepravosť nemôže spočívať na tvojich a zároveň aj na Jeho pleciach. Keď ju Boh z teba sňal a položil na Neho, už viac nie je na tebe.

Sám Hospodin dokonil toto nádherné dielo spasenia. Jediné, čím si mohol prispieť, bol hriech. Boh však vzal to, čo si mohol dať, a potom namiesto teba obetoval svojho Syna.

Je to akoby v slovách „Hospodin spôsobil, aby ho zasiahla nepravosť všetkých nás“ človek vnímal význam celého hriechu sveta. Toto bremeno musí byť závažné! Nemalo by nás preto prekvapiť, keď Biblia hovorí, že Ježiš bol zdrvený.

Nedokážeme doceniť cenu za spasenie. Ľudské meradlá na ňu nestačia, ale Božie slovo nám pomáha pochopiť, že existuje spojitosť medzi cenou spasenia a Božou nekonečnou láskou.

Tak Boh miloval!

Každú jednu ľudskú bytosť uznal za vinnú z hriechu. Na zemi nikdy nebol a ani nebude človek, ktorého by Boh neuznal za vinného. Boh však túto nepravosť nepripísal tebe. Nie, položil ju na vlastného Syna. Teba neobviní. Syn bol obvinený.

Boh to urobil, aby zachránil stratených hriešnikov. Patríš k tým, ktorí prijali túto milosť? Ak nie, mal by si to urobiť teraz. Boh to všetko pripravil.

Hoci bol Synom, tým, že trpel, naučil sa poslušnosti.

List Židom 5:8

Mnohí si myslia, že poslušnosti sa môže učiť len neposlušný človek. Ak by to bola pravda, Ježiš by musel byť neposlušný. Nikdy však nebol. Bol poslušný rodičom a bol poslušný aj Otcovi.

Keď je kresťan v Božej škole a zažíva Jeho výchovnú ruku, prirodzene sa pýta: Čo som urobil zle?

Môže to byť legitímna otázka. Niekedy existuje spojitosť medzi skúškami a hriechmi, no neplatí to vždy.

Neposielame deti do školy preto, že spravili niečo zlé. Robíme to preto, aby sa naučili viac než vedľa.

Boh chce, aby Jeho deti rástli v poslušnosti. Majú nasledovať šľapaje Jeho Syna. Utrpenie ich má vychovávať.

V utrpení človek hľadá pevnú, neotrasiteľnú pôdu, na ktorej môže zakotviť. Ježiš bol zjednotený s Božou vôľou, a to bola hviezda, ktorá Ho viedla, a Jeho pevná pôda.

Keď príde utrpenie, často máš pocit, akoby sa zem triasla. Vtedy musíš hľadať pevnú pôdu. Ten, ktorý naplnil Božiu vôľu namiesto teba, je tou pevnou pôdou.

Boh ťa najprv učí poslušnosti, ktorá sa prejavuje vierou v Ježiša. Ježiš musí byť pre tvoje srdce všetkým. Musíš sa Ho držať.

Zdá sa, akoby nás Boh skrze utrpenie ochudobňoval. Pri povrchnom skúmaní sa to tak môže zdať. Život stráca svoju hodnotu.

Avšak hlboká pravda je iná. Skrze utrpenie nás Boh učí poznávať skutočný život. Všetko na svete podlieha smrteľnosti, preto celé stvorenie spoločne vzdychá. Vzdychajú aj Božie deti.

Uprostred ťažkostí ťa však Boh volá, aby sa Ježiš stal tvojou silou, bohatstvom a radosťou. Má ti byť všetkým. Naučiť sa tejto poslušnosti je skutočným požehnaním.

Tiahni ma za sebou!

Vel'pieseň 1:4

„Aj tie najmenšie veci, čo ti prídu do cesty, ó, prines k Ježišovi, On ti pomôže!“ spieva sa v jednej piesni a je to pravda. So všetkým smieme prísť k Ježišovi. On musí viesť naše kroky a pomáhať nám na ceste, ktorá je často ťažká a drsná.

Napriek tomu je dôležité, aby v našom duchovnom živote bola rovnováha. Je nesprávne, ak sa modlitbou snažíme vtiahnuť Boha do nášho sveta. V prvom rade sa máme modliť, aby nás On viedol do svojho sveta.

Tiahni ma za sebou!

Ježiš má bolesť, o ktorú sa chce s tebou podeliť. Je to potrebné pre tých, čo žijú bez nádeje a bez Boha na svete. Rozlial svoju lásku v tvojom srdci, aby si miloval tých, ktorých miluje On.

Byť Božím nástrojom je pozhnaním a bohatstvom. Samozrejme, že táto služba môže byť náročná a plná ťažkostí. Nikto nemôže konať Božie dielo bez vytrvalosti. Ale keď sa obzrieš späť, nepochybuješ, že najbohatšie momenty života sa spájajú s poslaním, ktoré si dostal od samotného Hospodina.

Tiahni ma za sebou!

Táto modlitba je vlastne prosba o hlbšie poznanie Ježiša. Tvoje kresťanstvo je predovšetkým sám Ježiš. Tvoje myšlienky a túžby sa upierajú na Neho. On je Ten, koho miluješ. Preto Ho chceš uzrieť v Jeho sláve.

Predstav si, že by si hlbšie porozumel, čo je to vykúpenie. Predstav si, že by si pochopil, koľko Boh musel zaplatiť za spásu. Žiadna ľudská myseľ to nedokáže pochopiť. Je to tajomstvo, ktoré Boh vyjavil vo svojom Slove prostredníctvom Ducha Svätého. Je to srdce, ktoré Boh osvieti. Nedokážeš slovami plne vyjadriť, čo ti Boh v hĺbke tvojho srdca vyjavil. Ak si však pochopil čo i len kúsok tohto tajomstva, posilní ťa to v modlitbe.

Tiahni ma za sebou! Veď ma do svojich svätých! Daj mi poznať svoje sväté myšlienky! Pomôž mi žasnúť nad Tvojou slávou, ktorá je plná milosti a pravdy!

S touto modlitbou na perách máš zísniť po Bohu. On jediný dokáže uhasiť tento smäd. Urobí to svojou milosťou.

10. apríl

Ježiš pristúpil k nim a povedal im: Daná je mi všetka moc na nebi a na zemi. Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca i Syna i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta.

Evanjelium podľa Matúša 28:18 – 20

Daná je mi všetka moc. Tak znie Ježišovo kráľovské vyhlásenie. Existujú aj iní, ktorí majú moc, ale nemajú všetku moc. Preto nemôžu prekročiť hranice toho, čo im Ježiš dovolí. Môže dovoliť, aby zašli ďaleko a dovoliť aj zneužitie moci na výchovu svojich detí, aby pokľakli a pokorili sa. Ale Ježiš zostáva všemohúci a sklóni sa pred Ním každé koleno na nebi, na zemi aj pod zemou.

„Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy.“ To je Ježišovo kráľovské rozkaz. Vždy vyzeral ako beznádejne veľká úloha. Prvýkrát ju dostala malá skupinka jedenástich učeníkov. Tento príkaz počuli ľudia v najrôznejších situáciách. Tisícky ľudí ho počuli a poslúchli.

Vydal ho zároveň Boh aj človek, pretože Ježiš je Boh. A my s Ním nediskutujeme. Musíme Ho poslúchať.

Zahranická misia je súčasťou života každého kresťana. Pre nás všetkých platí Ježišovo prikázanie. Zúčastňujeme sa na tom rôznymi spôsobmi, ale všetci sme k tomu povolaní.

Spievame: „Mám nádherného Spasiteľa, všetci, všetci Ho musia uzrieť!“ A myslíme to vážne. Mladí zápasia s týmto povolaním. Rodičia hovoria s Bohom o povolaní svojich detí. Zápasíme spolu s tými, ktorí bojujú v bojových líniiach Božieho kráľovstva. S údivom sledujeme, ako Božie kráľovstvo postupuje.

S vďačnosťou rozmyšľame o tých, ktorí poslúchli a priniesli evanjelium nám. Dnes nasledujeme ich šľapaje. Nie vždy je to ľahké, no vieme, že tí, čo rozsievajú s plačom, ťať budú s plesaním.

A vtedy zisťujeme, že Ježišovo kráľovské sľub platí. Ježiš je s nami po všetky dni a za každých okolností. Skrze našu službu sme k Nemu stále viac pripútaní. A On nás neopustí. Kráča popri nás, a práve Ježiš v nás spôsobuje, že naše dielo má úspech na Jeho slávu. Neexistuje hlbšia radosť, ako vedieť, že Ježiš za svoje utrpenie dostane plnú odmenu.

Potom mu znova položil ruky na oči. Slepec ich otvoril, ozdravel a videl všetko jasne.

Evanjelium podľa Marka 8:25

Keď Ježiš položil ruky na slepca, pomohol mu prvýkrát. Slepec dokázal rozpoznať ľudí. Chodili dookola, ale vyzerali ako stromy. Oči sa mu naplno otvorili, až keď sa ho Ježiš dotkol druhýkrát.

Mnohí z tých, ktorí stretli Ježiša, mali rovnakú skúsenosť. Videli niečo, čo predtým nevideli. Ježiš sa pre nich stal živou realitou. Dotkol sa ich a ich život sa zmenil.

Ale stále nevidia všetko jasne.

Nepochopili tajomstvo spásy. Zaoberajú sa sami sebou a svojím kresťanstvom viac ako dielom spásy, ktoré Ježiš dokončil.

Ak si jedným z nich, mal by si sa naučiť lekciu od slepca. Bol pravdivý a Ježišovi povedal, ako to vidí. Mnohí tak nerobia. Simulujú jasný duchovný zrak, ktorý nemajú. Preto sa im nedá pomôcť. Bráni v tom ich pokrytectvo. Vedie ich k názoru, že žiadnu pomoc nepotrebujú.

Uč sa od slepca! Buď úprimný!

Nepopieraj, že Ježiš začal v tebe svoje dobré dielo. Ani nepredstieraj, že máš plné svetlo evanjelia, ktoré ti Ježiš ešte nedal.

Popros Ho, aby na teba znova položil ruky. Popros Ho, aby ti zjavil plnosť vykúpenia a milosti, aby si sa mohol pozrieť do dokonalého zákona slobody a vytrvať v tom.

Venuj pozornosť Božiemu slovu. Prostredníctvom Slova nás Ježiš vedie do každého duchovného požehnanie v nebeských sférach. Nie je to však skrze duchovné zážitky. Nie, On osvieti tvoje srdce, aby si videl, aký si bohatý v Ňom. Uvidíš, že Ježiš nielen zomrel za teba ako obeť zmierenia, ale tiež namiesto teba žil. Namiesto teba naplnil zákon. Čokoľvek ti chýba, to máš v hojnosti v Ňom.

Vidíš, že si nekonečne bohatý.

Ja som dobrý pastier: poznám svoje a mňa poznajú moje.

Evanjelium podľa Jána 10:14

Ak si znovuzrodený, nič ti nie je také vzácné ako poznať Ježiša. Nejde o povrchnú známosť; tá nikoho nezachráni.

Nie, túžiš po poznaní srdcom. Keď otvoríš Bibliu, tak skrze modlitbu môže tvoje srdce nájsť odpočinutie v tvojom Zástupcovi a Vykupiteľovi. Ak prídeš do kostola, aby si počúval Božie slovo, túžiš počuť Slovo o kríži.

Cítiš to tak, lebo tvoje srdce zakúsilo Božiu milosť. Nedokážeš pochopiť, ako iných môže zamestnávať niečo iné ako kríž, pretože Ježišova krv je pre teba všetkým. Jeho dielo na Golgote znamená spásu, preto si hladný po počúvaní evanjelia. Zažil si, že to je jediné, čo ti môže priniesť pokoj. Keď máš Ježiša pred očami, máš istotu, že si Božie dieťa.

Poznáš Ježiša?

Áno, máš to jediné poznanie, ktoré je z Božieho hľadiska správne.

Poznáš Ježiša.

Preto aj Ježiš pozná teba. Keď sa na teba pozrie, vidí biedne srdce hriešnika, ktoré priľnulo k dielu spasenia z milosti. Ježiš v tebe stretáva seba. Stretáva vlastnú krv, ktorá spôsobila očistenie tvojho srdca, a to, že si biely ako sneh.

Nemal by ťa teda Ježiš poznať? Musí poznať seba samého, či nie? Celý život sa Ho musíš držať. On je jediný, ktorého sa majú tvoje ruky chytiť a držať. Jeho meno je zapísané v tvojom srdci.

Ježiš pozná tých, ktorí sú vykúpení Jeho krvou.

Akú istotu ti to dáva pri výhľade na deň, v ktorom sa už viac nebudeš mať čoho chytiť. Ježiš ťa vtedy nepustí. Vyloží si ťa na ramená a poniesie ťa celou cestou domov. Už predtým si tam bol, keď Ježiš vyniesol všetky tvoje hriechy na drevo kríža. Teraz si tam znovu, ale tentoraz si čistý, úplne čistý. Ježiš ťa zachránil. Pozná ťa ako svojho.

Vtedy všetko ostatné môže zaniknúť, ale ty máš život, lebo Ježiš ťa pozná ako svoje dieťa.

... od Ježiša Krista, verného svedka...

Zjavenie Jána 1:5

Mnohé slová nestoja za nič. Môžu sa zdať správne, ale v skúške neobstoja. Nie je v nich žiadna sila.

S Ježišovými slovami to tak nie je. Sú dosvedčené krvou.

Ježiš nekričal ani verejne nevykrikoval. Nebolo treba. Hovoril ticho a úprimne a Jeho slová zachraňujú generáciu za generáciou.

Ak si znovuzrodený skrze Božie živé, večné slovo, tak si to zažil sám na sebe. Keď ti žiadny iný hlas nedokázal pomôcť, začul si hlas dobrého Pastiera. Stala sa úžasná vec: Boh ťa zdvihol z bahna a blata a nohy ti postavil na skalu.

Od toho dňa už zaznelo mnoho hlasov. Žiješ vo svete, kde sa nedá vyhnúť tomu, aby si počul ten či onen hlas. Možno ťa niekedy zvedli z cesty. Vstúpil si na cestu, po ktorej si nemal kráčať, a musel si za to draho zaplatiť. Ježiš však nestíšil svoj hlas. Zavolať ťa späť. Spoľahlivé Slovo, ktoré nikdy nestráca svoju zachraňujúcu moc, ťa znovu uchopilo.

Keď ťa iní ľudia sklamú svojimi slovami, vždy je tu niečo, k čomu sa môžeš vrátiť. Je to Slovo verného svedka.

Uprostred skúšok a tmy sa môže zdať, že Ježišovo slovo nepreniká dovnútra. Ale to trvá iba určitý čas. V Božej hodine závoj padá a ty si s údivom uvedomuješ, že stojíš na večnom pevnom základe Božieho slova. Vtedy sa môžeš tešiť, že Ježiš je verný svedok. Jeho slovo je neotrasiteľná skala uprostred búrlivého mora časov. Nastáva pre teba deň, kedy Ježišove slová budú vystavené skúške. Je to deň súdu. Ak sa v ten deň ukážu ako pravdivé, si zachránený. Ak nie sú hodnoverné, si stratený.

Ty však nemusíš mať pochybnosti. Ak sa pevne držíš Ježiša, si zachránený. Jeho slová stoja pevne v nebesiach. Sú dosvedčené krvou, ktorá tam platí.

14. apríl

Pozri, koľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvojho rozkazu, ale nikdy si mi nedal ani kozliatko, aby som sa poveselil s priateľmi...

Evanjelium podľa Lukáša 15:29

Staršiemu synovi chýbala radosť. Vyzeralo to tak, že keby mal správne podmienky, tak by sa radoval. Patrilo mu všetko, čo mal otec. Pokiaľ šlo o neho, zdá sa, že to bol tvrdo pracujúci muž a mal zorganizovaný život.

Napriek tomu nebol šťastný. To platí aj pre mnohých kresťanov. Je to preto, že plné práva synov vystriedalo otroctvo.

Lahko skĺzneme do zákonnického vzťahu s Bohom. Dokážeme dlho diskutovať o tom, čo kresťan môže a čo nemôže robiť, ale nedávame mnoho priestoru pre rozhovor o Ježišovi a Jeho diele. Ježiš nenaplnuje srdce a myseľ, a preto Ním neprekypujú ani ústa.

Chudák starší syn! Myslí si, že teľa by ho spravilo šťastným. Radosť sa pre neho spája s veselým večerom. Nerozmýšľa o tom, že čoskoro bude opäť pracovný deň.

Cesta do kresťanskej radosti nie je žiadnou strhujúcou skúsenosťou. Mnohí si to mysleli, ale sami na sebe zistili, že prešlo pár týždňov a nič sa nezmenilo.

No cesta k radosti je cestou k plným synovským právam. Pre mladšieho syna sa otcovo objatie stalo požehnaním. A práve to potrebuje aj starší syn.

Kedy si sa naposledy vrhol do náručia svojho Spasiteľa? Kedy si naposledy videl Otca, ako ti beží v ústrety, roztvára náruč a bozkáva ťa?

Skutočný a živý kresťan navždy zostane zo vzťahu k Bohu ako dieťa. Sám osebe vždy budeš stratený. Vždy budeš potrebovať milosť – nezaslúženú milosť. A nádherne je, že budeš šťastný, keď za nič dostaneš všetko.

Musíš zabudnúť na všetko, čo si a čo si urobil. Potom sa môžeš pozrieť do tváre svojho Otca. Musíš nechať prúdiť Jeho lásku cez teba. Si Jeho milované dieťa.

Lebo keď je ochota, vítaná je podľa toho, koľko kto má, a nie podľa toho, čo nemá...

Druhý list Korintským 8:12

Duchovná lenivosť a neopatrnosť sú hroziacim nebezpečenstvom pre celý duchovný život. Nie je to však jediné nebezpečenstvo. Kresťan môže od seba alebo od druhých ľudí vyžadovať niečo také veľké, až z toho ochorie.

Je pravda, že by sme sa navzájom mali povzbudzovať k dobrým skutkom. Zároveň musíme pochopiť, že nie každý je rovnako ochotný. Pre Boha je dôležité, aby človek ochotu mal a aby dal, koľko môže.

V Božom kráľovstve sú aj prepracovaní pracovníci. Dávajú viac, než sú schopní, a Boh v tom nemá záľubu. Boh nechce, aby sme Mu dávali viac než to, čo nám zveril v službe pre Neho.

Niektorí kresťania dali niečo celkom mimoriadne. Výzva prichádza od tých, čo sa celkom odovzdali. Nemáme túto výzvu ignorovať. Súčasne musíme chápať, že pri vydávaní počtu sa naše šafárenie nebude porovnávať s darmi a schopnosťami iných. Musíme vydať počet z toho, čo Boh zveril každému z nás.

Je to úľava, že sme oslobodení od požiadaviek, ktoré si kladieme my alebo ich na nás kladú iní. Smieš stať pred zrakom Hospodina. Dokonale ťa pozná. Vie o silných stránkach a intelektuálnej výbave, ktorú ti dal. Chce, aby si Mu tým slúžil. Tiež vie, že silné stránky starého človeka sú iné ako u mladého.

Byť Bohu k dispozícii s vedomím, že som len časťou celku, vedie kresťana k radosti zo služby. Boh mi nedal všetko, ale ostatní dostali to, čo chýba mne.

Boh odo mňa neočakáva, že musím byť schopný urobiť všetko. Pre mňa je šťastím, byť Mu k dispozícii taký, aký som.

Nik z nás nedokáže pokryť všetky výdavky svojho zboru, ale sme ochotní dať podľa svojich možností. Vtedy sme v živote aj službe pod Božím pozhnaním, a On spôsobí, aby dielo malo úspech.

A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.

Evanjélium podľa Jána 1:14

Ježišova sláva je iná ako akákoľvek iná sláva. Je nekonečná. Keď sa nebo a zem pominú, nebude už ani ľudská sláva – áno, väčšina z nej zmizla už dávno. Na cintoríne ležia mnohí, ktorých uctievali, kým žili, a teraz sú iní na ich mieste. Naša sláva je ako poľný kvet. Ale Ježišova sláva je iná.

Väčšina ľudí na Ježišovi nevidela žiadnu slávu. Nemal nič. Líšky majú dúpätá a nebeskí vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu. Napriek tomu Ježišovi najbližší priatelia videli slávu, ktorú predtým nevideli. Nemala nič spoločné so svetským bohatstvom, ale bola plná milosti a pravdy.

Počas ich cesty s Ježišom sa stal zázrak: Duch Svätý im zjavil realitu. Bola to sláva samého Boha, ktorá spočívala na Ježišovej tvári.

Keď si sa stal kresťanom, videl si Ježiša v premenenom svetle. Všetka sláva sveta vybledla. Spoznal si slávu, ktorá sa nedá s ničím porovnať.

Najväčšia zo všetkého bola Ježišova sláva na kríži a pri vzkriesení. Miloval tak vrúcne, že láska Ho držala na mieste hriešnikov pod Božím rozsudkom hnevu. Takáto láska zjavuje slávu, ktorá je božská. Je plná milosti. Ježiš ju nikdy nepoužil, aby upriamil pozornosť na seba. Teší sa z tvojho spasenia.

Boh ťa nezachraňuje preto, že by ignoroval, kto si. Pozná ťa dokonale. Ale pozná aj tvojho Zástupcu. Vie, že Ježiš je platnou obeťou za všetky tvoje hriechy.

Byť kresťanom znamená vidieť veci tak, ako ich vidí Boh. Byť kresťanom znamená mať radosť v tom, v čom ju má Boh. Boh vidí svojho Syna a teší sa z Neho. Tiež vidíš Ježiša a tešíš sa z Neho. Božie aj tvoje srdce naplňa Ježišova sláva. Tak je to dnes a bude tak aj navždy.

A keď sa rozhojnil hriech, ešte väčšmi sa rozhojnila milosť...

List Rímskym 5:20

Naša stará prirodzenosť bude vždy chybné používať Božie slovo. Boh to vie lepšie ako ktokoľvek iný. Napriek tomu používa najsilnejší výraz, aký existuje, aby pomohol človekovi, ktorý narieka nad svojím hriechom.

Živý kresťan si myslí, že hriechy sa s pribúdajúcimi rokmi zhoršujú. „Bol som biedny a ešte sa to zhoršilo, vidím viac a viac hriešnosti srdca,“ spieva Per Nordsletten. A je to pravda. V Božom svetle sa hriech zhoršuje.

Keď rozmýšľaš o priepasti skazenosti vo svojom vnútri, nepriateľ duše ti šepká: Myslíš si, že máš nádej? Kde je ovocie tvojej viery? Kde je tá jasajúca radosť? Zaujímaloby ma, či tvoje pokazené kresťanstvo neskončí zatratením.

Keď znie tento hlas, treba urobiť len jedno. Musíš sa uchýliť k tomu, čo je napísané.

Keď sa rozhojnil hriech, ešte väčšmi sa rozhojnila milosť.

Je dobré, keď vidíš, aký veľký je tvoj hriech. Ale milosť je ešte väčšia ako tvoj hriech. Naše množstvo hriechov ešte viac zvyšuje milosť. Komu sa veľa odpúšťa, veľa miluje. Myseľ protestuje, že ak je to tak, môžeme smelo hrešiť ďalej.

Božie slovo hovorí nie, v žiadnom prípade! Zomreli sme hriechu, ako by sme v ňom ešte mohli ďalej žiť?

Navyše si tak nasiakol hriechom, že k množstvu hriechov nepotrebuješ ešte pridávať.

Napriek tomu si môžeš byť istý. Ak patríš Ježišovi, neexistuje jediný hriech, ktorý by neprikryla milosť. Budeš sa môcť postaviť pred Boha v prúde milosti. Preto môžeš už tu na zemi spievať chvály Jeho milosti. Za tebou, okolo teba aj pred tebou je Božia milosť. Áno, spočinie na tebe naveky.

Chvála Pánovi!

... aby Boh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, dal vám Ducha múdrosti a zjavenia v poznávaní Jeho.

List Efezským 1:17

Mnohí kresťania len veľmi málo rozmýšľajú o Ježišovi. Vedia, že je ich Spasiteľom. Veria, že prijali odpustenie hriechov z milosti. Sú presvedčení, že jedného dňa sa s Ježišom stretnú, ale neobracajú k Nemu svoj zrak.

Výsledkom je úbohý kresťanský život, pretože Ježiš nie je len Pôvodcom našej viery, ale aj jej Dokonávateľom.

Všetka moc svätého života spočíva v hlbokom poznaní významu Ježišovej smrti a vzkriesenia.

Bez Ducha múdrosti a zjavenia nedokážeš pochopiť, kto je Ježiš. Nedokážeš nájsť odpočinok v očisťujúcej moci Ježišovej krvi, ak Ho Duch Svätý neprestajne neoslavuje v tvojom srdci. Z vlastných síl nedokážeš neustále hľadiť na Ježiša. Slovo musí ožiť v tvojom srdci, inak stratíš radosť v Bohu. Sám od seba netúžiš po chlebe života. Hlad a smäd v tebe musí spôsobiť Duch Svätý.

Pavol poznal cestu k Božiemu srdcu. Žil na modlitbách a žiada nás, aby sme nasledovali jeho príklad. Spoznal, kadial' vedie cesta ku všetkému dobrému.

Keď ti Boh dal poznanie Ježiša, o ktoré si Ho prosil, bol si naplneným kresťanom? Je mnoho takých, čo stratili vieru v moc modlitby. Nedostávajú, lebo neprosia Boha.

Nikdy nie je neskoro začať sa modliť. Nech je najdôležitejšou modlitbou tvojho života prosba, aby ti Boh dal Ducha múdrosti a zjavenia, aby si Ho mohol lepšie poznať. Boh tvoju modlitbu splní. Je to modlitba v súlade s Jeho vôľou. Umožní ti vidieť význam Ježišovej smrti a vzkriesenia a to ti prinesie iný pohľad na seba ako na Božie dieťa. Svitne ti, aký si v Ňom bohatý. Ak si ustarostený a znepokojený, utíšiš sa a naplní ťa vďaka a radosť.

Uvidíš, ako ťa vyslobodí zo všetkého, čo ťa zväzuje. Srdce sa ti bude radovať z toho, že Boh počíta práve s Ježišom. To ti dá odvahu urobiť to isté.

Ale Boh mu riekol: Blázon, tejto noci požiadajú tvoj život od teba; a čo si pripravil, komu to zostane?

Evanjelium podľa Lukáša 12:20

Podobenstvo o bohatom bláznovi Ježiš povedal mužovi, ktorý za Ním prišiel so žiadosťou o pomoc pri delení dedičstva. Ježišovou odpoveďou bol hrozivý príbeh o lakomom boháčovi, ktorý zahynul.

Ježiš pozná ľudské srdce. Vidí, čo ostatní nevidia. Vie, či sme bohatí v Bohu. Ak sme, tak svetské bohatstvo nie je pre nás také dôležité, ako by bolo v opačnom prípade.

Sú situácie, v ktorých Ježiš chce, aby sme sa naučili znášať krivdy. Naučiť sa to je ťažké, ale užitočné. Učíš sa, že nemôžeš dôverovať iným ľuďom. Uvedomuješ si, že bohatstvo tohto sveta je neisté.

Je ťažké zachovať si život v Bohu a zároveň byť bohatý. Bohatstvo skrýva veľa nebezpečenstiev. Arogancia a ustarostenosť sú bežné. Ako ľahko človek stratí poklad! Bohatstvo otvára mnohé príležitosti na zábavu a záhalku, ktoré dokážu odvieť myseľ od Hospodina.

Ježiš nie bezdôvodne hovorí, že bohatý ťažko vojde do nebeského kráľovstva. Nemal by si preto plakať v deň, keď zmizne tvoje pozemské bohatstvo.

Keď kresťan cíti krivdu v oblasti financií, dostáva lekciu. Myšlienky a celá myseľ sa odvracia od pominuteľných vecí k bohatstvu, ktoré nikdy nepominie a ktoré je bezpečne uložené v nebi.

Predstav si, že by sa bohatému bláznovi nič neurodilo. Je celkom možné, že by sa vo svojej núdzi obrátil k Bohu. Možno by mohol svedčiť o tom, že aj odrobinky, ktoré vkladáme do Božej ruky, sú požehnané.

Ale odohralo sa to inak. Mal tak veľa, že zabudol na Boha. A uprostred noci Boh požiadal jeho život.

Dokážeš čítať toto podobenstvo o bohatom bláznovi bez toho, aby si sa bál o život? Nepotrebuješ sa modliť: Bože, nedávaj mi toľko pozemského bohatstva, aby som zabudol na Teba? Nezáleží na tom, či týmto životom prejdem bohatý alebo chudobný, pokiaľ je zachránená moja duša.

Nech sa táto kniha zákona nevzdiali od tvojich úst, ale rozjímaj o neĽ vo dne i v noci, aby si sa snažil robiť všetko, čo je v nej napísané; lebo vtedy sa vydarí tvoja cesta a budeš mať úspech.

Kniha Józuova 1:8

Tvoj život závisí na tvojom vzťahu k Slovu. Je to najdôležitejšia vec zo všetkého, pretože nie samým chlebom žiť bude človek. Ak žiješ v úzkom kontakte s Božím slovom, poŹehnanie ti bude do života prúdiť ako rieka pokoja.

Slovo sa musí dostať do tvojho vnútra. Musí Ťa naplniť, a to sa stane, keď ho usilovne čítaš. Musíš mu venovať plnú pozornosť a prispôbiť mu život.

BoŹie slovo by sa nemalo vzdialiť od tvojich úst. Diabol používa všetky prostriedky, aby Ťa umlčal. V čase, keď mnohí sledujú vlastné myšlienky a BoŹie prikázania považujú za zastarané, vyžaduje si odvalu, aby o nich človek hovoril či už v škole, kancelárii, alebo v dielni. Trúfni si na to. Je to spôsob poŹehnaní v tvojom živote.

Keď kážeš BoŹie slovo iným, kážeš ho aj sebe. Ak si človek pravdy, viažu Ťa vlastné slová. Sám seba zaväzuješ na základe Slova.

Ak Ťa má Slovo naplniť, musíš sa neprestajne vnárať do Biblie.

Väčšina ľudí nerada číta dlhé pasáže, ale dvakrát alebo trikrát si prečíta kratší text. Dá sa tak ľahšie premýšľať o čom človek číta. Vtedy dávaš BoŹiemu slovu čas, aby preniklo viac do hĺbky. Nech je BoŹie slovo ako tichý jarný dážď do tvojho srdca.

Tiež je užitočné učiť sa jednotlivé biblické verše naspamäť. Keď ich budeš potrebovať, Duch BoŹí ich v tebe oživí.

Keď je BoŹie slovo tvou súčasťou, Boh ti sľubuje hojnú poŹehnanie. Bude sa ti dariť vo vzťahoch s ľuďmi a bude Ťa sprevádzať poŹehnanie. Boh neklame. Môžeš sa spoľahnúť na to, čo hovorí. Zachováva celý tvoj život, áno, až do večnosti.

Nech sa BoŹie slovo nevzdiali od tvojich úst, ale rozjímaj o ňom vo dne i v noci!

... pozorujte Apoštola a Velkňaza nášho vyznania, Ježiša.

List Židom 3:1

Je naozaj nevyhnutné hovoriť kresťanom, že myšlienky majú zamerať na Ježiša? Nerobí práve takéto zameranie myšlienok z človeka kresťana? Nemá každý kresťan takú skúsenosť, že sa jeho srdce naplní radosťou a odvahou, keď sa to stane?

Áno, je to naozaj zvláštne, že Božích priateľov treba žiadať, aby svoj zrak upriamili na Neho. Ale je to nevyhnutné. Viac to z vlastnej skúsenosti.

Diabol, naša stará prirodzenosť a tento svet robia všetko preto, aby náš zrak odvrátili od Ježiša. Stačí tak málo. Ťažkosti v rodine alebo na pracovisku, choroba či finančné problémy dokážu zaplniť myseľ a ovplyvniť myšlienky. Môže sa ťa zmocniť pocit beznádeje a sklúčenosti.

Mnohé problémy nás prenasledujú celý život. Vrhajú tieň na naše dni. Pýtame sa, či sa ich niekedy zbavíme.

Božie slovo hovorí, že máš myšlienky upriamiť na Ježiša, Apoštola a Velkňaza, ktorého vyznávaš. Máš mnoho otázok, na ktoré si nedostal odpoveď, no Boh ti dal Ježiša a neexistuje tma, ktorú by On nedokázal rozjasniť.

Keď si zúfaš a vravíš, že si ponorený v tme, ani tá pre Neho nie je dosť tmavá. Noc bude žiariť ako deň.

Keď upieraš zrak na Ježiša, prináša ti to pokoj uprostred všetkých problémov, ktoré sa nevyriešia na tejto strane večnosti. Tvoja viera v Neho neprináša ľahký život, ale robí ťa šťastným uprostred ťažkostí a smútku. Si šťastný, keď vidíš Ježiša. Je tvoj Pastier, Zástupca a Vykupiteľ.

Tvoj hriech odčinil za každých okolností. Uprostred všetkých porážok víťazíš skrze Pána Ježiša. Viac sa zameraj na to, čo Ježiš urobil a čo získal. Tvoje porážky a víťazstvá neznamenajú nič v porovnaní s tým, čo On vykonal pre teba.

Upriam svoju myseľ na Neho! Nikdy nebudeš zahanbený.

Nedajte sa zavádzať rozmanitým a cudzím náukám. Lebo je dobré, keď sa srdce posilňuje milosťou...

List Židom 13:9

Čas pred druhým príchodom Pána Ježiša bude chaotický. Objaví sa mnoho falošných učiteľov a mnohí ich budú nasledovať.

Falošná kázeň je nebezpečná, lebo falošné veci sa páčia našej starej, hriechnej prirodzenosti. Nové a odlišné považuje za zaujímavé.

Falošní učitelia sa často odvolávajú na Bibliu. Prekrúcajú Slovo alebo si z niektorého biblického výrazu vytvoria, čo je blízke ich srdcu.

Zároveň zdôrazňujú, že spasenie v Ježišovi je, pochopiteľne, základom všetkého, čo hovoria. S týmto nemôžeme nesúhlasiť.

Nepýtaj sa na slová, ale na moc, ktorá v nich pôsobí.

Ježišovo dokonané dielo a spasenie z milosti skrze vieru v Neho je ústrednou myšlienkou Biblie. Ak správa o spasení neosvetľuje všetko, naše srdce neposilňuje milosť. Pavol sa rozhodol, že nebude vedieť nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného. Preto bolo pre Božie kráľovstvo získaných toľko ľudí.

Našu starú prirodzenosť rýchlo unaví počúvať o vykúpení, kde je všetko len o Ježišovi. Takáto kázeň nevyhovuje ľuďom zahladeným do seba, ktorí do všetkého zasahujú a chcú hrať hlavnú úlohu. Ak sa tejto túžbe poddáme, pridávame vietor do plachiet všetkým druhom podivného učenia.

Len sa držme Božej milosti – ona sama dokáže posilniť ľudské srdce. Kázať evanjelium vytvára a posilňuje vieru.

Popri tejto milosti neexistuje priestor na nič iné, čo by sme tam mohli sami dodať. Milosť pripisuje môj hriech Ježišovi a Ježišove naplnenie zákona pripisuje mne. Pre intelekt je to nepochopiteľné, ale ak to počujem znovu a znovu, srdce to dokáže uchopiť. Božia milosť spôsobuje, že som šťastný a radostný. Prebúda svätú túžbu nasledovať Ježiša. Milosť vytvára nenávisť voči túžbe hrešiť.

Pridržaj sa starého evanjelia. To jediné je schopné zachrániť od hriechu, smrti a súdu. Bojuj o vieru, ktorá bola raz a navždy odovzdaná svätým. Drž sa Božej milosti.

Láska Kristova totiž spája nás...

2. list Korintským 5:14

Nič nás nedokáže spojiť tak ako láska. Sama vedie protesty proti nášmu zdravému rozumu. Premáha samotný život.

Čo by otec či matka nespravili pre svoje dieťa? Niekedy sa zdá, akoby si kazili vlastný život. Núti ich k tomu moc lásky.

Vo Veľpiesni nachádzame tieto slová: „Keby niekto chcel dať za lásku všetko bohatstvo svojho domu, iste by ním pohrdli.“

Naša láska nás poháňa. Ale Ježišova láska je oveľa silnejšia. Dokáže spôsobiť to, čo nič iné nedokáže. Práve preto v nej musíš stratiť seba samého, lebo sa týka teba. Bolo to predtým, než si sa narodil. Bol si vyvolený už pred stvorením sveta. Boh ťa videl spolu so svojím milovaným Synom.

Tvoja duša má odpočívať v zmierení. Ježišovo dielo spasenia platí naveky. Keď ideš k Ježišovi so svojím hriechom, nikdy to nie je bez toho, aby si nič nedosiahol. Očistí ťa a vďaka tomu si biely ako sneh.

Ježiša práve Jeho láska pribila na kríž. Bez kríža ťa nemohol priviesť do neba. Chce, aby si Mu patril navždy. Jeho láska nepozná hranice. Preto zaplatil cenu lásky. Nedokážeme pochopiť, aká to bola nesmierna cena. Jediné, čo môžeme urobiť, je s vďačnosťou sa pred Ním skloniť.

Láska, ktorá hnala Ježiša, je tiež hnacou silou v tvojom živote. Boh vylial svoju lásku do tvojho srdca skrze vieru v Neho. Pomazal ti oči, aby si iných ľudí videl tak, ako ich vidí On. Božia láska siaha ďalej než len k tebe. Ježiš zomrel namiesto nás všetkých.

Väčšina ľudí žije bez Boha a bez nádeje. Neprijali spasenie.

Ježišova láska ťa núti ísť k nim. Musíš sa podieľať na veľkom poslaní spoločenstva. Polia sa belejú k žatve. „Nádherný je Spasiteľ môj, všetci, všetci Ho musia uvidieť.“

Podvoľ sa tlaku lásky – keď to urobíš, sám budeš požehnaný a staneš sa požehnaním pre ostatných.

... aby sme sa navzájom povzbudili svojou obapolnou vierou, vašou i mojou.

List Rímskym 1:12

Pavol prešiel dlhú cestu duchovného chápania a zrelosti. Kto sa s ním mohol porovnávať? Napriek tomu nielen Pavol mal čo dať. Aj on potreboval svojich priateľov v Ríme. Potrebovali sa navzájom povzbudiť svojou vzájomnou vierou.

A tak je to aj dnes. Mnohí kazatelia potrebujú pomoc. Možno lepšie chápu Božie slovo ako ty. Možno žijú bližšie pri Ježišovi ako ty. Možno ich Ježiš ovplyvňuje viac.

Napriek tomu ťa potrebujú.

Potrebujú, aby si sa za nich prihováral. Potrebujú, aby si ich miloval. Potrebujú sa s tebou rozprávať o živote viery. Potrebujú sa skrze teba stretnúť s Ježišom. Musíš pamätať na to, že kazateľ je bezmocný hriešnik, ktorý sám osebe nemá žiadnu spravodlivosť. Čelí pokušeniam a nebezpečenstvám tak ako ty. Obaja môžete klesať na mysl, tak ako aj túžiť po presadení vlastných názorov.

Navyše satan útočí najviac na tých, ktorým bola zverená úloha kázať alebo majú v zbore vedúcu úlohu. Preto potrebujú pomoc. Môžeš ich povzbudiť poďakovaním za Slovo, ktoré si prijal. Predovšetkým je veľkým posilnením, že je tu niekto, kto človeka obklopuje a podporuje príhovornými modlitbami.

Tiež je nesmierne dôležité, že upriamuješ pozornosť na Ježiša a všetky Božie zasľúbenia, ktoré sú v Ňom. Mysle služobníka ľahko pohltnú mnohé problémy a ťažkosti. Je zjavné aj pokušenie porovnávať súčasnosť s obdobím, keď bola duchovná situácia celkom iná. Vtedy je dobré mať kresťanských priateľov, ktorí môžu potvrdiť, že Ježiš sa nezmenil. Božia moc zasiahnuť sa nezmenšila.

Spolu by sme si mali navzájom pomáhať k vernosti v povolani, ktoré nám zveril. Musíme preukázať neotrasiteľnú dôveru v Božie slovo. Za každých okolností musíme neustávať a pracovať na tom, aby sme dôverovali Pánovi. Kresťania potrebujú vzájomné povzbudenie v živote a službe, v láske a starostlivosti. Povzbudzujeme sa navzájom svojou vzájomnou vierou.

Ale ja teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti Boh.

Evanjelium podľa Jána 11:22

Tieto slova hovorí Máriina sestra Marta.

Či nenapomenul Ježiš práve ju? Nehovoril jej, že sa trápi a znepokojuje pre veľa vecí? Nenapomína Ježiš vlastne Martu, veď vraví Márii, že si vybrala lepší podiel?

Áno, Martine hriechy a nedostatky neboli pred Ježišom skryté. Ani pred nami ich nechcel skryť. Týmto sme však o Marte ešte nepovedali všetko.

Patrila k úzkemu kruhu okolo Ježiša. Byť tam je požehnaním. Jej patrilo dom v Betánii. Dala ho k dispozícii Ježišovi a Jeho učeníkom. Je ťažké starať sa o mnohých návštevníkov, ale Marta sa nešetrila.

Máme sa od nej veľa čo učiť!

Keď ju uprostred jej služby Ježiš pokarhal, neodvrátila sa od Neho. Práve naopak! Marta nebola taká povýšenecká, aby sa neučila od svojej sestry. Ale aj Marta si vybrala lepší podiel.

Ako vieme, že je to tak?

Môžeme to čítať z ovocia jej života.

Keď Lazár ochorel, sestry poslali Ježišovi odkaz. Neposlala ho len Mária, aj Marta sa na tom zúčastnila.

Ježišove slová vytvorili v jej srdci vieru. Nepochybovala, že má význam prísť k Ježišovi. Sama to zažila.

Pozri, akú dôveru má Marta v Ježiša, ktorý sa za nás prihovára!

Po smrti Lazára hovorí Ježišovi úžasné slová: „Ale aj teraz viem, že čokoľvek by si prosil od Boha, dá Ti Boh.“

Uč sa od Marty! Slúžila Ježišovi. Máš robiť to isté.

Keď ju Ježiš napomenul ako hostiteľku, pokorila sa pod Jeho slovami. Musíš robiť to isté. Vtedy získaš Martinu istotu v tom, čo dokáže Ježišova modlitba.

Ja, ja zotieram tvoje priestupky kvôli sebe samému, a na tvoje hriechy nebudem spomínať.

Izaiáš 43:25

Ak má Božie slovo pomáhať, nestačí, aby si mu len rozumel. Musíš tiež veriť tomu, čo vraví Pán. Keď ťa Boh uisťuje, že už viac nespomína na tvoje hriechy, musíš túto nádhernú správu prijať.

Máme sklon myslieť si, že ak Božie slovo neodmietame, nemôžeme byť neveriaci. Ale to nie je pravda. Ak ho neprijmeš s vierou a dôverou, si neverec. Ak Slovo neprijmeš, nezachráni ťa. Bude ťa súdiť.

Počúvať Božie slovo vždy vedie buď k zatvrdilosti, alebo k životu. Platí to aj pre najväčšie a najslávnejšie zaslúbenia. Mnohí sa zatvrdia, keď počujú, že Boh viac nebude spomínať na ich hriechy. Môžu počúvať a počúvať, ale ničomu nerozumejú. Božie slovo zostáva bez ovocia. Nebolo prijaté, preto nespôsobuje radosť.

Keď Boh povedal, že na tvoje hriechy viac nebude spomínať, a ty Mu neveríš, je to hriech voči Nemu. Je to to isté, ako by si Ho označil za nespoľahlivého. Nesmieš to robiť. Namiesto toho dovoľ, aby ti tento slávny text priniesol slobodu do srdca. Hospodin ťa oslobodil od všetkého, čo si urobil. Namiesto toho ti pripísal všetko, čo Ježiš pre teba urobil.

Preto by si si nemal zúfať, keď si spomenieš na hriech. Namiesto toho sa drž Božieho slova. Mal by si si povedať, že ak si Boh na to už viac nespomína, ani ty nebudeš na to myslieť.

Boh zabudol na veci, ktoré zahodil. Preto to musíš urobiť aj ty. Na druhej strane počúvaj, čo Boh stále pripomína: „Ajhľa, do dlaní som si ťa vryl; tvoje hradby sú ustavične predou mnou.“

Hospodin ťa pozná ako hriešnika, ktorý je vyrytý v rukách tvojho Vykupiteľa. Ježišove ruky so stopami po klincoch dosvedčujú skutočnosť, že účty za všetky tvoje hriechy sú vyrovnané. Ježiš im čelil na Golgote. Preto im ty už nebudeš čeliť. Hospodin sa s tebou milostivo stretáva.

Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu, aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstať.

List Efezským 6:13

Človek si nemyslí, že situácia by mohla byť ťažká, keď je všetko dokonané a vieme o tom. Ale Boh nás dokonale pozná a skrze svoje Slovo nám pomáha, aby sme hlbšie pochopili samých seba.

Stáva sa, že kresťania, ktorí žili s Bohom dlhé roky, odpadnú od viery pár rokov pred smrťou. V kresťanskom živote zažili boje a trápenie srdca. Bojovali a zápasili. No tesne pred cieľom ich postihla zvláštna ľahostajnosť a ľahkomyselnosť. To ich porazilo.

Starý kresťanský vojak sa môže spätne pozrieť na mnohé víťazstvá aj prehry. Vynára sa myšlienka: Nie je čas odísť z boja?

Kým si nedosiahol cieľ, je nebezpečné uveriť, že víťazstvo je isté. Ak sa s tou myšlienkou stotožníš, už sa ti nezdá, že potrebuješ celú výzbroj Božiu. A ak ju nemáš, si bezmocný, keď satan začne svoj posledný rozsiahly útok.

Niektoré z najtragickejších nehôd v histórii horolezectva sa stali tesne pred dosiahnutím vrcholu. Horolezci boli plní radosti z blížiaceho sa víťazstva, ale niekoľkosekundový nedostatok koncentrácie ich stál život. Noha nestúpila na bezpečnú pôdu a pád do priepasti bol nevyhnutný.

Satana nezaujíma, či sme smelí. Nezáleží na tom, že sme ho predtým mnohokrát porazili, ak nás môže rozdrviť v poslednej, rozhodujúcej bitke. Pre neho je najdôležitejšie posledné víťazstvo.

Musíš mu odolávať až do posledného dňa. Dokážeš to, keď máš na sebe výzbroj, ktorá ti nepatrí. Všetko ti musí dať Boh. Musíš prísť k Nemu bezmocný. Všetku silu musíš získať z Ježišovej milosti. Musíš si obliecť Krista a neuspokojovať túžby hriešnej prirodzenosti. Nesmieš sa vyhýbať službe Ježišovi. Tak nebudeš porazený v poslednom boji, ale dosiahneš víťazstvo.

Každý, kto nenávidí brata, je vrah, a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život.

1. list Jánov 3:15

Niektorí ľudia si myslia, že človek môže nenávidieť svojho brata, a napriek tomu byť zachránený milosťou. Ale Božie slovo hovorí niečo iné.

Vždy existovali kresťania, ktorí chcú prijať odpustenie hriechov, ale nechcú sa rozísť s hriechom. Dokážu žiť v zlom vzťahu so svojim bratom. Niektorí vyriešia tieto problémy ešte pred smrťou, ale iní nie.

Keď Božie slovo hovorí o nenávisti k bratovi, používa šokujúci výraz. Tie slová sú také vážne, že sme v pokušení ignorovať ich. Pokúšame sa vysvetliť nepriateľstvo tak, že nejde o nenávisť. Takto sa snažíme otupiť ostrie Slova, aby sme unikli obvineniu.

Tento spôsob je mimoriadne nebezpečný. Každý kresťan žije s výhľadom na deň zúčtovania. V ten deň ti Boh povie, či si odpustenie hriechov nesprávne použil, aby si bol zhovievavý k svojej starej hriechnej prirodzenosti, ale na pokánie už bude príliš neskoro.

Hovoril si s Ježišom o svojom vzťahu s bratom, s ktorým sa nerozprávaš?

Medzi bratmi existujú vzťahy, ktoré rozhovor nedokáže urovnať. Existujú aj situácie, v ktorých sa ich cesty musia rozísť. Keď však prestanú modlitby za Božie konanie, do srdca vstupuje zloba a chlad.

Boh je Bohom zázrakov. Dokáže zahojiť a vyliečiť aj tam, kde my už nič nezmôžeme. Predovšetkým pozná srdce človeka, vie, čo chce a po čom túži.

Ježiš povedal, že sa máš modliť za svojich nepriateľov. Modli sa za ich pozemské aj duchovné dobro. V modlitbe sa dotýkaš Božieho srdca a On sa dotýka tvojho.

Keď človek nenávidí svojho brata, Boh to nazýva vraždou. Vrah nemôže dostať večný život, ak sa neobráti. Ježiš a nenávisť nemôžu žiť vedľa seba. Buď bude musieť odísť nenávisť, alebo to musí urobiť Ježiš. Hospodin na nás volá. Vyzýva nás, aby sme sa zmierili s Ním a aj s ostatnými.

Ved' koľkokoľvek je zaslúbení Božích, v Ňom sú všetky; áno. 2. list Korintským 1:20

Mnohí kresťania nevenujú pozornosť Božím zaslúbeniam. Zbavili ich moci. K tomu, čo Boh zaslúbil, pridávajú raz jednu, raz druhú podmienku.

Nepochybujú, že Božie slovo sa nemení. Majú istotu, že by dostali to, čo im je zaslúbené, ak by ich viera, poslušnosť či služba boli iné.

Preto sa snažia byť takí, akí by mali byť. Ale neustále to zlyháva. Nakoniec si myslia, že to už ďalej nezvládnu. Veria, že sú spasení z milosti, lebo veria v Ježiša, no nedokážu žiť skutočný zdravý kresťanský život.

Ak si takýto kresťan, musíš dbať na Slovo. Tvojím problémom je, že sa snažíš nájsť súhlas s Božími zaslúbeniami v sebe samom. Kedy už pochopíš, že tvoj podpis nezabezpečuje platnosť Božích zaslúbení? Prečo sa chceš podpísať pod to, na čo Ježiš už položil svoje meno?

Všetky Božie zaslúbenia sú platné na základe krvi Ježiša Krista. Preto môžeš počítať s každým jedným z nich.

Keď sa v Slove stretneš s Božími zaslúbeniami, máš povedať: Tieto slávne zaslúbenia stále platia. Pán Ježiš naplnil všetky podmienky a požiadavky. Preto sa vzťahujú na mňa. Ježiš mi ich daroval.

Jeho dary majú pre teba nekonečnú hodnotu. Musíš ich chrániť. Musíš ich rozbaľiť a poriadne si ich prezrieť. Čím viac sa na ne pozeráš, tým je vzácnejšie to, čo ti Ježiš daroval.

Nájdí si jedno z mnohých biblických zaslúbení a privlastni si ho. Poďakuj zaň Bohu a nech sa presadí v tvojom živote nasledujúci deň alebo noc.

Božie zaslúbenia majú úžasnú silu. Prenesú ťa cez všetko, čo ťa zraňuje a utláča. Meno Pána Ježiša je pod každým zaslúbením. Podpísal sa On sám. Teraz ho podáva tebe a ty ho máš prijať a poďakovať zaň.

Iných zachraňoval, a seba nemôže zachrániť!

Evanjelium podľa Matúša 27:42

Tieto slová boli vyslovené posmešne. Akú cenu má Jeho spasenie, keď nevie zachrániť ani sám seba? Zdá sa, že bezmocný a napnutý na kríži nemá veľa možností. Posmievači si mysleli, že s krížom sa všetko skončilo.

Mýlili sa. No ani sa im nesnívalo, že slová, ktoré povedali, boli doslova pravdivé. Nepoznali Boží spôsob, ale čo povedali, bola pravda. Ježiš nemohol zachrániť seba, ak mal zachrániť ostatných.

Prečo nie?

V Božích očiach je rovnako nesprávne prepustiť zločinca, ako odsúdiť nevinného človeka. Svätý Boh nenávidí každú nespravodlivosť.

Ak mali byť hriešnici zbavení viny, Ježiš musel byť odsúdený a niesť ich trest. Boh je večný. Hriech a vina nezmižnú ako rosa na slnku. Vykúpenie je nevyhnutné.

Žiadna z našich obetí na zmierenie nebola schopná uhasiť oheň Božieho hnevu. Musela byť prinesená obeť, ktorá bola svätá, čistá a nepoznačená zlom. A to sa aj stalo. Ježiš obetoval sám seba. Keď Ježiša pozdvihli k Bohu na dreve kríža, nebol viac čistým Božím Synom. Bol tým, na koho sám Boh položil všetok hriech sveta. Ježiš zomrel ako vinník.

Si zachránený ako ten, kto je bez viny.

Ježiš ťa zachránil, ak máš v Ňom útočisko. Potom už Boh nevidí tvoj hriech. Na Veľký piatok Boh dovolil, aby Jeho hnev dopadol na obeť za hriech.

Boh ťa neurčil, aby si trpel hnevom, ale aby si prijal spasenie skrze nášho Pána Ježiša Krista.

Ježiš je skutočne tvojím Spasiteľom. Odstránil hriech, ktorý musel odísť, aby ťa Boh mohol ospravedlniť. Keď Boh položil hriech celého sveta na Ježiša, na žiadny hriech sa nezabudlo. Ani na ten tvoj. Tvoj účet bol splatený skôr, ako si sa narodil. Ježiš vie aj o tvojich budúcich hriechoch. Okúsil ich kruté dôsledky.

Pre Neho bolo dôležitejšie zachrániť teba ako seba.

1. máj

Veru, veru, hovorím vám: Ak zrno pšeničné, ktoré padlo do zeme, neodumrie, ostane samo, ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu.

Evanjelium podľa Jána 12:24

Pšeničné zrno má ťažký osud. Musí vojsť do tmavej studenej zeme, aby odumrelo.

To sa stalo Ježišovi. Musel ísť do najhlbšej, najnepreniknuteľnejšej tmy, aká existuje. Je to tma, kde Ho Boh opustil. Musel tam zomrieť fyzicky a byť oddelený od Boha. Musel zakúsiť fyzickú a večnú smrť.

Aj ty musíš zomrieť. Tvoje telo uložia do zeme. Avšak aj na ceste do hrobu je v tebe niečo, čo musí byť mŕtvené každý deň. Je to život tvojho ja. Ak si naozaj Božím dieťaťom, tak pokiaľ žiješ, Boh ťa vedie, akoby si bol pšeničným zrnom.

Robí to tak, že ťa postaví stranou. Voľakedy si vnímal priazeň a uznanie iných, ale už to tak nie je. Teraz si z nich sklamaný. Z rôznych okolností jasne vyplýva, že sa od teba dištancujú. Počul si, čo o tebe hovoria. Niečo z toho je pravda, niečo nie. Čo však bolí viac ako slová, je postoj, ktorý sa za slovami skrýva.

Čo sa deje?

Za tým všetkým je Hospodin. Vkladá pšeničné zrno do pôdy, aby odumrelo. Tvoj názor na seba samého sa musí zmeniť. Na to používa vonkajší odpor a ťažkosti.

Keď sa stretávaš s problémami a výchovou, tvoj vnútorný človek je ponížený, ale snaží sa uniknúť smrti. Môže použiť utrpenie, aby oslávil sám seba.

Boh však neopustí svoje dieťa. Jedného dňa odhalíš svoje najvnútornejšie pocity. Zasvieti svetlo pravdy a ty sa už nedokážeš vyhovoriť. V tvojej starej prirodzenosti nie je nič dobrého.

Potrebuješ sa sám od seba oddeliť a žiť v Ježišovej moci. Nič z tvojho vnútra nepretrvá. Ale všetko, čo patrí Jemu, stojí pevne. Už nechceš získať žiadnu slávu. Jediné Hospodinovi patrí chvála. Takýmto spôsobom prinášaš Bohu ovocie.

2. máj

Rozpomeňte sa na slovo, ktoré som vám hovoril: Nie je sluha väčší ako jeho pán. Keď prenasledovali mňa, budú prenasledovať aj vás.
Evanjelium podľa Jána 15:20

Samozrejme, že sluha nie je väčší ako jeho pán. Čo chce Pán Ježiš povedať týmito slovami? Zdôrazňuje, že sa máme na ne rozpomenúť.

Ježiš chce povedať, že sa máš pripraviť na utrpenie a prenasledovanie, ak Mu chceš slúžiť.

Je pre nás ľahké zabudnúť na všetko nepríjemné. Myslíme si, že je to strašná myšlienka, že by sme mali byť prenasledovaní pre Ježišovo meno.

Napriek tomu nás Ježiš žiada, aby sme sa na to pripravili. Ježišovi učenci sa s Ním majú na všetkom podieľať.

V našej časti sveta sme už mnoho rokov nezažili otvorené prenasledovanie. Ale Božie slovo hovorí, že prenasledovanie príde v čase pred Ježišovým návratom. Bude to čas veľkého súženia.

Dejiny kresťanstva ukázali, že obzvlášť veľké odpadnutie od viery nastalo vtedy, keď kresťania zabudli, že sluha nie je väčší ako jeho pán.

Keď prenasledovanie zasiahlo kresťanov, ktorí neboli pripravení, mnohí zapreli svojho Pána a Majstra.

Je dobré byť realistický. A taký je len človek, ktorý sa spolieha na to, čo hovorí Božie slovo.

Rozhodujúcou pomocou v prenasledovaní je myslieť na Ježiša. On je Pánom, ktorý nám dal príklad. Naše ťažkosti sú malé v porovnaní s Jeho utrpením. Napriek tomu sa môžeme báť a znepokojovať. Ale pohľad na Ježiša nám môže pomôcť. On bude s nami uprostred každej núdze a vie o všetkom, cez čo musíme prejsť. Bol pokúšaný a skúšaný vo všetkom. Vďaka tomu nám môže prísť na pomoc.

Kresťan nie je ctený a uznávaný podľa ľudských názorov. Ani Pán Ježiš nebol. Najdôležitejšie pre Neho bolo, aby bol v centre Božej vôle. Musí to tak byť aj pre nás. Nasledujme Jeho šľapaje. Nech nás vedie cestou kríža do slávy.

V nebi budeš mať podiel s Ježišom. Tam budeš vyvýšený a oslávený naveky.

Šalamún miloval Hospodina...

1. kniha kráľov 3:3

Miluješ Ježiša?

To sú silné slová, ale Ježiš ich znovu a znovu používa. Žiada lásku.

Prečo?

Pre toho, kto miluje, nie je ťažké správne odpovedať. Ak má láska prekviatať, musí byť vzájomná. Ak miluješ, túžiš v prvom aj poslednom rade po láske toho, koho miluješ.

Šalamún miloval Hospodina, lebo On ho miloval ako prvý. To Boh v nás vytvára lásku. Vrúcnosť Božieho srdca zapáľuje tvoje srdce. Spôsobuje to predovšetkým dôkaz lásky: Ježiš.

Ježišovi tvárou v tvár ti Boh dáva najavo, že ťa miluje viac, ako kedy budeš schopný pochopiť.

Môže sa stať, že nepoužiješ silné slová o svojej láske k Ježišovi. Je možné, že spolu s Petrom musíš pokorne vyznať: „Pane, Ty vieš všetko; Ty vieš, že Ťa milujem.“ Za týmito slovami je hlboká závislosť srdca na Ježišovi. Si k Nemu pripútaný v živote, smrti i vo večnosti.

Nezachváti ťa smútok, keď počuješ, že „Šalamún miloval Hospodina“? Spomínaš si, že to tak nepokračovalo navždy? Keď zostarol, jeho srdce odpadlo od živého Boha. Ovplyvnili ho pohanské ženy, s ktorými sa oženil.

Dlhý čas sa zdalo, že žiť v neposlušnosti Božiemu slovu, je v poriadku. Aj dnes sa mnohí na to spoliehajú. Mýlia sa. Príde deň, keď budú zať, čo zasiali. Koniec ich života bude tragický tak ako Šalamúnov. Skončil ako modlár.

Ak tvoje srdce patrí Hospodinovi, mal by si Mu ho nechať. Nedovoľ doň vstúpiť nikomu a ničomu inému. Milovať Boha znamená zachovávať Jeho prikázania. Šalamún na to zabudol. Nekráčaj v Šalamúnových šlapajach. Nasleduj Ježiša na úzkej ceste. Tá jediná vedie do života.

4. máj

V Ňom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti.

List Efezským 1:7

Mnohí kresťania vedú beznádejný zápas o vyslobodenie. Cítia, že sú zviazaní a sklúčení. Nevedia sa oslobodiť od pohľadov a názorov iných ľudí. Neprestajne ich znepokojujú hriešne myšlienky. V živote zažili len málo víťazstiev.

Veria v Ježiša, no nezakúsili Jeho milosť ako vyslobodzujúcu moc. Neveria, že evanjelium je nádejou na spasenie. Preto hľadajú pomoc iným spôsobom a na iných miestach. Sú však sklamaní. Jedine dielo, ktoré dokonal Ježiš, dokáže vyliečiť a uzdraviť choré a utrápené srdce.

Božie slovo zvestuje, že v Ježišovi si vykúpený zo všetkého, čo ťa zväzuje. Nevykúpili ťa vlastné skúsenosti. Vykúpila ťa Ježišova krv.

Boha stálo veľmi veľa vykúpiť ťa. Musel zaplatiť životom svojho milovaného Syna. Preto ti nedá žiadny iný odpočinok len ten, ktorý získaš vierou v Ježiša. Bohatstvom tvojho života má byť to, že uprostred svojho trápenia a zúfalstva máš celé a úplné vykúpenie.

Čo si myslíš a cítiš podľa Boha nie je dôležité. Boh počíta s Ježišom a jedine s Ním. Tvoje nešťastie spočíva v tom, že nerozmýšľaš ako Boh. Práve do tohto bohatstva ťa Boh vo svojej milosti túži viesť. Nikdy by si to nezažil, ak by z teba Boh urobil úspešného kresťana, akým chceš byť.

Nie, Boh chce, aby ti bol Ježiš všetkým. Môže ním byť iba vtedy, ak si jednoducho nikto. Boh chce, aby si sa neťažoval a namiesto toho, aby si bol spokojný s tým, aký si bohatý v Ježišovi a v tom, čo On vykonal.

Nemáš túžiť po vykúpení, musíš chváliť Boha za to, že už si vykúpený. Oslobodil ťa Boží Syn. Boží názor je, že nič iné nepotrebuješ. Máš hojnosť všetkého, pretože máš Ježiša. S Ním prichádza všetko bohatstvo Jeho milosti.

5. máj

**... túžim už umrieť a byť s Kristom, a to by bolo iste omnoho lepšie.
List Filipským 1:23**

Pavol sa neteší na smrť, ale na to, že bude s Ježišom.

Smrť je posledný nepriateľ. Dokonca aj kresťania na ňu myslia so strachom a úzkosťou.

Napriek tomu pre Božie dieťa je osteň smrti zlomený. Pán Ježiš otvoril cestu, ktorá vedie cez smrť. Nie je to úzka cesta; je taká široká, že kresťan pri dverách smrti neuvidí smrť, len Božiu slávu. Preto nemáš myslieť na koniec. Pred ním čaká začiatok večného života. Áno, Ježiš sa sám nazýva začiatkom.

Túžba byť s Ježišom nie je to isté ako strata túžby po živote. Živý kresťan má oči otvorené pre všetku dobrotu svojho Pána. Súčasne je v ňom túžba byť s Ježišom.

Život na zemi nie je vždy ľahký. V nás aj okolo nás je veľa toho, čo nás môže ťažiť a pokoriť. Svet nemá pokoj, ktorý hľadáš. Ani v sebe nenájdeš pokoj. Pochybnosti a nešťastie vrhajú tmavé tieň na tvoj život.

Teš sa na deň, keď budeš s Ježišom. Vtedy sa už nebudeš báť ničoho. Už ťa nebude trápiť žiadna choroba. Ani smrť ti nevezme tvojich drahých. Nedôjde k žiadnemu nedorozumeniu.

Ježiš je všetko vo všetkom. Vtedy sa budeme k sebe správať tak, ako sa Ježiš správa k nám.

Šedé, tmavé a ťažké chvíle už nebudú existovať. Večnosť bude nekonečným dňom plným radosti, služby a chvály na česť Boha a Baránka.

Kráčame k večnosti vďaka dokonalému dielu Pána Ježiša. To stojí pevne. V ničom nebudeme mať nedostatku. Čoskoro príde deň, keď Ho uvidíme.

6. máj

Ty mi, Hospodine, neodoprieš svoje zľutovanie, Tvoja milosť a vernosť vždy ma ochránia.

Žalm 40:12

V Biblii sa nachádzajú slová, ktoré ma nevýslovne tešia. V staršej dánskej verzii čítame: „Ty, Pane, nezatvoríš svoje srdce voči mne.“ Môj nebeský Otec má všetky dôvody, urobiť to. Často zraňujem Jeho lásku. Satan nado mnou často získal moc. Mám v sebe veľa tieňov hriechu. Často mám pocit, že moje srdce je prázdne, ľahostajné a chladné.

Ale Božie srdce nie je také. Je otvorené, pretože Boh miluje zvnútra. Nikto okrem Neho nemôže zadržať vrúcny prúd Jeho lásky. A On to nespraví. Zjavil to svojmu služobníkovi a on to odovzdal tebe.

Je možné, že iní zatvoria svoje srdce. Ich myšlienky sa môžu zo dňa na deň zmeniť. Popularita je veľmi premenlivá.

Ježiš zažil, že ľudia, ktorí Mu v nedeľu dokázali vzdávať hold slovami: „Blahoslavený, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ v piatok kričali: „Ukrižuj Ho!“

Ježiš zažil, že Božie srdce Mu bolo otvorené za každých okolností. Bolo to tak až do dňa, keď visel na dreve prekliatia a volal: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“

Vtedy Boh zatvoril svoje srdce voči Ježišovi. On išiel ako tvoj Náhradník a Vykupiteľ pod Boží hnev a nad Golgotou nastala tma. Pretože Ježiš zaplatil to, čo si mal zaplatiť ty, navždy ti otvoril Božie srdce. Keď sa Boh na teba díva, nie si sám. Si oblečený do Ježiša Krista. Keď Boh stretne svojho Syna, nemôže mať zavreté srdce. Keďže Boh má zaľúbenie v Ježišovi, má zaľúbenie aj v tebe, ktorý žiješ v Ňom.

Preto môžeš s radosťou a odvahou obrátiť svoje oči k Pánovi, v Jeho mene pozdvihnúť oči k nebesiam a povedať: Ďakujem ti, Bože, že nezatvoríš svoje srdce voči mne.

Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá život.

1. list Jánov 5:12

Je to také jednoduché. Ak máš Ježiša, máš život. Ak nemáš Ježiša, nemáš ani život. Ak Boží Syn nie je tvoj osobný Spasiteľ, si stratený a potom zahynieš. Jedinou možnosťou, ako sa vyhnúť zahynutiu, je prijať Pána Ježiša.

Mnohí ľudia sú spokojní so svojím duchovným životom napriek tomu, že nemajú Ježiša. Chodia do kostola a na rôzne stretnutia a myslia si, že to znamená, že sú živými kresťanmi. Ak čítajú Bibliu a modlia sa, cítia sa ešte bezpečnejšie.

Ale spása nie je v tom, čo robíme. Mnohí zbožní ľudia budú navždy vylúčení zo svadobnej hostiny. Boh nenašiel v ich živote to, čo hľadal.

Čo hľadá Boh v tvojom živote?

Boh hľadá Ježiša. Ak Ho nájde, nájde život. Máš podiel na všetkom, čím Ježiš je a čo má, ak Ježiš žije v tvojom srdci. A preto máš život, ak máš Jeho.

Nie je zvláštne, že ti môže všetko chýbať, a napriek tomu máš život, ak máš Ježiša? Zlodejovi po Ježišovej pravici na kríži chýbalo všetko, ale prijal Ho ako svojho Spasiteľa. Preto získal život.

Zahynú mnohí, ktorí žijú cnostný a slušný život. Nikdy si nepoložili rozhodujúcu otázku o sebe: Mám život? Musíte žiadať to isté, čo bude žiadať Boh v deň súdu. Musíte vedieť, že Boh v tvojom živote hľadá práve Ježiša. Tvoja večnosť závisí od toho, či Ho nájde v tvojom srdci.

Ak máš Ježiša, máš všetko. Podľa Božieho názoru ti nič nechýba. Vidí, že si sa s Ním zjednotil. Ježišove bohatstvo je твоjím bohatstvom. Keď Ho Boh stretne, stretáva dokonalú lásku a podrobenie sa Jeho vôli. Vtedy Jeho srdce prekypuje radosťou z Ježiša a teba, ktorý si jedno s Ježišom.

Ježiš klope na dvere tvojho srdca. Chce vstúpiť. Chce sa s tebou zjednotiť, lebo vtedy budeš zachránený pre večnosť.

Kdeže sa teda podelo vaše blahorečenie?

List Galatským 4:15

V myslí otroka, ktorú ovládajú pravidlá, hasne radosť. Už sa viac nepovažuješ za pozhnaného. Pozeráš sa na seba a si smutný. Si zamyslený, ale nikdy sa neuspokojíš, kým neskončíš s pokrytctvom. Stať sa kresťanom znamená skončiť so sebou samým. Už to nezávisí na mne samom. Moje kroky vpred alebo vzad už nezavážia.

Stať sa kresťanom teraz znamená, že celé spasenie závisí na Ježišovi, a len a len na Ňom.

Práve v tomto bode mnohí kresťania uviazli. Myslia si, že nedosahujú žiadny pokrok. Nečítajú si dostatočne Bibliu. Dostatočne sa nemodlia. Ich svedectvo je nedostatočné. Stále sa stretávajú so slovami: to nestačí.

Pokiaľ takto konáš, nemôžeš počítať s pozhnaním. Ženieš sa vpred po ceste, na ktorej zlepšuješ sám seba, a nikdy nedosiahneš cieľ.

Spomeň si, aké to bolo, keď si stretol Ježiša. Kto ťa potešil? Ježiš a len On.

Uvedomil si si, že hoci si bol hriešny skrz-naskrz, stále si bol zachránený jedine milosťou. Bolo to úplne bez skutkov a bolo to nezaslúžené. Uvedomil si si, že si dostal od svojho Spasiteľa všetko za nič. Preto si sa musel považovať za pozhnaného.

Nemohol si byť iný, len šťastný. Tvoje srdce muselo kričať radosťou.

Božím zámerom je, aby si v tomto vzťahu pokračoval. Musíš sa radovať, že spasenie prúdi od Ježiša. Tvoje hriechy nič neodpočítajú a tvoje dobré skutky nič nepridajú. Najväčšie veci v tvojom živote boli dosiahnuté bez teba – dosiahol si ich jedine skrze Ježiša.

Jediné, na čo môžeš byť hrdý, je Ježiš. On jediný je dokonalý. Ani najmenšia škvrna sa Mu nedá pripísať. Ty máš podiel na Jeho bohatstve. Preto sa pokladáš za pozhnaného.

9. máj

Práve tak, bratia moji, aj vy ste umreli zákonu skrze telo Kristovo, aby ste náležali inému, Tomu, ktorý bol vzkriesený z mŕtvych, aby sme prinášali ovocie Bohu.

List Rímskym 7:4

Rozhodujúce je, že ty vo viere prijímaš spásu. Ako kresťan utrpíš v živote veľké straty, lebo prinášaš ovocie, ktoré vedie k smrti! Nežiješ trvale vo viere, že si zomrel zákonu. Keď to nerobíš, pravá chvála zmizne z tvojho života. Obviňovanie zákona ťa ovládne. Po celý čas zákon upriamuje tvoju pozornosť na fakt, že nie si tým, kým by si mal byť. Nečítaš si dostatočne Bibliu, nemodlíš sa dostatočne, tvoje svedectvo je nedostatočné a dostatočne sa nestaráš o iných. V celom tvojom živote sú obviňujúce slová: to nestačí.

A je to pravda. Čokoľvek robíš, nie je to dostatočné. Pokiaľ sa zaoberáš zákonom so všetkými jeho príkazmi a predpismi, si pod prekliatím zákona.

Ako môžeš byť hluchý voči evanjeliu? Pán Ježiš ťa zachránil. Budeš sa vyhýbať obviňujúcim slovám rozsudku, že si neurobil dosť. Keď Pán Ježiš zomrel, ty si zomrel zákonu. Ak tvoje srdce lipne na Ňom, už viac nie si viazaný zákonom. Patríš inému, teda Tomu, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych pre teba.

Namiesto utrpenia a vzdychania pod hroznými slovami „to nestačí“ smieš od radosti volať „navždy stačí“. Mal by si vedieť, že tieto slová sú napísané cez celý tvoj život.

To Ježiš ich tam napísal svojou krvou. A čo napísal, to nikto nemôže zmazať.

Ako mohol Ježiš napísať „navždy stačí“ naprieč celým твоjím životom? Môže tak urobiť, lebo Mu patríš. A nemuseli ste spísať žiadnu manželskú zmluvu ohľadom majetku. Pretože celé bohatstvo Pána Ježiša patrí tebe. A to je viac, ako treba na vyváženie tvojich hriechov.

Patríš Jemu.

Toto ťa charakterizuje v prvom rade. Toto sa musí povedať, aj keď už všetko ostatné bolo povedané. Ježiš ťa obklopuje – predtým aj potom.

Si oslobodený od zákona. Patríš len Ježišovi. On je pre teba všetkým a ty si všetkým pre Neho.

... aby sme prinášali ovocie Bohu.

List Rímskym 7:4

Keď uveríš v Pána Ježiša a On si urobí príbytok v tvojom srdci, získaš hlbokú túžbu prinášať ovocie Bohu. Znovu a znovu si hovoríš: Keby som len mohol priniesť Bohu ovocie! Je to tvoja úprimná modlitba, aby Pánovi bola vzdaná česť.

Súčasne si musíš uvedomiť, že sa takmer nič nedeje. Robíš nové rozhodnutia, ale nič sa nemení. Pýtaš sa, čo je nesprávne.

Príčin môže byť niekoľko, ale pre horlivého kresťana často platí, že sa viac zaujíma o ovocie ako o Ježiša.

Neprinesieš žiadne ovocie napriek tomu, že o tom stále premýšľaš. Ale ak sa obrátiš na Ježiša, život sa začne zdravo vyvíjať. Ak je Ježiš potešením a radosťou tvojho srdca, vyrastie ovocie viery.

Neustále hľadáš ovocie, ale zostávaš prázdny a sklamaný. Nenachádzaš, čo hľadáš. Neprineslo ti ani žiadne výhody, keď si to robil. Bolo to len veľké pokušenie vyvyšovať sám seba.

Nie, Boh vo svojej úžasnej добрote uzavrel všetky ostatné možnosti. Ježiš je tá cesta, On je jediná cesta. Ale mal by si vedieť, že On je bezpečná cesta.

Nikdy nestretníš kresťana, ktorý žije v úzkom spoločenstve s Ježišom, aby si necítil sväté ovocie jeho viery.

Človek, ktorý žije najbližšie k Ježišovi, nesie najviac ovocia. Je to také jednoduché. Je to spojené s tým, že v podstate Ježiš prináša ovocie skrze teba. Si Jeho ratolesťou.

Preto ťa Pán cez svoje Slovo vedie do celého bohatstva spásy. Otvoria sa ti oči a uvidíš, že nie je pravda, že ti všetko chýba. Máš všetko. Nemôžeš mať Ježiša a nemať všetko duchovné požehnanie v nebeských sférach.

Uvedomíš si, že je to nezaslúžená Božia milosť, že prinášaš ovocie Bohu.

Teraz sa vychvaľujete v pýche! Každá takáto chvála je hriešna.

List Jakuba 4:16

Čo za silné slová sa tu používajú? Čo za hriešne slová sa tu spomínajú?

Sú to slová z Listu Jakuba 4:13, ktoré hovoria, ako bude vyzerat budúcnosť: „Dnes alebo zajtra vypravíme sa do tohto alebo tamtoho mesta, pobudneme tam rok a budeme kupčiť a zarábať.“

Prečo si robíš plány bez toho, aby si zvážil, že si ako para, ktorá sa nakrátko ukáže, a potom zmizne? Nevieš, kedy tvoj život skončí. Nevieš ani, či ťa zastihne choroba, alebo kedy sa strach z vojny zmení na desivú skutočnosť.

Veď si malá ľudská bytosť, ktorá nie je pánom svojho života ani jeho okolností. Podľa Božieho slova sa vychvaľuješ akoby si bol pánom všetkých svojich rozhodnutí. Od pádu človeka chce byť padlý človek ako Boh.

Čo teda musíš robiť?

Boh musí prísť do tvojho života. Musí vstúpiť do tvojich myšlienok. Musí ovplyvňovať tvoje slová. To, čo máš alebo nemáš robiť, nezávisí od teba. Musí vládnuť Boh a Jeho vôľa.

Musiš sa posadiť na miesto pokorného človeka. Nevieš, čo je najlepšie, a keby si to aj vedel, nebol by si to schopný vykonať, ak by ti Boh nedal život, silu a moc.

Tvoj život úplne závisí na Bohu a táto závislosť musí preniknúť všetky plány, ktoré robíš.

V živote nikdy neuspeješ, ak pôjdeš podľa seba, vlastnými cestami.

Sú len prejavom arogancie a hriechu. Nie, musíš vložiť ruku do Božej ruky a On ťa potom povedie vpred po ceste, pre ktorú sa On rozhodol.

Neprehrešuj sa voči Hospodinovi tak, že budeš brať život do vlastných rúk. Dôveruj Mu. Nenechá ťa samého. Povedie ťa podľa svojej vôle a svojho plánu, a tak dosiahneš večný, nebeský cieľ.

Zostaňte vo mne... bezo mňa nič nemôžete činiť.

Evanjelium podľa Jána 15: 4 – 5

Ježiš toto hovorí svojim učeníkom. Možno si myslíme, že tieto slová adresoval nekresťanom. Ježiš má čo povedať aj im, no svoju rozlúčkovú reč povedal učeníkom.

Kresťanovi hrozí, že bude konať bez Ježiša. Cesta sa môže zdať očividne správna, ale nie je to Božia cesta. Nepochybujeme, čo máme robiť, ale konáme bez Ježiša.

Často Ho žiadame, aby požehnal naše rozhodnutie. Prirodzene považujeme za samozrejmé, že Ježiš s nami bude súhlasiť.

Práve preto toľko vecí zlyháva. Konať začíname podľa seba, až potom ideme k Ježišovi. Takto sme vlastne od Neho oddelení. On nemá povinnosť realizovať naše myšlienky a názory.

Musíme začať niekde inde. Musíme priznať, že sme bezmocní. Bez Ježiša nemôžeme vôbec nič robiť. Nie sme schopní myslieť ako On. On nám musí pomáhať a nastaviť nás vo všetkom.

Všetky požehnané začiatky vznikajú v našej bezmocnosti pred Božou tvárou a aj ich pokračovanie sa nachádza na tom istom mieste.

Všetko závisí od toho, či zostávame v Ježišovi. Po celý život sa musíme obracať k Nemu. Nikdy nedosiahneme bod, kedy môžeme urobiť niečo sami. Vždy musíme len prijímať.

Ježišove slová vrhajú na nás skúmané svetlo. Ono v sebe zároveň nesie slávne evanjelium.

Len si to predstavte, Ježiš od nás vôbec nič neočakáva. Vie, že ničím nemôžeme prispieť. Jediné, čo môžeme urobiť, je zostať v ňom. Ak to urobíme, bude konať skrze nás. Vtedy budeme požehnaním pre iných.

V podstate nie je dôležité, aby sa ľudia stretli s nami. Majú sa stretnúť s Ježišom. On kráča vpred cez svojho bezmocného služobníka, ktorý sám osebe nie je nikým, preto sa musí držať iba Ježiša.

Kto však nekoná skutky, ale verí v Toho, ktorý ospravedľňuje bezbožného, tomu sa jeho viera počíta za spravodlivosť.

List Rímskym 4:5

Slová „ospravedľňuje bezbožného“ sú silné, ale pravdivé. Boh vyhlasuje hriešnych za spravodlivých, keď vo viere nachádzajú útočisko u Ježiša.

Bezbožný – to áno, začína to vždy tak, ale kresťan tak ďalej nepokračuje, či áno? Ak v srdci hriešnika žije Ježiš, nemôžeme ho ďalej nazývať bezbožným, alebo môžeme?

Je dôležité naučiť sa rozlišovať medzi starým a novým človekom. Ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie; staré pominulo a nastalo nové. No zároveň nie všetko je nové. Stará hriešna prirodzenosť ide so mnou až po hrob. Práve táto stará prirodzenosť je neustále bezbožná od narodenia, cez obrátenie až po smrť. Nemôže byť spasená, ani spasená nemá byť. Má zahynúť v smrti.

Často môžeme byť v pokušení myslieť si, že sa starý človek zmenil. Je to preto, že sa mení. Hriech sa neprejavuje tak ako predtým. No ak sa prezlečíš, nestávaš sa iným človekom.

Ak si kresťanom mnoho rokov, stále potrebuješ Božie slovo, ktoré vyhlasuje bezbožných za spravodlivých. Stará prirodzenosť je a bude bezbožná. Má vlastnú vôľu. Chce konať bez Boha.

Trúfaš si veriť, že môžeš byť spasený, keď aj ako dlhoročný kresťan musíš byť stále spasený ako bezbožník?

Jediné, čo máš, je viera v Ježiša. Vo svojej bezbožnosti sa musíš držať Jeho.

Len vtedy sa tvoja viera bude počítať za spravodlivosť. Znamená to, že Boh ťa uvidí s Ním, že sa Ho pridržáš, a pripočíta ti všetko, čo Ježiš vykonal. Preto môžeš s dôverou očakávať Boží súd. Budeš zachránený, lebo niekto iný zaplatil.

... lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!

1. list Korintským 3:17

Biblia ponúka jasný obraz kresťana. Aké ťažké je však držať sa ho! Moje skúsenosti, myšlienky a pocity hovoria niečo úplne iné ako to, čo sa o mne hovorí v Božom slove.

Kresťan je chrám Boží. Boh žije skrze Ducha Svätého v každom človeku, ktorý sa znova narodil. Nikto nemôže uveriť v Ježiša bez Ducha Svätého. A nikto nie je v živom kontakte s Bohom bez toho, aby mal Božieho Ducha. A tam, kde žije Boží Duch, človek je oddelený a posvätený. Už viac nepatrí sebe.

Tvoje dobré skutky ťa nerobia svätým. Nie, to robí Hospodin, ktorý svoje dielo vykonal tak, že si v tebe spravil príbytok. Kde vstúpi, tam naplní dom svojou slávou. Je ťažké pochopiť, že On, vznešený a svätý, by vstúpil do tvojho nečistého a hriešneho srdca. Vstupuje vďaka Ježišovej krvi, ktorá ťa očistila od všetkého hriechu skrze tvoju vieru v Neho.

Musíš dať priestor pravde, že ty, ako Boží chrám, si svätý. Diabol robí všetko, čo je v jeho silách, aby si na to zabudol. Vie, že tvoja vieru v túto pravdu je pre neho nebezpečná.

Keď ťa Boh stvoril ako svätý chrám, nemôžeš sa poddať nečistote. Nemôžeš chcieť pošpiniť Hospodinove vlastníctvo. Naopak, tvojím najväčším želaním je, aby bola zhoda medzi čistotou chrámu a tým, ktorý v ňom žije.

Hlboko v tvojom srdci je túžba osláviť Ježiša. Musíš sa podvoliť tejto túžbe. Nesmieš nechať diabla, svet alebo svoju hriešnu prirodzenosť, aby ťa pošpinili. Musíš nechať Ježiša, aby čistil chrám v tvojom živote. Potom Mu máš poďakovať, že stále v tvojom živote koná. Ak zostávaš v Ňom a On v tebe, budeš prinášať veľa ovocia.

Ostatní Hovidia skrze teba, Jeho chrám.

Ale Marta bola príliš zamestnaná posluhovaním.

Evanjelium podľa Lukáša 10:40

Marta bola schopná žena. Horlivo si plnila všetky domáce povinnosti a jej usilovnosť priniesla bohatú úrodu. Patril jej dom, v ktorom žila so svojím bratom a sestrou. Je dobrá spojitosť medzi jej horlivosťou a pohostinnosťou, z ktorej mal úžitok aj Ježiš a Jeho učenci. Ak ťa naplno zamestnávajú každodenné povinnosti, každodenná práca ti prinesie mnoho potešenia a budeš požehnaním pre ostatných.

Pozemské zamestnanie ti môže pomôcť aj proti hriechu. Nečinnosť neslúži vždy na dobré. Zrejmé je aj nebezpečenstvo prílišného rozprávania. „Mnoho slov je daromných. Preto maj bázeň pred Bohom,“ hovorí Božie slovo. Objavuje sa túžba po rozptýlení a zábave. Z toho vyplýva svetský spôsob zmýšľania a životného štýlu. Človek začne byť veľmi ľahko nespokojný aj s vlastnou existenciou a to vedie ku kritike ostatných.

Marta je pre kresťana príkladom. Avšak je aj varovným príkladom. Jej sila bola zároveň jej slabosťou.

Marta si myslela, že Mária má byť ako ona. To je typické. Keď pod návalom povinností tvrdo pracuješ, závidíš tým, ktorí nepracujú tak ťažko ako ty. Začínaš byť kritický a citlivý.

A čo je ešte horšie, všetky úlohy ťa môžu viesť k takej veľkej aktivite, že nemáš čas na to jedno, čo potrebuješ. Nestíšiš sa pri Ježišových nohách.

V súvislosti s Lazárovou smrťou nám Božie slovo hovorí, že Ježiš Martu miloval. Nebol slepý voči tomu, čo pre Neho urobila. Ježiš vedel, že jej srdce sa sústreďuje na Neho napriek chybám a hriechu v jej živote. Jej pohostinnosť voči Ježišovi a Jeho priateľom sa zrodila z lásky. A ona láskou nešetřila.

Boží ľud je aj dnes požehnaný skrze kresťanov ako Marta. Ježiš ich miluje. Svojím príkladom nás niečo učia o požehnaní práce. Ježiš zároveň pripomína každému kresťanovi to, čo je potrebné: stíšiť sa pri Ježišových nohách s otvorenou Bibliou a rukami zloženými k modlitbe.

... a vydobyl večné vykúpenie.

List Židom 9:12

Hriech zväzuje. Preto je toľko ľudí, ktorí nie sú vykúpení. Snažia sa oslobodiť od hriechu, ale neúspešne. Ani materiálne výhody, ani náboženstvo akéhokoľvek druhu im nedokážu pomôcť.

Dokonca aj kresťan pozná pocit, že človeku chýba úplná sloboda. Možno sa to netýka vonkajších hriechov, ktoré môžu vidieť iní, ale skrytých, ktoré rastú hlboko v myslí. Možno sústredenosť na seba, ctižiadosť, márnivosť alebo všetky starosti poukazujú na to, aká malá a slabá je tvoja viera.

Preto kresťan pozná otázku: Ako môžem byť vykúpený?

Božie slovo hovorí, že ty, kto si s hriechom prišiel k Ježišovi, už si vykúpený. Večné spasenie si získal vtedy, keď si svoju dôveru vložil do Neho.

Teraz ťa nielen obklopuje, ale kráča s tebou po celý život. Áno, budeš ho mať aj vo večnosti.

Kedy pochopíš, že nepotrebuješ získať to, čo už pre teba získal Ježiš?

Vykúpenie sa nedá získať, len nájsť. Nemá zmysel usilovať sa o vykúpenie. Ak chceš nájsť vykúpenie, ktoré získala iná osoba, musíš sa obrátiť na to, čo už bolo dokonané. Musíš hľadať vykúpenie tam, kde je. Obráť sa k Slovu. Počúvaj, čo Boh hovorí. Pridržaj sa toho. Potom zistíš, že v Slove vykúpenia je sila. Slovo vytvára chválu v srdci a ty musíš spievať: „Teraz mám navždy večné víťazstvo v Tebe, Pane Ježiši!“

S istotou, že patríš Ježišovi, sa potrebuješ zbaviť pocitu, že nie si spasený. Ježiš ťa zachránil do nového sveta, kde ti vydobyl večné vykúpenie.

Ako Božie dieťa budeš žiť biedny život, ak sa nenaučíš spoliehať na Ježiša. Modlitba a piesne chvály utíchnu. Premôže ťa znepokojenie a zúfalstvo.

Ak sa obrátiš k bohatstvu, ktoré máš v Ježišovi, radosť bude pretekať a piesne chvály nikdy neprestanú.

Svojím poznaním môj spravodlivý sluha dá spravodlivosť mnohým a ich nepravosti sám vezme na seba.

Izaiáš 53:11

Neexistuje nič dôležitejšie, ako mať pravé poznanie Ježiša. Nič nie je také zásadné, ako zotrvať v tomto poznaní.

Nemysli si, že poznáš Ježiša, keď vieš, že zomrel za tvoje hriechy. Veľa ľudí dokáže vysloviť tie správne slová, ktoré znejú dobre, ale vyznanie ich úst sa nikdy nestalo vierou ich srdca.

Skutočné poznanie Ježiša je poznanie srdcom. Prejavuje sa vnútornou túžbou po Ňom. Dobrým znamením je, ak túžiš počuť skrze slovo križa, že všetky tvoje hriechy boli odpustené.

Mysel a zdravý rozum netúžia počúvať o Ježišovej krvi. Nie je veľkým problémom intelektuálne prijímať a akceptovať pravdy kresťanstva. So znovuzrodeným srdcom je to iné. Žije slovom Pána Ježiša, ktorý niesol naše prestúpenia. Nevie sa dosť napočúvať o posolstve spásy. Čím viac počúva, tým silnejšia je túžba.

Preto srdce túži aj po nebi. Tam nebudeš chápať kúsok po kúsku a len čiastočne. Tam pochopíš v plnosti.

Hoci nikdy nie si spokojný s tým, čo vieš o Ježišovi, stále je to tá najvzácnejšia vec v tvojom živote. Poznanie srdca o Ňom ti otvára cestu k bohatstvu Jeho milosti. Neuvedomuješ si, že existuje vzťah medzi твоjím poznaním a všetkým, čo ti Jeho krv darovala. Tvoja bezmocnosť a Jeho dokonalá milosť sa k sebe celkom nehodia.

Božiu spásu nedokážeme prijať úplne dokonalým spôsobom. Ale v poznaní Pána Ježiša je dokonalá spása, preto zakrýva všetku nedokonalosť v živote.

Ak poznáš Ježiša, si spravodlivý pred Bohom. Božia milosť nie je platbou za to, že Ho poznáš. Božia milosť je nezaslúžená. Vďačíš za ňu len samotnému Ježišovi.

On je pre teba všetkým, pretože všetko vykonal namiesto teba. Len preto si pred Bohom spravodlivý.

Lebo tým, že sám trpel, keď bol pokúšaný, môže pomáhať pokúšaným.

List Židom 2:18

Prekvapuje ťa, že si stále závislý na Ježišovi?

V mnohých iných životných okolnostiach rastieš. Vzťah s rodičmi dostáva nový rozmer, keď sa o seba dokážeš postarať. Učenie je závislé na svojom majstrovi, ale jedného dňa dokáže prácu zvládnuť sám.

No vo vzťahu s Ježišom je to iné. Tam budeš vždy úplne závislý. Si ako malé dieťa, ktoré by sa stratilo, keby nebolo nikoho, kto by sa oň postaral.

Diabol ťa pokúša mnohými spôsobmi. Aj keď vieš, čo chce s tebou urobiť, nie vždy ho dokážeš prekuknúť. Ježiš ťa musí informovať svojím Duchom skrze svoje Slovo.

Nepočul si za sebou hlas, ktorý ti pripomínal, kde je cesta? Neoživil Slovo, aby ti ukázal, kam nemáš ísť?

Boží Duch ťa usvedčuje z hriechu. Keď ťa satan podnecuje, aby si odpadol od viery, spôsobuje, že hriech sa zdá byť neškodný a bezpečný. Ale Ježiš hovorí niečo iné. Skrze svoje Slovo pôsobí, aby si sa bál hrešiť proti Bohu.

Hoci si uvedomuješ vážnosť hriechu, nedokážeš mu vzdorovať bez Ježišovej pomoci. Ak ideš proti satanovi vo vlastnej sile, porazí ťa.

Cesta k víťazstvu znamená beh k Víťazovi. Musíš sa ukryť v Ježišovi. On je štítom, ktorý ťa chráni zo všetkých strán.

Satan sa pokúsil skoncovať s Ježišom, ale zlyhal. Keď si myslel, že víťazstvo je isté, bol zvrhnutý. Keď bol Ježiš ukrižovaný, satan dostal smrteľnú ranu. Teraz je smrteľne zranený. Zúrivo bojuje, lebo vie, že jeho čas je krátky. Nemôže ublížiť Ježišovi a ani tým, ktorí sa pri pokúšaní utiekajú do Ježišovho náručia.

Nemysli si, že ťa Ježiš odmietne, keď k Nemu bežíš vo svojej bezmocnosti. Pozná ťa a pozná aj pokušenie. Preto tiež vie, ako ti má pomôcť. Musíš odolávať diablovej tak, že budeš stáť pevne vo viere. Vtedy platí zaslúbenie: „Pán bude bojovať za vás; vy buďte len ticho.“

Spomínajte na svojich vodcov, ktorí vám zvestovali slovo Božie. Pozorujte, aký bol koniec ich správania, a napodobňujte ich vieru.

List Židom 13:7

Je dobré zastaviť sa a zväziť, ako sa darilo iným. Je poučné vidieť spojenie medzi cestou človeka a miestom, kde v živote skončil. Je totiž veľmi pravdepodobné, že ak rozsievaš to, čo rozsieval on, budeš aj žať, čo zožal on.

Ak si kresťanom už niekoľko rokov, asi poznáš niekoho, kto odpadol od viery. Často je ľahké zistiť prečo. Nechoď tou cestou, ktorou šiel on. Ani si nemysli, že malá zmena správania v živote by zabránila tomu, aby šiel nesprávne. Nech sú vlašníci a odpadlíci varovným príkladom.

Sú však aj iní, ktorých musíš napodobňovať. Sú to tvoji vodcovia, ktorí vytrvali vo viere v Ježiša celý svoj život. Dejiny cirkvi spomínajú len niekoľkých z nich, ale v tvojom živote zanechali rozhodujúce stopy. Môže to byť mama, otec, učiteľ v nedeľnej škole, duchovný alebo kazateľ.

Často je to kresťan, ktorý je starší ako ty. Preto by si si mohol myslieť si, že obdobie, v ktorom žil, bolo dôvodom jeho vážnosti a postoja k duchovným otázkam. To je jeden zo spôsobov, ktorými chce nepriateľ duše zabrániť, aby si napodobňoval jeho vieru.

Musíš tiež konať svoje spasenie s bázňou a chvením. Nemôžeš spať, ani sa do Božieho kráľovstva presnívať. Duch doby ľahko strhne so sebou kresťana, ktorý nejde proti prúdu. V prvom rade musíš premýšľať o vzťahu, ktorý mali tvoji vodcovia k Božiemu slovu. Brali ho vážne. Zákon ich mohol odhaliť a súdiť. Božia milosť ich znova a znova pozdvihla. Ich nohy stáli na skale.

Možno poznáš svojich vodcov dôverne. Nie si slepý voči ich hriechom a chybám v živote. Napriek tomu nepochybujes, že Ježiš a Jeho zmierenie boli pevným základom ich života.

Niektorí z nich prešli cestou obete. Slúžili Hospodinovi mnoho rokov v povolani, ktoré si ľudia ani nevšimli.

Napodobňuj ich vieru. Tak dosiahneš cieľ.

My všetci akoby v zrkadle vidíme s odkrytou tvárou slávu Pánovu, keď Duch Pánov premieňa nás v ten istý obraz zo slávy do slávy.

2. list Korintským 3:18

Kresťan má byť premenený. Viera je aktívna. Viera nie je záležitosťou mysle, ale srdca. Mení Božie dieťa zvnútra.

Diabol sa snaží zabrániť rastu kresťana. Robí to mnohými spôsobmi. Najčastejšie používa ten, že vo veriacom povzbudzuje zákonnícky spôsob myslenia.

Donúti nás veriť, že posvätenie je otázkou vôle. Chýbajú nám nové rozhodnutia, úplné odovzdanie sa, alebo duchovné skúsenosti rôzneho druhu. Stručne povedané, satan nás povzbudzuje, aby sme pracovali sami na sebe. Vie, že sa potom ľahko staneme egocentrickými. Bez toho, aby sme si to uvedomili, budujeme okolo seba múr. Naša radosť a dôvera budú miznúť tak, ako bude slabnúť spojenie s Ježišom. Nakoniec sa všetok duchovný život vytratí. Vtedy nás najhorší súper triumfuje.

Nie, cesta k posväteniu znamená vidieť Božiu slávu. Nenájdeš ju, keď sa budeš pozeráť na seba. Namiesto toho sa musíš obrátiť k zrkadlu Božieho slova. Tam uvidíš jasný a nádherný obraz Spasiteľa. Musíš mať dôveru v aktívnu moc, ktorá žije v Božom slove. Mnoho ľudí zanedbáva Božie slovo, lebo mu neprisudujú dôležitosť, ktorá mu patrí. Skrže svoje Slovo ti Boh môže dať nádherné bohatstvá. Skrže Slovo ťa môže zmeniť.

Tou zmenou by si sa nemal príliš zaoberať, ani by si ju nemal merať. Ak to budeš robiť, zastaví sa. Musíš sa pozeráť na Toho, kto ťa mení. Vtedy ťa bude neustále ovplyvňovať Ježiš.

Nechápeme, ako môže Božie slovo robiť také veľké veci. Ale je to tak.

Božie slovo sa skladá zo zákona a evanjelia. Nie zákon, ale evanjelium je Božou mocou na spasenie a posvätenie. Nie je to slovo o tom, čím by sme mali byť a čo musíme robiť. Je to slovo o Ježišovi a o tom, čo On dosiahol.

Pozoruj Jeho slávu! Potom budeš premieňaný na Jeho podobu.

**Veď aj kto posviaca, aj tí, čo sú posviacaní, všetci sú z jedného (otca).
List Židom 2:11**

Mnohí kresťania pracujú ako otroci. Pracujú a snažia sa stať sa tým, kým majú byť. Znovu a znovu si uvedomujú, že nie sú schopní žiť kresťanský život. Nepochybujú o tom, že kresťanský život má najväčší význam, ale srdce a svedomie ich obviňujú.

V čom je problém?

Neustále sa snažia sami posväcovať. Tento boj nebude nikdy úspešný. Kresťan sa nedokáže posvätiť sám. Jedinou cestou k svätosti je, že ťa niekto iný urobí svätým.

Bez ohľadu na to, ako často sa rozhoduješ žiť život podľa Božej vôle, vždy skončíš v zúfalstve alebo pokrytectve.

Kedy už prídeš k Ježišovi vo svojej bezmocnosti?

Pravda o tebe je taká, že ti nielen niečo chýba, ale chýba ti všetko.

Zároveň v Ježišovi vlastníš všetko, ak si jedným z tých šťastných, ktorí sa k Nemu utiekajú.

Nikdy nebudeš svätý skrze zákon. Znamená to, že nikdy nebudeš posvätený tým, čo máš robiť a čo môžeš urobiť. Naopak, stávaš sa svätým vierou v Ježiša. Ak vložíš svoju vieru do všetkého bohatstva, ktoré v Ňom máš, budeš premenený znútra. Čím viac sa raduješ z Ježiša, tým viac si ako On.

Cesta k spásu a cesta k posväteniu sú rovnaké. Tou cestou je Ježiš.

Nie je to tak, že by si mal byť spasený skrze Ježišov skutok zmierenia, a potom byť posvätený vlastnou mocou. Zdrojom spasenia i posvätenia je jedine dielo zmierenia.

Ako Božie dieťa si môžeš byť istý, že bez ohľadu na to, ako sa cítiš, je Ježiš pre teba všetkým za každých okolností. Sám osebe si stále chudobný. No záleží na tom, keď si zároveň nekonečne bohatý v Ježišovi?

22. máj

... keď našiel drahocennú perlu, odišiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.

Evanjelium podľa Matúša 13:46

Tak to je, keď nájdeš Ježiša.

Hľadal si krásne perly. Začal si ako dieťa. Ak si nejaké našiel, vzal si si ich. Ako šli roky, menili sa aj perly, ktoré ťa priťahovali. Myslel si si, že by si bol šťastný, keby si našiel vzácnejšiu perlu. Ale keď si ju dostal, bol si sklamaný. V myslí si stále želaš niečo iné a niečo viac.

Jedného dňa si stál pred synom stolára z Nazareta. V ten deň sa zmenili všetky tvoje hodnoty. Odvtedy bohatstvo neznamenal „vlastniť“, ale „byť vlastníctvom“. Keď si pochopil, že Ježiš ťa chce mať, všetko ostatné stratilo magickú moc nad tebou. Už si viac nehľadal. Našiel si perlu nad všetky perly.

Ďalej si žil vo svete. Navonok sa veľa nezmenilo, ale v srdci si sa stal iným človekom. Nastáhoval sa tam Ježiš.

Predtým ťa zamestnávalo množstvo malých životných cieľov. Teraz sa prvoradou vecou stalo niečo úplne iné. Stal si sa učeníkom. Život pre teba znamená kráčať v šlapajach inej osoby.

Ježiš pozná cestu kríža, pretože sám ňou kráčať. Po tejto ceste vedie aj svojich nasledovníkov. Nemajú odčiniť svoj hriech, to raz a navždy urobil On. Avšak cestou kríža nás dovedie k nebeskému cieľu.

Keď si myslíš, že cesta je ťažká a komplikovaná, musíš sa pozrieť na perlu veľkej hodnoty. Prevyšuje v lesku všetky ostatné. Keď sa v nej odráža tvoj obraz, nespoznávaš sa. Zisťuješ, že sa leskneš spolu s perlou. Vtedy povieš: Nechcem späť ostatné perly. Len keď mám Ježiša, som bohatý.

Potom plynú dni. Ježišove oči stále spočívajú na tebe. Cítiš Jeho pohľad a to, že nikdy nie si mimo Jeho zorného poľa, ťa naplňuje šťastím. Každý deň je deň cesty k novému Jeruzalemu. Tam cesta končí. Tam bude Ježiš korunovaný. Spolu so všetkými spasenými ľuďmi budeš spievať chvály, na ktorých bude On prebývať na veky.

23. máj

**Ten, ktorý dosvedčuje tieto veci, hovorí: Áno, prídem čoskoro!
Amen! Príd', Pane Ježiši!**

Zjavenie Jána 22:20

V predposlednom verši Biblie má Ježiš aj Ján posledné slovo. Jána deportovali na ostrov Patmos. Keď ho tam brali ako starého človeka, sotva si myslel, že má pred sebou ešte dôležitú časť služby. Pán mu chcel oznámiť, čo sa má onedlho diať.

Ján zapísal do knihy úžasné zjavenia, ktoré sú storočia potešením a podnetom pre Boží ľud. Najmä prenasledovaní kresťania našli v Zjavení Jána veľkú pomoc.

Ján bol učeník, ktorého Ježiš miloval. Ježišove slová sa vpísali do jeho srdca. Pokiaľ môžeme vidieť, Ján dovolil, aby sa v ňom Ježišovo slovo zakorenilo tak ako v nikom inom. Preto bol hlbšie naviazaný na Pána ako ostatní učeníci. Je charakteristické, že Ján ako jediný z učeníkov bol s Ježišom, keď Ježiš bojoval svoj smrteľný boj na kríži.

V predposlednom verši Biblie si obaja podávajú ruky. Sú úplne odlišní. Jeden je Synom nebeského Kráľa, druhý je starý prenasledovaný Pánov služobník a jeho život sa chýli ku koncu.

Ježiš uistuje Jána, že príde čoskoro. Ján je taký uchvátený Ježišovými slovami, že musí napísať svoje „amen“ a potom pridá modlitbu z troch slov: „Príd', Pane Ježiši!“

Cez tieto slová sa dívaš do srdca, ktoré miluje Ježiša. Nemôže počuť, že Pán prichádza bez toho, aby povedal, že je vítaný! Áno, musí nechať, nech sa Ježišovo zasľúbenie stane jeho modlitbou: Urob, čo hovoríš, Pane Ježiši!

Je dobrým znamením, ak máš Jánovo srdce. Ale ak tvoje srdce nie je pohnuté evanjeliom o druhom príchode Pána Ježiša, znamená to, že Ježiš nie je pre teba vzácny. Ak môžeš povedať „amen“ na fakt, že prichádza, je to znamenie, že si pripravený.

Nech sa Jánova modlitba stane našou: Amen. Príd', Pane Ježiši! Pán vypočuje túto modlitbu. Čoskoro Ho uvidíme. Povedal nám to vo svojom Slove.

24. máj

Nemyslite na predošlé deje, o pradávnych neuvažujte! Ajhľa, tvorím nové; už teraz to raší. Nebadáte to? Veru, robím cestu na púšti, rieky v pustatine.

Izaiáš 43:18 – 19

Niektorí ľudia sa nevedia poučiť z minulosti, preto musia prejsť cez mnohé draho získané skúsenosti, ktoré si mohli ušetriť.

Iní sa zas nedokážu oslobodiť od svojej minulosti. Paralyzuje ich. Myslia si, že stav Božieho ľudu je beznádejný. Zažili tam toľko sklamaní a pádov, že človek už nemôže dúfať v žiadnu budúcnosť. To isté platí pre ich život. Príležitosti sú zbytočné.

Je nebezpečné poddať sa zúfalstvu. Ak so sebou ťaháš všetky svoje prehry, staneš sa nepoužiteľným nástrojom. Musíš dbať na Božie slovo, ktoré ťa varuje pred rozmýšľaním o starých veciach. Časť života, ktorú máš za sebou, sa nedá vrátiť. Ale Boh môže zmeniť tvoju budúcnosť.

Bez ohľadu na to, aký si starý, Hospodin môže stále tvoriť niečo nové. Najprv ti môže dať novú predstavu, vďaka ktorej vidíš všetko v inom svetle. Z pohľadu, že všetko zomiera a zaniká – keď ti otvorí oči – môžeš vidieť, že to začína rásť.

Medzi výhonkami a dospelými rastlinami je veľký rozdiel. Ak prírodu veľmi nepoznáme, ľahko prehliadame malé a bezvýznamné rastlinky. Nezdá sa, že by z nich mohlo niečo byť, keď ako krehké rastliny rastú v zeleninovej záhrade. Ale za niekoľko mesiacov sa všetko zmení a jedného dňa sú zdravou výživnou zeleninou na stole.

V Božom kráľovstve nie je všetko v úpadku. Existujú skvelé a rozsiahle prebudenia na viacerých miestach v oblasti misie. Tisíce ľudí sa obracajú k Pánovi. Kríž nestratil svoju moc.

Hoci to môže byť veľmi ťažké a temné na domácom poli, aj tu sa niektorí stretli so živým Bohom. On sám ich prebudil vo svätej vážnosti. Možno ich nie je veľa, ale sú to Pánove nástroje, a ak zostanú v Jeho rukách, urobí ich stĺpmi vo svojom chráme.

Hospodin môže vytvoriť niečo nové aj v tvojom živote. Ešte s tebou neskončil. Veď vieš, že povedal: „A poneseú ovocie i v šedinách, a budú svieži, čerství...“ (Žalm 92:15)

... tvár mal ako slnko, keď sviati v plnej sile.

Zjavenie Jána 1:16

Ak sa dívaš na seba, zvädza ťa to k malomyseľnosti. Živý kresťan je vždy so sebou nespokojný. Nepriateľ duší to vie, preto chce, aby si sa znova a znova díval do svojho vnútra.

Nerob to!

Jeden skúsený kresťan povedal: Vždy, keď sa pozrieš na seba, musíš sa desaťkrát pozrieť na Ježiša.

Ježiš sviati ako slnko v plnej sile. On dáva svetlo, život; sám osebe dokáže zapáliť dušu. Dáva ti svoje láskavé srdce spasenia. Prežíva s tebou trápenie iných a posielá ťa k nim.

Ježiš tiež vytvára svetlo v tvojom vnútri. Sám si tmou, ale ak veríš v Neho, si napriek tomu svetlom. Tvoj život nie je tmavý, pochmúrny a beznádejný. Vládne v tebe svetlo. Musíš všetky bremená vložiť na Pána a už ich viac nemusíš niesť. Preto môžeš odvážne kráčať vpred. Ak uprieš oči na Neho, vidíš svetlo bez ohľadu na to, aké tmavé sa javí všetko v tvojom okolí.

Ježiš dáva život. V Ňom je zlomený osteň smrti. Prešiel si zo smrti do života; preto budeš žiť, aj keď zomrieš.

Vždy, keď uvidíš nádherný jas slnka, budeš o tom presvedčený. Ak vidíš Ježiša, potom si svet môže hovoriť, čo chce. Neurobí to na teba žiadny dojem. Vieš, prečo máš na veci taký odlišný názor? Vidíš, zatiaľ čo svet je slepý.

Keď ti do oka sviati slnko, uvedomíš si jas slnečného svetla. Pri pohľade naň je ťažké vidieť nič iné. Ak uprieš oči na Ježiša, stáva sa obnovujúcou a premieňajúcou silou v živote. Robí z teba nového človeka.

Stane sa pre teba všetkým. Celá tvoja sila pochádza od Neho. Všetky pramene života sú v Ňom. Všetko v tvojom živote smeruje k Nemu. Je slnkom, ktoré sviati v plnej sile.

Ježiš Kristus... ktorý nás miluje, ktorý nás svojou krvou oslobodil od našich hriechov.

Zjavenie Jána 1:5

Existujú slová, ktoré sa kresťanovi nikdy nezunujú. Prinášajú do jeho života bohatstvo a plnia ho radosťou.

Ježiš Kristus nás miluje. Tieto slová sú kľúčom pre nás, aby sme pochopili Ježišov život. Majú aj kľúč k najhlbším veciam srdca.

Poháňala Ho láska. „... a keďže miloval svojich, ktorí boli na svete, dokonale im preukázal lásku.“ Prvé, s čím sa Jeho priatelia stretli, bola Ježišova láska; a bola tiež to posledné. Po vzkriesení ich opäť zahrnul prúdom svojej lásky.

Ježiš chce, aby si vedel, že ťa miluje. Skrze svoje Slovo ťa vedie do mnohých okolností, ale v prvom rade ťa uistuje o svojej láske. Raduje sa, keď vieš, že ťa miluje.

Môže byť zdravé dívať sa dopredu. Pre kresťana je dobré, keď je realistický. Božie slovo nás nenecháva na pochybách, že nás čakajú zápasy a problémy. Napriek tomu si musíš dávať pozor, aby tvoju myseľ nepremohli skúšky, ktoré ťa čakajú. Odpočívaj vo viere, že ťa cez ne Pán prevedie a nech ti slovo o Ježišovej láske dáva slobodu konať!

Nik a nič ťa nemôže oddeliť od Kristovej lásky. Obklopuje ťa za každých okolností. Ponesie ťa až do neba. Keď uvidíš Ježišovu tvár, budeš premožený. Budeš Ho chváliť na veky vekov.

Ježišova láska je jedno s Jeho krvou. Práve krv je znakom, ktorý odstráni všetky tvoje pochybnosti, že si pre Neho vzácny. Keď si to uvedomíš, s vďačnosťou sa pred Ním skloníš.

Nikdy nedokážeš pochopiť hĺbku Ježišovej lásky. Ale na tom nezáleží, len keď ťa obklopuje. Znamená to, že tvoje hriechy už nie sú na tebe. Nieкто iný ich odňal. Zároveň si oblečený do čistého a svätého rúcha spásy. Spolu so všetkými veriacimi si nevestou Ježiša Krista. Čoskoro príde na nebeských oblakoch, aby ťa priviedol domov.

**... odetý do pláštá, zmáčaného krvou, a Jeho meno: Slovo Božie.
Zjavenie Jána 19:13**

Ježiš má mnoho mien; prostredníctvom nich Boh zjavuje, kto je Ježiš. Preto je dôležité dbať na to, ako Boh nazýva svojho Syna.

Ježiš dostal meno „Božie slovo“.

Nie je len spojený s Božím slovom; je s ním jedno. Aký je tvoj vzťah k Slovu, taký je tvoj vzťah k Ježišovi. Spoznávaš Ho skrze Slovo. Slovo o Ňom nielen hovorí, On je „Božie slovo“.

Ak chceš rásť v poznávaní Ježiša, musíš rásť v poznávaní Božieho slova. Skrze Slovo sa tvoje oči otvoria pre bohatstvo, ktoré je tam skryté. Keď nájdeš poklad múdrosti a poznania v Ňom, naplní ťa sila, odvaha a radosť.

Satan vie, že je to tak, preto sa všetkými spôsobmi snaží dosiahnuť, aby si zanedbával Božie slovo. Ak sa mu to podarí, vzdaluješ sa Ježišovi. To je jeho skutočný zámer. Chce ťa oddeliť od Spasiteľa.

Preto ťa plní neochotou počúvať a čítať Božie slovo. Má spojenca v tvojej starej prirodzenosti, ktorá nechce, aby bola zničená, lebo to nastane, keď sa Božie slovo dostane do tvojej mysle a názorov.

Nesmieš sa vzdať nepriateľovi tvojej duše. Odolaj mu. Nedovoľ, aby ťa držal ďaleko od Slova. Pridržaj sa Slova. Vtedy budeš blízko Ježišovi a satan musí od Neho utiecť.

Je pozhnaním vrátiť sa k Božiemu slovu. Je to spôsob obnovy zboru aj života jednotlivca. Si prekvapený? Už vieš, že vrátiť sa k Božiemu slovu znamená vrátiť sa k Ježišovi. Nikdy k Nemu neprichádzame zbytočne. Túži nás zahrnúť bohatstvom plným milosti a pravdy.

Hľadaj Ježiša v Slove! Nebudeš hľadať márne. Dá sa ti poznať.

Pretože Kristus trpel za vás, dal vám príklad, aby ste nasledovali Jeho šlapaje.

1. list Petrov 2:21

Ježiš trpel.

Aké utrpenie to muselo byť pre Syna nebeského Kráľa, keď sa vzdal nebeskej slávy a narodil sa do tohto sveta hriechu a sebeckva! Aké utrpenie Mu muselo spôsobiť, keď opustil svojho Otca a Jeho anjelov a pohyboval sa medzi hriešnymi ľuďmi, ktorí Ho privítali s chladom a pohrdaním! Aké utrpenie Mu spôsobili tí, ktorí Ho odsúdili na smrť a ktorých miloval Božou láskou! Čo to bolo za utrpenie odísť z dôvernej Božej blízkosti do najhlbšej tmy opustenosti Bohom na Golgote!

Ježiš trpel. Nikto nikdy netrpel tak ako On. A trpel namiesto teba. Tvoj hriech a Ježišova láska k tebe Mu priniesli utrpenie.

Ježiš je zároveň príkladom v utrpení, ktorým musíš prejsť aj ty.

Existuje úzka spojitosť medzi konaním dobrých skutkov a naším utrpením. Utrpenie nie je jednoducho len odplata za hriech. Ježiš trpel kvôli tomu, že bol dobrý. Aj ty budeš vystavený utrpeniu, ak pôjdeš v Pánových šlapajach.

Čo to spôsobuje?

Súvisí to s tým, že ten, kto je nečistý, sa cíti odsúdený tým, kto je čistý. Odhaľuje to pravda a dobro. Duchovné mocnosti bezbožnosti povstávajú do boja proti svetlu. Ježiša nenávideli, pretože kázal Božiu pravdu. Nesmieš sa diviť, že prechádzaš cez to isté, čím prešiel Pán.

Nielen zákonníci a farizeji sa obrátili proti Ježišovi. Jeho najbližší príbuzní sa zachovali rovnako. Nepochopili Ho a žiadali, aby opustil mesto, kde býval. Možno budeš musieť prejsť utrpením a nepochopia ťa ľudia, ktorí sú ti blízki. Keď sa od teba dištancujú, bolí to v najhlbšom vnútri srdca. Možno ťa odsúdia ako fanatika.

Ježiš ti dal príklad. Máš nasledovať Jeho šlapaje. Nevyhýbaj sa utrpeniu. Pán ťa na ceste utrpenia pozháňa.

A keď z milosti, tak nie zo skutkov, ináč by milosť nebola milosťou.

List Rímskym 11:6

Pre kresťana je vždy veľkým nebezpečenstvom, keď sa zameria na vlastné skutky.

Sú to často dobré skutky. Zvyčajne sa to stáva, keď sa porovnávame s inými. Vo väčšine prípadov však kresťanov trápi, čo všetko im chýba. Keď uvažujú o tom, aké by malo byť skutočné, živé Božie dieťa, tak podľa vlastných kritérií zlyhávajú. Myslia si, že všetko ich obviňuje. Cítia sa zúfalí a zastrašení.

Nie je to bez príčiny, je to v poriadku. My nemáme nič, čo by mohlo pred Bohom obstáť. Zbytočne hľadáme skutky, ktoré sú celkom bez vlastnej spravodlivosti a sebeckta.

Kedy sa naučíme spoliehať jedine na milosť? Keď sa zameriavam len na seba a na všetko, čo mám, zatieňujem tým Božiu milosť.

Keď sa srdce obráti k Ježišovi, je to úplne iné. Vtedy vo mne žije Jeho nezaslúžená milosť. Teším sa, že je to niečo, čo nemá svoj základ vo mne. Na mne to nezávisí. Nemôžem nič pridať ani nič z toho odobrať.

Božiu milosť zaručuje Ježiš – nie ty. Milosť má do činenia s Ježišom – nie s tebou. Preto sa nemení. Jeho obeť na kríži poskytla obrovské množstvo milosti. Tento fakt sa nikdy nezmení.

To, čo dokážeš urobiť ako kresťan, sa môže veľmi ľahko zrútiť. Vo chvíľach pochybností v sebe nevidíš nič iné len hriech a vinu. Ale keď veríš v Ježiša, budeš spasený, no nie vďaka tomu, čo vykonáš ty sám. Bude to jednoducho len z milosti.

Nič nestálo Boha tak veľa ako Jeho milosť. Stála Ho Jeho Syna. Preto žiarlivo sleduje, aby milosť zostala milosťou. Robí to v spoločnosti aj v živote každého jednotlivca.

Nemal by si vyzdvihovať nič iné, len Jeho milosť. Musíš to robiť tu a budeš to robiť navždy, keď budeš spievať pred trónom Božím a Baránkovým.

Lebo On je náš pokoj.

List Efezským 2:14

Každý veľmi túži po pokoji. Pokoj znamená celistvosť, súdržnosť, harmóniu. Kto by nechcel život, kde táto trojica tvorí základ pokoja? Predstav si, že sa môžeš pozrieť späť na život, ktorý bol zjednoteným celkom od začiatku do konca! Predstav si mať pokoj s Bohom a ľuďmi!

Mnohí kresťania sa na rozdiel od toho pýtajú: Prečo som taký rozpoltený? Prečo sa moja myseľ tak znepokojuje? Prečo sa môj pokoj tak ľahko naruší?

Je to preto, že máš slabú vieru.

Môže to však byť aj inak. Boh chce, aby tvoj nový človek rástol. Musí sa živiť Jeho Slovom. Ak tomu budeš venovať pozornosť a zoberieš si to k srdcu, tvoja dôvera v Ježiša sa posilní. Tvoja viera bude rásť. Vtedy začneš počítať s Ježišom ako so svojím pokojom. On ním zostane aj vtedy, keď ťa obviňuje hriech, sklamanie a slabosť.

Máš pokoj skrze vieru v Ježiša. Hriech oddeľuje od Boha, ale v tvojom živote to nerobí. Stojíš na večnej pôde spasenia a prikrýva ťa milosť. Vtedy ťa hriech nevedie od Ježiša ale k Nemu. Môžeš prichádzať znova a znova. Musíš znova a znova prijímať odpustenie všetkých svojich hriechov. Musíš byť opäť očistený v Jeho krvi. Krv ťa robí bielym ako sneh.

Preto máš pokoj, ktorý trvá. Nie je to kvôli niečomu, čo je v tebe, ani niečomu, čo si ako kresťan spravil vo svojom živote. Pokoj je založený na Tom, ktorý je tvojím pokojom. Viera v Ježiša dáva srdcu pokoj a harmóniu, ktorú ti nik iný nemôže dať.

Vo svete nemáš pokoj. Stretávaš sa tu s mnohými ťažkosťami. Môže to byť doma, v manželstve, na pracovisku alebo v spoločenstve. Ale Slovo káže za každých okolností: Ježiš je tvoj pokoj.

Vo všetkom, čo ťa postretne, On prichádza k tebe. Dotkne sa všetkého, čo bolí. Spomínaš si, že povedal: „Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na tomto svete máte súženie. Ale dúfajte, ja som premohol svet.“

Nevyjde na hanbu nik z tých, čo očakávajú Teba...

Žalm 25:3

Veľmi ľahko sa môže zdať, že mať nádej v Ježišovi je na hanbu. Iní môžu nad tebou krútiť hlavou. Vtedy si treba pamätať, že to isté robili aj Ježišovi. Zdravý rozum bude ospravedlňovať posmievačov. Ale pamätaj na to, že oni nebudú mať posledné slovo. Má ho Hospodin. Toto nie je vyriešené, kým neprehovorí On. Boh má vždy posledné slovo.

Ak dôveruješ Ježišovi, nevyjdeš na hanbu. Hovorí to Božie slovo. Preto tomu môžeš veriť. Možno musíš zažiť, že mnoho v tvojom svete sa zničí. Kresťania to už podstúpili skôr ako ty. Ale ak budeš očakávať na Hospodina, nevyjdeš na hanbu.

Čo znamená „očakávať na Hospodina“?

Neznamená to len pochopiť, že môžeš Ježišovi dôverovať, ale to aj robiť.

Očakávať na Hospodina neznamená len pochopiť, že sa môžeš na Ježiša spoľahnúť za každých okolností, ale to aj robiť.

Je veľký rozdiel medzi poznaním, že musím veriť v Ježiša a tým, keď to aj robím.

Tu si nikto nemôže dovoliť nechať sa oklamať. Poznanie nezachraňuje, ale dôvera v Ježiša áno.

Musiš povedať Bohu: Napriek všetkým svojim hriechom sa opieram o fakt, že Ježišova krv ma spravila bielym ako sneh. Povedal si vo svojom Slove, že „ak sú naše hriechy ako šarlát, môžu zbledieť ako sneh“. Tiež si povedal, že „krv Ježiša, Jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu“. Spolieham sa na toto Slovo, pretože Ty za ním stojíš.

Vtedy nebudeš zahanbený. V deň súdu zistíš, že to, čo Boh povedal, v nebi pevne stojí. Prekvapuje ťa teda, že Boh tvorí cestu cez každý zármutok, boj a utrpenie?

Toto Slovo platí v časnosti aj vo večnosti: „Nevyjde na hanbu nik z tých, čo očakávajú Teba.“

1. jún

Anjelovi cirkevného zboru sardského napíš: Toto hovorí Ten, ktorý má sedem Božích duchov a sedem hviezd: poznám tvoje skutky, máš meno, že žiješ, a si mŕtvy.

Zjavenie Jána 3:1

Ježišove slová sú iné ako všetky ostatné. Môžeme ich hodnotiť odlišne, ale Ježiš sa nemýli. Dokáže skúmať srdce človeka a robí to. Tu na zemi Mu odporujú, ale príde deň, keď sa nik neodváži nič povedať, keď prehovorí.

„Máš meno, že žiješ.“ To znamená, že ostatní ľudia si o tebe myslia, že žiješ. Áno, môžeme mať dojem, že zbor v Sardách bol do určitej miery považovaný za živý. Ale pravda bola celkom iná.

Ako sa mohlo stať, že úsudok kresťanov bol celkom iný ako Ježišov?

My hodnotíme podľa toho, čo vidíme, ale Hospodin pozerá na srdce. Keď počujeme úprimné svedectvo a stretneme sa s kresťanským životom a príkladným cirkevným životom, sme šťastní.

Ale sme oklamaní. Za vonkajšie prejavy sa mohol vplaziť svetský duch a spôsob myslenia, no skutočný tep viery chýba.

Je to skľučujúca skutočnosť. V tomto svetle je každý kresťan vyzvaný, aby sa skúmal pred Božou tvárou. Sme veľmi krátkozrakí. Preto máme dôvod, aby sme sa modlili s Dávidom: „Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce; skúmaj ma a poznaj moje myšlienky! Vid', či som na ceste do trápenia a veď ma cestou večnosti!“

Boh musí zasiahnuť. Musí ma prebudiť, aby som nezaspal na smrť. Bez ohľadu na to, čo to stojí, sa musím zastaviť a ísť späť k východiskovému bodu. Musím znova stáť ako stratený hriešnik, ktorý sám osebe nie je ničím. Musím znovu nájsť milosť u Hospodina.

Ježiš neodmieta duchovne mŕtvych. Volá ich a prebúdzá. Musíš počuť Jeho hlas a nasledovať Ho.

2. jún

Toto som vám povedal, aby ste mali pokoj vo mne. Na svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.

Evanjelium podľa Jána 16:33

Božie dieťa má pokoj s Bohom skrze vieru v Ježiša. On je náš pokoj. Priniesol pokoj svojou krvou. Žiadna moc nedokáže narušiť tento pokoj, pokiaľ žijeme v úzkom vzťahu s Ním.

Pokoj v Ježišovi má niekoľko aspektov. Ježiš chce, aby Jeho priatelia mali pokoj aj uprostred búrky a ťažkostí.

Vela vecí môže byť proti nám. Môžu vychádzať z nás samých aj od iných. Možno si myslíme, že sa podmienky vyvíjajú nepriaznivo, ale nie je v našich silách zmeniť ich vývoj.

Áno, je to pravda, keď Ježiš hovorí: Na svete máte súženie.

Budeme mať súženie aj v deň, keď nastane otvorené prenasledovanie.

Vtedy bude človeka stáť veľa, že je kresťan. Mnohí pod tlakom a hrozbami Ježiša zaprú. Bude ťažké byť odvážny.

Čo máme robiť?

Musíme sa utiekať do Ježišovho pokoja. To znamená, že v Ňom nájdeme útočisko.

Ježiš je plný pokoja, ktorý z neho vyžaruje. Je to preto, že je v dokonalom súlade s Božou vôľou. Ježiš vedie svoj ľud do tohto pokoja. Robí to tak, že je naším Zástupcom a Vykupiteľom. To, čo chýba nám, máme u Neho v hojnosti.

Ježiš je súčasne naším príkladom. Učí nás, že je dôležitejšie mať pokoj s Bohom než s ľuďmi. Máš sa poddávať len Božej vôli.

Keď to Ježiš urobil v Getsemane, spočinul na Ňom pokoj, ktorý spôsobil, že ľudia cúvli od strachu.

Bez ohľadu na to, čím musíš prejsť, máš podiel na Ježišovom víťazstve. Nesmieš stratiť odvahu. Dokonca ak tá Hospodin vedie aj cez oheň, nespáli ťa. Bratia kresťania, ktorí žili pred nami, išli v ústrety smrti so spevom. Nik nebol schopný vziať im ich pokoj. Podporovaní Ježišovým pokojom a víťazstvom prešli cez konečnú hranicu a dosiahli cieľ.

Akože žije Hospodin, Boh Izraela, v službe ktorého stojím... **1. kniha kráľov 17:1**

Eliáš bol statočný muž. Vystúpil pred kráľa Achaba a prorokoval, že Izraelcov postihne katastrofálny hlad.

Ako je možné, že sa to Eliáš odvážil povedať? Sám nám dáva odpoveď, keď hovorí, že stojí pred Hospodinom.

Ak sa odvážime postaviť pred ľuďmi, musí byť tajomstvo nášho života v tom, že stojíme pred Hospodinom. Tvárou v tvár živému Bohu sme vedení k súdu aj ku vzkrieseniu. Boh nás vyzdvihol zo záhubnej jamy a na skalú postavil naše nohy. Človek, ktorý je na pevnej zemi, sa môže smelo postaviť pred ľuďmi. Ak chceš, aby sa iní ľudia stretli so Slovom, ktoré preniká, musí najskôr preniknúť tebou. Ak chceš odovzdať iným Slovo, ktoré pozdvihuje padlých, musíš sa ním najprv sám nechať pozdvihnúť. Pred Božou tvárou cez teba vidieť skrz-naskrz. On vidí priamo do najvnútornejšej časti tvojho srdca. To, čo ukrývaš pred ľuďmi, je Jemu úplne zjavné. Chlad, ľahostajnosť a nečistota srdca sú pred Ním rozprestreté a odhalené. Skrze Slovo ti Boh hovorí, ako je to s tebou.

Vravíš, že to ti nedáva istotu. Nie, ale ak pripustíš, že Boh má pravdu a zostaneš stáť pred Jeho tvárou, Boh ti má ešte čo povedať.

Je to Ježišovo Slovo. On stál pred Bohom a bol úplne iný ako ty. Bol čistý. Bol svätý. Bol dobrý. Boh v Ňom našiel zaľúbenie.

Boží milovaný Syn bol pripravený zaujať tvoje miesto. A urobil to. Prevzal všetok hriech, vinu aj súd. Preto sa môžeš pred Neho postaviť. Preto vlastníš všetko, čo má Ježiš.

Sám osebe si nečistý. Ale ak veríš v Ježiša, si novým stvorením. Si vo svojom Zástupcovi a Vykupiteľovi.

Ak sa spoliehaš na Jeho dielo, môžeš zdvihnúť hlavu. Môžeš čeliť Bohu aj ľuďom. Stojíš na večnom, neotrasiteľnom základe Božej spásy, ktorý dodáva odvahu, nech sa deje čokoľvek.

4. jún

**Zotriem tvoje priestupky sťa oblak a tvoje hriechy ako mračno.
Navráť sa ku mne, lebo som ťa vykúpil.**

Izaiáš 44:22

Diabol ťa dlho nechal na pokoji, ale nezabudol na teba. Prichádza znenazdajky. Nemôžeš ho vidieť, ale môžeš ho počuť. Šepká ti pochybnosti do srdca: Si si istý, že tvoje hriechy sú skutočne odpustené?

Možno si kresťanom už mnoho rokov. Dávaš sa späť a všetko vyzerá šedivo. Kolkokrát si si želal, aby si bol kresťanom zapáleným pre Boha? Ako často si sa rozhodol, že všetko bude inak? Ale nikdy nebolo.

Viem, že po mnohých nádejných pokusoch moje pocity vybledli. Nikdy som nedokázal žiť taký ľudský a kresťanský život, aký som si z celého srdca želal. Potom prišli mnohé obvinenia a výčitky svedomia.

V takej chvíli je jednoduché zújsť ešte o krok ďalej a myslieť si, že keď som ja neúspešný, je taká aj Božia milosť.

Ak si to myslíš, musíš si uvedomiť, že Pán ťa pozná. Tak veľmi ti túži prísť na pomoc.

Práve ty sa stretávaš s najmocnejším uistením Jeho Slova: „Zotriem tvoje priestupky sťa oblak.“

Mal by si si všimnúť, že to je niečo, čo robí Boh. V hodine Ježišovej smrti boli tvoje hriechy a zlé skutky vymazané. Boli odstránené, lebo boli vložené na Ježiša. Visel pod Božím hnevom a súdom ako tvoj dlžobný úpis. Keď bol Ježiš zasiahnutý, bolo to preto, aby si ty mohol uniknúť.

Pán ti preto hovorí: „Navráť sa ku mne, lebo som ťa vykúpil!“ Boh neprichádza k tebe so súdom a obvinením. Nie, prichádza s vykúpením. Vďaka Ježišovi ťa Boh oslobodzuje od každého hriechu. Môže to urobiť, lebo to už urobil na Golgote.

Ak sa vo svojej úbohosti utiekaš k Ježišovi, nie je na tebe žiadny hriech ani prestúpenie. Ježiš je tvoj Náhradník a to Bohu stačí. Musí to preto stačiť aj tebe.

**Odpovedajúc Mu, Šimon povedal: Majstre, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytili; ale na Tvoje slovo spustím siete.
Evanjelium podľa Lukáša 5:5**

Existuje spojitosť medzi tým, keď sme sa márne namáhali a tým, keď sme spustili siete na Ježišovo slovo. Pokiaľ máme úžitok z vlastného úsilia, nezaoberáme sa slovom, ktoré povedal Pán Ježiš.

Božie dieťa často prechádza tou istou skúsenosťou ako Peter.

Dostávaš sa do nebezpečenstva a bojuješ. Noc je tmavá a zdá sa nekonečná. Nezáleží na tom, ktorú rybársku oblasť vyskúšaš, výsledok je rovnaký. Nemá zmysel hádzať siete iným smerom. Všetko je márne.

Vtedy si prekvapený, prečo Pán nepomôže. Prečo nezasiahne, keď Ho o to znova a znova prosíš?

Zabudol Boh na svoje sľuby?

Nie, nezabudol. Mlčí, aby ťa naučil nájsť v Biblii slová, na ktoré sa môžeš postaviť. Povedie ťa do svojich myšlienok, a tie sú oveľa vyššie ako tvoje.

Tomu, kto nič nechytí, je určené, že Boh dáva všetko. Keď vyschnú tvoje studne, Hospodin zosiela dážď z neba.

Najpožehnannejšie obdobia v tvojom kresťanskom živote sú časy, keď ťa vedie do bezpečného a pevného základu svojho Slova. Zažil si, že sa všetky ostatné základy otriasali. Ale jeden základ vydržal. Bol to základ, ktorý založil sám Boh. Predstav si, aké požehnanie zažil Peter, keď prvýkrát konal podľa Božieho slova!

Jeho život bol plný bojov a sporov. Bolo tam mnoho prehier. Ale cez to všetko ho Pán víťazne viedol k nebeskému cieľu.

Drž sa Božieho slova; priľni k nemu. Nech si iní hovoria, čo chcú. Nech prevládajú tvoje myšlienky a pocity.

Chcem, aby si vedel, že Slovo ťa podporuje v tom, čo sa zdá byť beznádejné. S Bohom nič nie je nemožné. On splní všetko prostredníctvom svojho Slova. Je pravda, že Božie slovo sa úplne naplní až v nebi. Ale to nie je také dôležité. Slovo stojí pevne. Ver mu, ži podľa neho a konaj podľa neho!

Dovoľ mu, aby ťa prenieslo do slávy!

V Danielovej knihe je toto nádherné vyjadrenie: „... na privedenie večnej spravodlivosti.“ Tieto slová ukazujú na Toho, ktorý nielen trpel za náš hriech, ale nás aj obliekol do svojho čistého rúcha spravodlivosti.

Potrebujeme večnú spravodlivosť. Nestačí byť spravodlivý len dnes a zajtra. Ani nestačí, ak budeme spravodliví do konca svojho života. Musíme mať spravodlivosť, ktorá pôjde s nami do večnosti. To môže byť len vtedy, ak je sama večná.

Takúto spravodlivosť nikdy nemôžeš získať sám. Aj keď na to sústrediš veľa úsilia, nikdy sa ti to nepodarí. Možno sa staneš celkom výnimočný z ľudského hľadiska. Ale tvárou v tvár Bohu zmizne aj to najlepšie, čo dokážeš urobiť, pretože Boh je stravujúci oheň.

Preto tvojou jedinou možnosťou spásy je, že ti spravodlivosť prinesie niekto iný. To urobil Ježiš. Áno, On sám je tvojou spravodlivosťou.

Preto spása je jedine vo viere a dôvere v Pána Ježiša. Veriť v Neho znamená považovať Ho za svoju spravodlivosť. Musíš to urobiť. Prečo chceš zostať na ceste sebarealizácie, keď ťa aj tak nevedie k cieľu? Prečo sa zamerať na získanie toho, čo Boh už získal? Prečo chceš kupovať to, čo môžeš dostať zadarmo nezaslúženou milosťou?

Veriť znamená ďakovať. Je to zároveň tá najjednoduchšia aj najťažšia vec zo všetkých.

Všetko v tebe protestuje proti Božiemu daru milosti. Nedokážeš pochopiť, že byť zachránený môže byť také jednoduché. Napriek tomu je to jediná cesta. Musíš sa držať Božieho slova milosti. Musíš sa odvážiť veriť mu a bezpečne to môžeš urobiť. Nebudeš sklamaný. Ježiš nad tebou rozprestrel svoju večnú spravodlivosť. Kúpil ťa. Pokrstil ťa. Jeho srdce dychtí po tom, aby si vo viere a dôvere nechal uskutočniť Jeho spravodlivosť. Tvoja spravodlivosť neznamená nič, stačí, keď si ukrytý v Jeho spravodlivosti.

Tí, ktorí so slzami rozsievajú, žať budú s plesaním.

Žalm 126:5

Veľa ľudí si myslí, že Božie kráľovstvo dosahuje najväčší pokrok úsmevom a veselosťou. Ak nedokážeme vzbudiť dojem, že nás kresťanstvo potešuje a rozveseľuje, nikoho nezískame. To je svetský spôsob myslenia. Božie kráľovstvo nenapreduje podľa zákonov marketingu.

Božie kráľovstvo na zemi je kráľovstvom slz. Koľko slz sa tu prelialo? Ježiš plakal. Pavol plakal. Ján plakal. A nespočetné množstvo kresťanov robilo to isté.

Dnes sa prezentuje veľká aktivita, no výsledky sa zdajú byť nepatrné. Rozmýšľam, či jedným z dôvodov nie je to, že len niekoľko kresťanov má ochotu siať so slzami.

Ježiš chce, aby sme na seba zobrali Jeho jarmo. Má bolesť, o ktorú sa chce s nami podeliť. Trápi sa kvôli všetkým nezachráneným. Chce, aby bolo pre teba neznesiteľné, že tí ľudia zahynú. Robí to preto, že je to neznesiteľné pre Neho. Jeho láska k strateným Ho priviedla na Golgotu a odvtedy Ho poháňa až do posledných končín zeme. Ježiš ide s tými, ktorí sa neuspokoja, kým existujú národy, ktoré nepočuli evanjelium.

Ale pôda je tvrdá. Nie mnohí prijmú Ježiša. Pokušenie vzdať sa je veľké. No pokiaľ je nádej, láska nedokáže odpísať nikoho.

Počujte všetci, ktorí ste v pokušení vzdať to: „Tí, ktorí rozsievajú so slzami, žať budú s plesaním.“ Boh vidí tvoje slzy a ubezpečuje ťa vo svojom Slove: „Žať budeš s plesaním.“

V Božom kráľovstve sa prelieva veľa slz. Ale plač nebude to posledné. Príde deň, keď Boh zotrie každú slzu z našich očí. Ten deň ešte neprišiel. Ešte zúri boj medzi životom a smrťou, svetlom a tmou, Bohom a satanom. Každý kresťan je zapojený do tohto boja.

Neraď sa s telom a krvou. Existuje len jedna cesta, a to vpred. Máš jednu ruku na pluhu a druhou si utieraš slzy. Čoskoro príde deň, keď Boh zotrie tvoje slzy. A vtedy budeš v nebi.

Hospodinove skutky lásky neprestávajú, lebo Jeho milosrdenstvo sa nekončí; obnovujú sa každého rána, veľká je Tvoja vernosť.

Žalozpevy 3:22 – 23

Pavol a jeho spolupracovníci vedeli, že všetko je v podstate o jednom – o zvestovaní Ježiša. Preto Ho vykreslili pred očami divákov ako Toho ukrižovaného.

Časy sa odvtedy zmenili, ale pomoc je rovnaká. Aj ty máš obrátiť svoju pozornosť na Ježiša. Neexistuje taká veľká úzkosť, aby si sa s ňou nemohol obrátiť na Neho.

Nemôžeš sa pozrieť na Ježiša, aby si nevidel, kto pred tebou stojí.

Je možné, že iní sa unavili, ale On nie. Počúva ťa a Jeho najväčšou túžbou je, aby si Mu dovolil vstúpiť do svojho trápenia.

Ježiš nie vždy zasahuje tak, ako by si chcel. Chceš víťaziť a byť silný, ale Ježiš ti dáva milosť. Robí to preto, lebo vie, čo potrebuješ zo všetkého najviac. Vie, že aj keby si sa stal kresťanom, akým túžiš byť, bez Jeho očisťujúcej krvi by si bol stále stratený.

Tvojou aj mojou najhlbšou potrebou je byť očistení od všetkých našich hriechov. To sa môže stať jedine Ježišovou krvou.

Skutočnosť, že dal za nás svoju krv, znamená, že dal svoj život, aby nás zachránil pred Božím hnevom a súdom. Niesol náš hriech so všetkými jeho hrôzami. Božie slovo hovorí, že Ježiš sa stal hriechom za nás.

Hriech, ktorý okúsil, nebol Jeho vlastný. Boh na svojho Syna položil tvoje hriechy. Syn ich niesol pod Boží súd ako obetný Baránok. Boh dovolil, aby Ježiša postihli následky nášho hriechu. Preto bola smrť pre Neho taká krutá. Avšak Ježiš sa jej nesnažil vyhnúť. Ten boj dobojoval až do konca, aby nakoniec mohol prehlásiť: „Dokonané je!“

Kážeme Jeho, hovorí Pavol. Keď videl Ježiša, všetko sa zmenilo. Viera v ukrižovaného a vzkrieseného Pána spôsobila, že milosť pretekala celým jeho životom. To platí aj pre teba. Slovo o kríži je Božou mocou na spasenie teraz aj navždy. Pomáha pri každom strachu, nebezpečenstve a pokušení – dokonca aj dnes.

Dobrorečiť budem Hospodinovi v každom čase, nech je chvála o Ňom neprestajne v mojich ústach.

Žalm 34:2

Existuje veľa slov v Biblii, ktoré ťa môžu pripraviť o požehnanie, ktoré Boh zamýšľal pre tvoj život. Jedným z dôvodov je, že prijímaš Božie slovo, ale nekonáš, čo hovorí. Preto len čiastočne zažíváš radosť, moc a posilnenie, ktoré ti Slovo malo poskytnúť.

Pravdou je, že nik z nás nemôže žiť podľa Božieho slova z vlastnej sily. Nedokážeme si ho vložiť do srdca a použiť v živote tak, aby prinášalo trvalé ovocie. Ale Ježiš nám ukázal cestu: „Keď ma budete o niečo prosiť v mojom mene, ja to učiním!“

A keď si poprosil, musíš sa odhodlať dôverovať Pánovým sľubom. Máš začať chváliť Hospodina v každom čase. Pravdou je, že ak chváliš Pána iba vtedy, keď cítiš vďačnosť, bude to málokedy. V živote je toľko zápasov a ťažkostí, že piesne chvály ľahko utíchnu.

Ak chceš chváliť Hospodina v každom čase, musíš mať srdce blízko stáleho zdroja chvály. Ten nájdeš v samotnom Pánovi. Nie v tom, čo si s Bohom zažil, ale v tom ako Ho vykresľuje Biblia. Boh pravdu o sebe zjavuje vo svojom Slove. Je presne taký, ako o Ňom hovorí Sväté Písmo.

Chváliť musíme tak, že sa vnoríme do Slova. Boh ešte predtým, ako nás stvoril, pripravil našu spásu. Od počiatku sme v Božom srdci spojení s Ježišovou obeťou zmierenia. Boh, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko?

Boh nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna. Máš pripravené miesto. Očakávajú ťa v nebi, kde Ježiš všetko pripravil.

Keď myseľ a srdce vidia toto nádherné bohatstvo, všetko ostatné sa stáva malicherné. Ústa napĺňa chvála Hospodina. Áno, musíš chváliť Hospodina v každom čase.

Preto vás napomínam, aby ste si zajedli; treba vám to na vlastnú záchranu...

Skutky apoštolov 27:34

Túto radu dal Pavol v extrémnej tiesni svojim spolucestujúcim na mori. Loď by sa rozbila na kúsky pri pobreží Malty, no všetci na palube mali byť zachránení, ak si zajedia.

Tiež si na nebezpečnej plavbe. Nie je isté, či sa bezpečne dostaneš na breh. Mnohých pohltili spenené vlny.

Mal by si vedieť, že keby záchrana závisela na tebe a tvojej sile, nezvládol by si to. Odniesol by ťa prúd. Ale niekto iný ťa pevne uchopil. Nemusíš sa sám zachraňovať.

Napriek tomu musíš niečo jesť. Veľa kresťanov zomrelo na podvýživu. Prijímali stále menej a menej potravy. Na pohľad bolo všetko v poriadku. Veď predsa čítanie Biblie ani modlitba nezachraňuje, ani účasť na stretnutiach a službách Božích.

Jedného dňa však život ticho zanikol. Zaspali až do duchovnej smrti. Stalo sa to tak nepozorovane, že ani oni, ani nik iný si to nevšimol. Jediným vonkajším znakom bolo, že ich bolo zriedka vidieť tam, kde sa dala získať potrava.

Zanedbávať Božie slovo sa nepovažuje za hriech. Napriek tomu je to jeden z hriechov, ktorý priviedol väčšinu ľudí do záhuby.

Nech Boží Svätý Duch vypáli do tvojej duše ohnivými písmenami: Zober nejaké jedlo. Potrebuješ to na prežitie.

Stará prirodzenosť sa vždy vzpiera. Myslí si, že všetko ostatné je vzrušujúcejšie a zaujímavejšie. Ale pánom v živote nemá byť stará prirodzenosť.

Nový človek žije na Božom slove. Zdravý človek si k večeri sadá s radosťou. Nový človek sa teší, keď dostane chlieb života.

Božie slovo je tvoj denný chlieb. Ak ho nedostávaš, zomrieš.

Mnoho bied má spravodlivý, lež zo všetkých ho vytrhuje Hospodin. **Žalm 34:20**

Je neľahké znášať ťažkosti (alebo utrpenie, lebo aj tak sa to dá preložiť). Niečo hlboko v nás protestuje. Myslíme si, že je to zbytočné. Prečo sa spomedzi všetkých ľudí máme trápiť práve my? Zaslúžili sme si to viac ako niekto iný?

Pomôže nám to uvedomiť si pravdu. Tvárou v tvár Bohu sme len prach a popol. Ak protestujeme proti Nemu, sme blázni. Namiesto toho by sme sa mali obrátiť na Slovo a získať pomoc.

Ak to urobíš, nebudeš sklamaný. Boh vedel, ako ti pomôže, keď vdýchol svojho Ducha do Svätého Písma.

Hospodin hovorí, že mnoho bied má spravodlivý. Nehovorí o nespravodlivých. To spravodlivý má mnoho súženia. Preto nesmieš brať svoju biedu a ťažkosti ako znamenie, že ťa Boh opustil a odmietol. Nesmieš ani uveriť, že má niečo proti tebe. Trpíš, lebo si spravodlivý. Je za tým vychovávajúca Božia ruka, a potrebuješ to, aby si sa iba celou svojou vierou spoliehal na Ježiša.

Všimni si aj to, že Pán chce vyslobodiť spravodlivých. Nepovedal, kedy to presne urobí. Ale nechce, aby si pochyboval. On ťa vyslobodí. Nechce ťa vyslobodiť len z niektorých trápení – nie, platí to pre všetky trápenia.

Tvoj Spasiteľ, náš Pán Ježiš Kristus, je podpisom Boha, že Slovo je pravdivé. Život Pána Ježiša bol dlhou sériou ťažkostí a bolesti. A koľko utrpenia a bolesti znamenala Jeho smrť! Ale Hospodin Ho vyslobodil.

Platí to aj v tvojom živote. Boh ti nepovedal, či ťa chce vyslobodiť na tejto strane smrti. Ak to neurobí, spraví to vo večnosti. Uvedom si, že je to blízko.

Utrpenie spôsobuje, že sa dívaš vpred. Spôsobuje, že tvoje nohy majú naponáhlo. Čoskoro budeš v novom Jeruzaleme. Tam budeš slobodný od všetkého, čo ťa dnes ťaží a bolí.

... zabudni na svoj ľud a na svoj otcovský dom! Keď zatúži kráľ po tvojej kráse, skloň sa pred ním, lebo on ti je pánom.

Žalm 45:11 – 12

Tento príkaz sa týka kráľovnej. Uprostred slávy a nádhery sa jej srdce stále drží sveta, v ktorom žila skôr, ako sa s ňou kráľ oženil.

Takéto niečo sa môže stať Božiemu dieťaťu.

Nie ty si si vyvolil Ježiša, ale Ježiš si vyvolil teba. Odel ťa rúchom spásy. On je Synom Kráľa a vedie ťa na svadobnú hostinu.

Predtým si bol ponížený, teraz si vyvýšený. Predtým si bol nečistý a niesol si špinu hriechu. Teraz si čistý a biely ako sneh. Ako je možné, že sa túžiš vrátiť späť do života hriechu?

Pôsobí to diabol, svet a stará prirodzenosť.

Odkedy si sa stal Božím dieťaťom, máš s diablom iný vzťah. Kým si mu patril, nechal ťa na pokoji. Zrejme sa ťa snažil držať v bezpečí ako svojho. Pre neho to bolo vtedy jednoduchšie. Teraz ťa chce dostať späť. Nechce dovoliť Ježišovi, aby bol tvojím ženíchom, ani tebe, aby si bol Jeho nevestou.

Diabol vie, akú okúzľujúcu moc má svet nad starou prirodzenosťou. Zistil, že mnohí ľudia padli pred ním na kolená, keď ich pokúšal mocou a slávou sveta. Keď predstavuje moc a slávu, žiaria nádherným zvodným svetlom.

Keď sa mu nepodarilo získať moc nad Ježišom, musí ísť ku všetkým, ktorí patria Pánovi. A naozaj pracuje usilovne. Je na cestách vo dne v noci a zriedka si odpočinie.

Ty, ktorý si Ježišovou nevestou: Zabudni na svet! Nevpusť do svojho srdca jeho lesk!

Božie slovo ťa učí, že svet smeruje k zániku. Sám to môžeš vidieť. Mol a hrdza ničia, zlodeji sa vlamujú a kradnú a ľudia, ktorých zbožňovali a ctili, končia v zabudnutí.

Zabudni na svet, s ktorým sa aj tak čoskoro rozlúčiš. Zameraj sa na Kráľa. Nech tvoje oči spočinú na ňom. Vtedy si v Jeho očiach krásny.

Ale tomu, kto skutky vykonáva, tomu sa mzda nepočíta z milosti, ale z podľžnosti.

List Rímskym 4:4

Mnohí kresťania sú nešťastní. Myslia si, že nekonajú dobré skutky, ktorými by sa mohli preukázať. Hoci sú kresťanmi už mnoho rokov, nemajú nič, čo by Bohu ukázali. Jediné, čo môžu priniesť, sú ich hriechy.

Preto pýtajú: Ako dopadne súd? Neodmietne ma Boh, keď v mojom živote nenájde žiadne ovocie?

Aj keď sa tak cítiš, nie je dôvod na zúfalstvo. Ak sa takto pýtaš, znamená to, že stále si Božie dieťa, ktoré nebude súdené podľa svojich zásluh.

Povedzme, že si myslíš, že máš niečo, čo by testom pred Bohom mohlo prejsť. V takom prípade by si nedostal odmenu z milosti, ale za to, čo si vykonal. Čo by sa stalo?

Človek by bol súdený len podľa toho, čo dokáže. No pravý kresťan ukazuje Ježiša. Nemá nič iné, čo by mohol priniesť.

Človek sa môže pýtať, aké nepríjemné je pre kresťana myslieť na to, že sa čoskoro postaví pred Boha, a nemá nič okrem Ježiša. Znamená to, že sa stále spoliehame na vlastnú spravodlivosť. Blahoslavený, kto ju nikdy nepovažuje za úspech. Boh ti odplatí milosťou.

Ak si myslíš, že sa máš čím chváliť, si nešťastný človek. Budeš súdený podľa toho, čím sa preukážeš. A bude to odsúdenie do pekla, pretože v nás nie je nič, čo by nenakazil hriech. Všetky naše dobré skutky sú ako špinavé handry, hovorí Božie slovo.

Môžem ti poradiť?

Vzdaj sa tých pár skutkov, o ktorých si myslíš, že je vhodné priniesť ich Bohu. Uchop Ježiša vo viere; ukáž na Neho, keď sa Boh k tebe obráti. Vtedy ti dá odmenu z milosti, ktorú si si nezaslúžil. Povedal to vo svojom slove, môžeš Mu dôverovať.

Potom ich vyviedol von až k Betánii, zdvihol ruky a požehnal ich. Evanjelium podľa Lukáša 24:50

Ježišov príbeh rozprávajú Jeho ruky. Boli neustále vystreté – nad nepokojným jazerom, v ústrety úbohému slepcovi či k malomocnému, ktorého by sa nikto iný nedotkol.

Prečo zostal vplyv Ježišových rúk tak hlboko vrytý v mysli učeníkov?

Bolo to preto, lebo vedeli, že Jeho žehnajúce ruky na nich spočívajú vo dne v noci? Ježiš oživil slová zo Žalmu 139: 5b – 6: „... svoju dlaň kladieš na mňa. Žasnem nad Tvojím poznaním, je privysoko, nedosiahnem ho.“

Nakoniec Mu prebodli ruky a pribili na drevo kríža. V knihe proroka Izaiáša sa hovorí: „Ajhľa, do dlaní som si ťa vyryl...“ Tvoje meno je vyryté v Ježišových dlaniach. Nezabúda na teba, a to ani vtedy, keď ťa vo svojej láske vychováva.

Vždy, keď sa Ježiš pozrie na svoje ruky, pripomína si teba, ktorý si v nich vyrytý. Nik ťa nemôže vytrhnúť z Jeho ruky, lebo existuje spojenie medzi Ježišovými rukami a Ježišovým srdcom.

Posledné, čo učeníci videli tu na zemi, keď sa Ježiš od nich oddelil, boli Jeho žehnajúce ruky. Ten pohľad im zostal. Viacerí z nich prežili život plný ťažkostí. Niektorí prešli mučením, ale boli požehnaní vo všetkom.

Je zvláštne myslieť na to, že čas a večnosť sú spojené. Kresťan žije svoj život pod Pánovou rukou a prvé, s čím sa stretneš vo večnosti, je vystretá ruka. Stretneš Ježiša, nie cudzinca. Nemôžeš Ho stretnúť bez toho, aby si nevidel cenu Jeho lásky. Prebodnuté ruky hovoria ticho, ale mocne. Bol si draho kúpený, ale podľa Ježiša stojíš za tú cenu. Pán chce, aby si bol Jeho požehnaným navždy. Nezaslúžili sme si to. Je to nezaslúžená milosť. Musíme ju prijať zdarma. Sám osebe sa nikdy nebudeš cítiť významný. Hospodin je tvojím bohatstvom, radosťou i piesňou. Velebiš Ho za Jeho nádherné spasenie.

Ale, Bože, chráň, aby som sa aj ja vychvaloval, ak len nie krížom nášho Pána Ježiša Krista, ktorým je mi svet ukrižovaný a ja svetuu...

List Galatským 6:14

Čo znamená chváliť sa? Znamená to upozorňovať na seba. Tento hriech je medzi nami veľmi rozšírený. Možno to nehovoríme priamo, ale upozorňujeme na seba slovami. Často sa porovnávame s inými, s tým, čo máme my a čo majú oni. Veľa nezhôd a závidy pochádza z túžby porovnávať sa s inými.

Pavol vedel, že je väčší hriešnik ako ktokoľvek iný. Preto všetky svoje skvelé dary nepovažoval za nič. Pred Božou tvárou bol odsúdený a nenávratne stratený. Ale nemal prázdne ruky. Boh mu dal Ježiša. Mohol sa Ním chváliť.

Čo znamená všetko, čo máš, v porovnaní s Ježišom? Je to skoro nič. On je perla nevyčísliteľnej hodnoty. Máš dôvod byť na Neho pyšný.

Stará prirodzenosť nerada upriamuje pozornosť na Ježiša. Chce dostať poctu sama pre seba. Avšak skrze kríž už hriech nemá na teba nárok. Životu nie si nič dlžný a ani svet. Ale za všetko si dlžný Ježišovi. Mal by si Mu všetko dať, keď sa On sám stal tvojou chválou.

V prvom rade Ho máš vyvyšovať vo svojom srdci. Musíš pamätať na to, že prevzal zodpovednosť za všetko zlé, čo je v tebe. Pamätaj aj na to, že všetko, čo ti chýba, máš v Ježišovi.

Cítiš sa nehodný, ale nie si. V Ježišových očiach si vzácny. Záleží len na Ježišovi a Jeho názore. Čo si myslíš ty a ostatní, na tom až tak nezáleží.

Mal by si byť hrdý na Ježiša aj pred inými. Ach, ako veľmi potrebujeme kresťanov, ktorí na Neho upozorňujú. Odvádzajú náš pohľad od nás a našej biedy. Vedú nás k tomu, aby sme sa zaoberali Ježišom, lebo On ich naplňa.

Ale keď prišiel Kristus, Veľkňaz... vošiel raz navždy do svätyne cez väčší a dokonalejší stánok, nie rukou urobený... ani nie s krvou kozlov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou...

List Židom 9:11 – 12

Najdôležitejšou úlohou veľkňaza bolo priniesť krv obetí do svätyne svätých v Deň zmierenia. Mala zabezpečiť zmierenie za hriech všetkého ľudu.

Služba veľkňazov poukazuje na Ježiša. Ježiš nevošiel do svätyne, ktorú vytvorila ruka, ale vošiel do samého neba. Pred Boha nepriniesol krv obetného zvieraťa. Priniesol vlastnú krv.

Toto je najväčšia a najkomplexnejšia udalosť, aká sa kedy stala. Ježišova krv je jedno s Jeho smrťou na kríži pod Božím hnevom a súdom namiesto hriešnikov. On je obetný Baránok. Jeho dielo platí nielen tu na zemi ale aj v nebi. Boh prijal obeť svojho Syna. Je pre Neho platná.

Ježiš je všade, na nebi aj na zemi. Kde je On, tam je aj Jeho krv.

Keď si otvoril dvere Ježišovi, vošiel do tvojho srdca, ako keď človek vstupuje do domu. Vstúpil do mnohých miestností tvojho života. To znamená, že Jeho krv sa dostala do tvojich najvnútornejších častí. Neexistuje žiadne zákutie v živote, kde by Ježišova krv nebola prítomná. A krv nás očisťuje od každého hriechu.

Aké je to nádherné!

Táto krv je pred Božou tvárou v nebesiach a aj nad celým твоjím životom tu na zemi. Je to krv, ktorá ťa spája s Bohom.

Ježišova krv ťa robí bielym ako sneh. Možno sa cítiš hriešny a nečistý, ale nie si, ak veríš v Ježiša. Tvoj špinavý odev je očistený a vybielený krvou Baránka. To platí pevne teraz a platí pevne aj v nebesiach.

Bojíš sa súdneho dňa? Potom myslí na to, že pred Božím trónom je Ježišova krv, ktorá ťa oslobodzuje. Tvoje srdce nemôže nájsť odpočinok? Tak myslí na to, aká vzácna je táto krv pre Boha.

Sám osebe si stratený. Ale si v Ježišovi a v Ňom si zachránený.

Lebo ešte máličko, a príde Ten, ktorý má prísť, a nebude meškať.

List Židom 10:37

Už nebudeš musieť dlhšie čakať. Ježiš príde o chvíľu. Nastane ráno, keď naposledy vstaneš z postele. Alebo príde večer, keď naposledy pôjdeš spať. Možno vtedy budeš myslieť na deň alebo noc svojej smrti. Prečo nechávame pre druhý príchod taký malý priestor? Ježiš nás vo svojom Slove uistuje, že neváha so svojím príchodom.

Prijmi toto Slovo jednoduchou a úprimnou vierou.

Istota, že Ježiš príde čoskoro, prispieva k tomu, že máš slobodu neviazať sa na pozemské veci. Stará prirodzenosť sa ľahko nechá ovládať časnými vecami. Bez toho, aby si si to uvedomil, zariaďuješ si pozemské veci tak, akoby si tu mal byť naveky.

Ježiš ťa volá, aby si bol pripravený. Si pripravený, ak Ježiš príde pred najbližším východom slnka? Je niekto, komu by si mal odpustiť? Sú hriechy, ktoré by si mal vyznať?

Buď pripravený! Ježiš príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáš. Kresťan, ktorý žije v Ježišovi, sa teší na Pánov príchod.

Pre Simeona bolo skvelé, keď mohol držať malého Ježiša v náručí. Ale bude omnoho slávnejšie, byť pozdvihnutý zo zeme a môcť sa stretnúť s Ježišom v oblakoch. Predstav si, že ťa Ježiš vezme do neba!

Ak budeš môcť zažiť druhý príchod a patríš k tým, ktorých On pozná, nikdy nezomrieš. Tvoje telo nebude zničené, aby ho nakoniec pochovali. V okamihu sa premeníš. Budeš ako Ježiš, pretože Ho uvidíš takého, aký je.

Taká je perspektíva Božích detí. Vo svetle toho sa všetko ostatné zdá byť bezvýznamné. Všetko, čo bolí, zaťažuje a utláča, bude trvať len malú chvíľu. Ježiš príde čoskoro. Potom už nebude bolesť ani strach. Vezme ťa za ruku a povedie ťa do slávneho nebeského kráľovstva.

Nedá sa robiť nič iné, len sa modliť: Príď, Pane Ježiši! Príď skoro!

Keď s Abrahámom dohovoril, Hospodin odišiel a Abrahám sa vrátil na miesto svojho pobytu.

1. kniha Mojžišova 18:33

Abrahám sa modlil k Bohu. S veľkou odvahou znova a znova znižoval počet spravodlivých ľudí, ktorí museli byť v Sodome, aby bolo mesto zachránené. Skončil pri desiatich.

Mohli by sme si myslieť, že po tejto modlitbe Abrahám skončil rozhovor s Bohom, ale Slovo hovorí, že Boh skončil s Abrahámom.

V podstate to nie my hovoríme v skutočnej modlitbe, ale Boh. Tajomstvom modlitby je Duch modlitby, ktorý nás vedie.

To nie Abraháмова myšlienka ho zastavila na čísle desať. Nevedel o tom, ale bolo to Božie číslo. Keby tam bolo desať spravodlivých, Boh by mesto ušetril. Ale nebolo ich tam toľko. Preto spustil sírový a ohnivý dážď z neba.

Boh má dôverné spoločenstvo s tými, ktorí Ho milujú. Chce ich vtiahnuť do svojho spôsobu myslenia. Nevieme, ako sa máme správne modliť, ale sám Duch sa prihovára za nás. Keď sa modlíš, Boží Duch ovplyvňuje tvoju myseľ a myšlienky. Preto je dôležité byť pozorný a žiadať o všetko, čo ti Jeho Duch pripomenie.

Veľa kresťanov odkladá modlitbu a potom zabudnú, čo mali priniesť pred Boha. Môžeš sa k Nemu modliť v každom čase a kdekoľvek. Neodkladaj to. Vyšli modlitbu alebo povzdych k Hospodinovi, keď ti to pripomenie.

Ježišovi učeníci mali dostatok pokory, aby šli k Ježišovi a prosili Ho, aby ich naučil modliť sa. My to tiež musíme urobiť. Môžeme prísť k Pánovi so všetkým, čo nás ťaží na srdci. Máme prísť smelo. Zároveň nás Hospodin musí vziať za ruku a viesť do sveta modlitby.

Modliť sa učíme tvárou v tvár živému Bohu. Môžeme byť odvážni tak ako Abrahám. Nepostupujeme v našom mene, ale v Božom. Duch Pánov hovorí skrze nás a Boh počuje našu modlitbu.

Lebo sme sa stali Kristovými účastníkmi, ak podstatu, ktorú sme mali na počiatku, zachováваме pevnú až do konca.

List Židom 3:14

Nespasený človek zriedka rozmýšľa o Bohu. Ale keď sa blíži smrť, začne sa pýtať, či po smrti niečo existuje. Existuje súd, na ktorý sa musí dostať každý? Ako to s ním dopadne, ak by k tomu došlo?

Potom sa snaží nájsť to najlepšie vo svojom živote a rozmýšľa, či to bude stačiť.

Odpoveď v Božom slove hovorí jasne: Nič z teba samého nemôže prejsť testom pred Bohom. Nikto nie je v Božích očiach spravodlivý. Všetci zhrešili.

Preto nemôžeš veriť ničomu, čo je z teba. Ale môžeš počítať s Ježišom. Byť spasený znamená dôverovať Jemu.

Možno si myslíš, že je to príliš jednoduché. Nechápeš, ako to môže stačiť na spasenie, no stačí to. Počítaj s Ježišom a Jeho dielom, nič viac nie je potrebné.

Musíš sa držať tejto jednoduchej dôvery v Ježiša až do posledného dňa.

Veľa kresťanov neprijíma, že táto detinská dôvera v Ježiša je jediným základom spásy v celom kresťanskom živote. Preto vynakladajú celé úsilie, aby boli úspešnými kresťanmi. Keď to znova a znova končí zlyhaním, hrozí depresia.

Keď si bol spasený, Ježišova krv ťa očistila od všetkých hriechov tvojho života bez Boha. Keď si sa stal veriacim, tá istá krv ťa očisťuje od hriechov v živote s Bohom.

Tvoj kresťanský život ťa obviňuje a súdi, ale Ježiš to nerobí. Všetko prikrýva svojou vzácnu krvou. Neexistuje nič, čoho by sa nedotkol svojou milosťou.

Preto si zachránený od hriechu, ktorý ťa odsudzuje. Nemôžeš nájsť ani žiadne skutky, ktoré by ťa zachránili. Môžeš však v pokoji odpočívať, ak sa spoliehaš na Ježiša. On je tvoj Spasiteľ.

Dôvera v Neho ťa oslobodí od seba samého a privedie k Nemu. Keď sa ozve pocit viny, súdu a strachu, drž sa Jeho Slova. Búrka sa utíši. Máš pokoj v Ježišovi. Zostávaš v Ňom.

Ale na nebi jestvuje Boh...

Daniel 2:28

Nielen neveriace deti na to zabúdajú. Aj Božie deti môžu žiť a rozmýšľať, ako keby na nebi nejestvoval Boh.

Pozeraš sa na všetko, čo stretneš, vo svetle skutočnosti, že na nebi jestvuje Boh? Uvedomuješ si, že tvoj život neriadi náhoda? Uvedomuješ si ako kresťan, že za všetkými vonkajšími okolnosťami je Boh?

Byť vychovávaný, to bolí. Ak sa to deje prostredníctvom iných ľudí, zdá sa to často nespravodlivé. Nesmieš sa však zastaviť pri tom, čo vidíš očami a rozumieš myslou. Musíš sa pozrieť, čo je za tým.

Na nebi jestvuje Boh.

Keď je Božie dieťa vychovávané, vychováva ho Boh. Hospodin chce, aby si sa Mu podriadil a prijal Jeho výchovu. Pán sa chce s tebou znovu rozprávať. Preto na teba ťažko dolieha Jeho ruka. Nerobí to v hneve. Božia výchova je výsledkom Jeho lásky.

Úžasná útecha uprostred nešťastia a biedy je v Slove: Na nebi jestvuje Boh.

Hospodin ťa môže vyvieť z akýchkoľvek problémov, do ktorých si sa dostal. Urobí tak, ak Mu patríš. Hospodin je tvoj Pastier. Dobrota a milosť ťa budú sprevádzať po všetky dni tvojho života.

V tme svojich pochybností nemôžeš vidieť, že je Boh na nebesiach. Jediné, čo vidíš, sú tmavé, ťažké mraky nad tebou. Ale za nimi je Pán. Jedného dňa mraky zmiznú, Hospodin sa o to postará. Na nebi jestvuje Boh a vyslobodzuje veriacich zo všetkých ťažkostí.

Musíš pozdvihnúť svoju myseľ k Hospodinovi. Musíš utíchnuť pred Jeho veľkou mocou. Vždy ju používa na spasenie tých, ktorí Mu patria. Urobí to znova. Zhliadne na teba. Vstúpi do situácie bez ohľadu na to, ako beznádejne veci vyzerajú. Čoskoro príde deň, keď s radosťou a výkrikmi radosti budeš volať:

Na nebi jestvuje Boh!

Na zemi je zástup ľudí, ktorí týmito slovami chvália Boha každý deň. Tie isté slová budú volať aj v nebesiach. Si požehnaný, ak patríš do toho davu.

Teraz, pravda, nevidíme, že Mu je všetko poddané. Ale vidíme, že Ježiš, ktorého Boh načas urobil menším, ako sú anjeli...

List Židom 2:8 – 9

Mnoho ľudí tvrdí, že neveria v Ježiša, pretože nedokáže skoncovať so zlom a katastrofami na zemi. Myslia si, že keby mal Ježiš skutočne všetku moc, nevyzeralo by to na zemi tak, ako to vyzerá.

Svet je zlý a kniežatom tohto sveta je satan. Hovorí to Božie slovo. Boh dovoľuje satanovi, aby zašiel ďaleko, čím ľudí donúti uvedomiť si, že odmenou za hriech je smrť.

Boh je svätý. Preto svet tak vyzerá. Človek žne to, čo zasial. To sa týka aj sveta, ktorý je vo vz bure proti Božím zákonom.

Nikdy nepodľahni pokušeniu uveriť, že Ježiš nemá všetku moc na nebi aj na zemi. Boh Mu úplne odovzdal vládu. Napriek tomu dnes ešte nevidíme, čo všetko podlieha Ježišovi. Stále existujú otázky, na ktoré nevieme odpovedať. Keď však upierame oči na Ježiša, ktorého Boh načas urobil menším od anjelov, nezáleží na tom.

Boh ti nedáva odpoveď na všetko. Ale znovu a znovu ťa uisťuje o svojej láske. Nemôžeš sa pozeráť na Ježiša ako na Božieho obetného Baránka bez toho, aby si si pripomenul, ako vrúcne ťa Boh miluje.

Či nie je najdôležitejšie, že nemusíš mať pochybnosti o Božom srdci, ktoré sa zlomilo z lásky k tebe? Nestačí ti uistenie, že uprostred hriechu, trápenia a nešťastia máš večnú spravodlivosť, ktorú pre teba dosiahol Ježiš? Záleží na tom, že Boh neodpovedá, keď ťa namiesto toho vezme do náručia a objíma? Existuje vari niečo veľkolepejšie ako istota, že si Jeho dieťaťom?

Boh ti dal odpoveď na najdôležitejšiu otázku. Nemusíš mať pochybnosti o tom, ako budeš zachránený. Deje sa to, keď sa pozrieš na Ježiša a dbáš na všetko, čo o ňom hovorí Božie slovo. Vtedy Boh vo svojej milosti dáva svojho Ducha a vytvára v tvojom srdci vieru. Vtedy si spasený a kráčaš v ústrety dňu, kedy uvidíš, že všetko je podriadené Ježišovi.

... áno, Otče, lebo tak sa Ti páčilo.

Evanjelium podľa Matúša 11:26

Božie dieťa je spojené s Božou vôľou. Bol si ňou zachránený a vieš, že Jeho vôľa je vždy tá najlepšia.

Napriek tomu nie je ľahké podriaďiť sa jej. Božia cesta nie je len na slnku a svetle, ale vedie aj do údolia, kde je tma. Keď Boh dáva zdravie, silu a príjemné okolnosti, ľahko sa kráča po Jeho ceste. No ťažšie je, keď príde utrpenie, strach a smrť.

Napriek tomu existuje len jedna cesta vpred. Za každých okolností by sme mali povedať: „Áno, Otče, lebo tak sa ti páčilo.“

Ak neprijmeš tieto slová za svoje, je medzi tebou a Bohom rozpor, a to nikdy nevedie k požehnaníu.

Ježiš nás učí prijímať Božiu vôľu. Božia cesta je tá najlepšia, či to dokážeme vidieť alebo nie. Naša cesta nás skôr či neskôr privedie do priepasti.

V meradle večnosti je ľudský život nesmierne krátky. Prebehne ako vietor. Čoskoro budeme musieť odísť. Stará prirodzenosť sa zaoberá len životom tu na zemi. No Boh má od začiatku do konca na mysli našu večnú spásu.

Často preceňujeme vlastnú silu a význam. Veľmi málo kresťanov znepokojuje, keď rozmýšľajú, či dosiahnu cieľ. Ale Pán nás dokonale pozná. Preto sa stáva, že s nami zaobchádza tvrdo. Nemôže dopustiť, aby sme začali chodiť vlastnými cestami. Zastavuje nás. Niekedy nás vystraší. Vždy nás chce zavolať späť k sebe.

Je požehnaním, keď sme schopní vidieť Božiu výchovu ako prejav Jeho lásky. Ale z vlastného popudu to nik tak nevidí. Boh nám však dal svoje Slovo, ktoré hovorí, že koho miluje Pán, toho prísne vychováva, a sľahá každého, koho prijíma za syna.

Je ešte požehnannejšie byť schopný prijať Pánovu výchovu. Vtedy vkladáš život do Jeho rúk. Nechávaš Ho riadiť všetko, pretože vieš, že je to Jeho zodpovednosť. Vtedy dáva tvojmu srdcu Boží pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum, dokonca aj keby Jeho údery boli také silné, že sa ti oči zalejú slzami. Tvoje srdce okúsi požehnanie Slova: „Áno, Otče, lebo tak sa ti páčilo.“

Vy ste moji svedkovia – znie výrok Hospodinov.

Izaiáš 43:10

Kresťan svedčí životom, slovami a skutkami. Diabol sa sústreďuje na to, aby každého svedka umlčal.

Najsilnejšie svedectvo je svedectvo viery. Život viery zjavne patrí do neviditeľného sveta. Nemôžeme si navzájom skúmať srdcia. Avšak viera necháva na človeku svoju pečat'. Nadobúdame zreteľný pocit, na čom záleží. V životnej kríze je jasne vidieť, čo nás drží.

Preto budeš v prvom rade a hlavne tým, čím si. Si hriešnik, ktorý je zachránený jedine milosťou. Nič z teba samého ti nezaručí bezpečie. Nemáš čo vystaviť. Preto si stál mlčky pred Bohom. Jediné, čo si mohol urobiť, bolo žiadať o milosť pre strateného hriešnika.

Pán ťa neposlal preč. Nechal ťa stáť pred svojím trónom. Zamenil trón súdu za trón milosti.

Aj keď si vyrastal ako kresťan, nikdy si sa nedostal ďalej, ako k záchrane jedine milosťou. Ak by ťa Boh nezachránil milosťou, nebo by nikdy nemohlo byť tvoje. Ale poznáš Božie srdce, neopustí chudobných v duchu. Milosť nie je vyčerpaná, obnovuje sa každého rána.

Preto piješ každý deň z prameňa živej vody. Znovu si privlastňuješ Ježiša. Keď k tebe prichádza cez Slovo, prijímaš Ho s radosťou.

Ak takto žiješ s Ježišom, tak potom Boží pokoj je tajomstvom tvojho života. Máš pokoj s Bohom, lebo si ospravedlnený vierou. Hospodin ti denne dáva pokoj, ktorý je spojený s modlitbou. Na Neho uvažuješ svoje starosti, lebo vieš, že sa o ne stará. Postará sa aj o teba a prinesie skrze teba svoje kráľovstvo.

Vy ste moji svedkovia, hovorí Pán. Tieto slová prvýkrát zneli ľuďom, ktorí museli prejsť púšťou. Svojou chôdzou boli svedkami.

Si na ceste do neba. Pán prelomil okovy hriechu. Vyviedol ťa do nádhernej slobody milosti. Keď kráčaš k nebu, si Jeho svedkom.

Pretože si ma videl, uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.

Evanjelium podľa Jána 20:29

Myslíme si, že rozhodujúca musí byť viera. Či verím predtým alebo potom, ako som videl, nemôže byť dôležité, všakže?

Mnohí si to myslia. Ale Ježiš hovorí niečo iné.

Ak veríš, len keď si videl, tvoj kresťanský život je biedny. Hrozí ti nebezpečenstvo, že ho stratíš. Budeš unavený a znechutený. Napokon aj tak vidíš málo. Nedokážeš pohľadom zachytiť veľké poklady a bohatstvo. Sú ukryté v Ježišovi a Jeho nedokážeš vidieť.

Zostane ti len vlastná bieda. Vidíš, že nakoniec nie si kresťanom, akým by si mal byť. Ale veľmi ti nepomáha, že občas prichádzaš k tomuto záveru.

Je úplne iné, keď veríš bez toho, aby si videl. Vtedy si požehnaný. Znamená to, že vtedy si naozaj šťastný. Vtedy sa pridávaš Božieho slova.

To, kým je pre teba Ježiš, a čo urobil pre tvoju spásu, vôbec nezávisí na твоjich skúsenostiach. Nič v tebe nemôže zrušiť Božie dokonané dielo. Skrze Božie slovo ti Boh zasľubuje odpustenie všetkých твоjich hriechov.

Nemôžeš to vidieť, ale ak tomu veríš, si požehnaný.

Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi.

V Ňom máš každé duchovné požehnanie v nebeských oblastiach. Preto si bohatý vo všetkom, nič ti nechýba.

Nemôžeš vidieť a cítiť, že Ježiš vstal z mŕtvych, ale On sedí po pravici Božej a prihovára sa aj za teba. Ujal sa tvojego prípadu a zachráneného ťa privedie späť domov.

Si požehnaný, ak sa toho pevne držíš.

Boží ľud nepotrebuje nové skúsenosti. Ale musíme veriť tomu, čo Pán povedal vo svojom Slove. To je cesta k požehnaniu. Preto používaj Slovo. Tvorí vieru v to, čo nemôžeš vidieť a pomáha ti ísť vpred do krajiny, kde sa tvoje oči otvoria.

To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia a oprali si rúcha a zbielili ich v krvi Baránkovej.

Zjavenie Jána 7:14

Ján vidí v nebesiach obrovské zástupy v bielych rúchach, no nevie povedať, kto to je.

Prečo?

Vysvetliť sa to dá tak, že Ján si nedokáže predstaviť, žeby úbohí, stratení hriešnici mohli niekedy žiariť takou veľkou a nebeskou čistotou a slávou, aké sú na obrovských zástupoch v bielom rúchu. Žiadna myšlienka nedokáže pochopiť skok zo zeme do neba. Vzdialenosť je nekonečná. Čo sa seje ako pominuteľné, je vzkriesené nepominuteľné.

Veľký zástup zo všetkých národov, kmeňov, ľudí a jazykov, ktorých nikto nemohol spočítať; stojí pred Božím trónom, pretože si oprali rúcho a zbielili ho krvou Baránka.

Nespomína sa tu žiadna zásluha, obeť ani skutok. Jediné, čo môže zachrániť hriešnika, je Ježišova krv. To je výkupné. Dostaneš svoje miesto v nebesiach vďaka Jeho obeti a to s takou istotou, s akou si prijal Ježiša.

Ako si mám oprat' rúcho a zbieliť ho v krvi Baránka?

Rozmýšľal si už nad tým, že Ježiš poskytol ľuďom pomoc, ktorú hľadali? Slepí prišli k Ježišovi so svojou slepotou. Dostali späť svoj zrak. Hluchí prišli so svojou hluchotou. Ježiš im otvoril uši. Malomocní sa modlili za uzdravenie z malomocenstva a boli očistení.

Tak isto máš prísť k Ježišovi so svojimi hriechmi. Urobíš to, keď Mu ich vyznáš. Popros Ho, aby ťa prikryl svojou milosťou.

Musíš vedieť, že Ježiš ťa svojou krvou očistí od každého hriechu. Nič sa nedá porovnať s tým, keď má človek odpustené hriechy. To prináša pokoj do mysle a veľkú istotu.

Opral si si rúcho, zbielil ho v krvi Baránkovej a prijal si odpustenie hriechov? Ak áno, si na ceste do neba. Čoskoro sa pripojíš k davu ľudí, ktorí neúnavne oslavujú Pána za nepochopiteľnú skutočnosť, že sú spasení jedine milosťou.

... a od Ježiša Krista... prvorodeného z mŕtvych...

Zjavenie Jána 1:5

Syn vdovy z Naimu nebol prvorodený z mŕtvych. Ani Lazár nebol. Boli vzkriesení do toho istého života, ktorý žili predtým, než zomreli. Preto museli opäť zomrieť.

Prvý človek, ktorý bol vzkriesený do nového života, bol Ježiš. Preto dostal meno prvorodený z mŕtvych. Ako Boží obetný Baránok niesol hriech, preto musel prijať odplatu za hriech, to je smrť. Ale potom, ako Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, už viac neumiera.

Preto dobre robíš, ak v Ňom skladáš svoju nádej. Vo svete sa neustále stretávaš so smrťou v rôznych podobách, lebo hriech a smrť sú neoddeliteľne spojené. Preto smrť nechala svoju pečať na mnohých okolnostiach života. Ale je jedno miesto, kde nie je ani hriech, ani smrť. Je to pri Ježišovi.

Bolí nás, keď sa stretávame s hriechom a smrťou skrze iných ľudí. Ale ešte ťažšie je, keď človek cíti tú silu v sebe. Od pádu človeka plní hadí jed celý náš život. Hriech sa nedá vykoreniť. Z toho dôvodu sa telo rozpadne a pochovajú ho.

Ak veríš v Ježiša, treba ešte niečo dodať. Si zachránený pre iný svet, kde hriech a smrť už viac neexistuje. Už viac nezomrieš v tom pravom zmysle slova. Zjednotil si sa s Ježišom a prešiel si zo smrti do života. Máš podiel na Ježišovom vzkriesenom živote.

Ježiš je prvorodený z mŕtvych, ale nie je ten posledný. Ani zďaleka! On šiel prvý a ty kráčaš v Jeho šľapajach. Ako Boh vzkriesil Jeho, vzkriesi aj teba.

Preto máš živú nádej. Ježiš bol mŕtvy, ale žije a už viac neumiera. Preto môžeš vedieť, že Ježiš na teba nezabudne, dokonca ani v smrti. Vyryl si ťa do dlaní a nesie ťa vo svojom srdci. Vzkriesi ťa. Ježiš chce, aby si ty, ktorý si s Ním žil na zemi, s Ním žil aj vo večnosti. V nebi budeš mať bohatstvo, ktoré je už teraz vo viere tvoje. Rozdiel je v tom, že budeš žiť bez hriechu a smrti, a budeš Mu slúžiť vo večnej spravodlivosti, nevinnosti a blaženosti.

Či sme totiž súžení (súžení sme) na vaše potešenie a spasenie...

2. list Korintským 1:6

Ak nevidíme utrpenie vo svetle Božieho slova, často sa nám bude zdať zbytočné. Ale všetko sa zmení, keď nám Pán zjaví pravdu.

Keď kresťan trpí, môže to byť preto, aby sa iným dostalo útechy a boli zachránení.

Ako je to možné?

Premýšľaj o svojich skúsenostiach! Často práve kresťania, ktorí ťažko trpia, vydávajú najsilnejšie svedectvo o dôvere a istote v Hospodinovi! Naučili ťa poznávať bohatstvo v Ježišovi. Skrze nich Boh ukázal, že Božie dieťa stavia svoj život na večnom základe. V slabom a zlomenom kresťanovi si spoznal spasiteľskú ruku všemohúceho Boha, ktorá ťa pevne drží vo všetkých trápeniach. Nezapôsobí na teba čítanie o kresťanoch, ktorí sú uväznení kvôli Božiemu slovu? Niektorí z nich sú vystavení mučeniu. Ich utrpenie nám ukazuje, že mučenie nie je romantika. Je to absolútna hrôza a niečo strašné, ale zároveň je to spoločenstvo s Ježišom v Jeho utrpení.

Mnohí trpiaci bratia a sestry sú svedectvom, že stojí za to pre Ježiša nielen žiť, ale aj trpieť a zomrieť.

Spolu s utrpením prichádzajú aj pochybnosti. Prenasledovanie, ťažkosti, strach a choroba útočia na myšlienky a myseľ. Boh cez to vedie niektoré svoje deti, aby sa ďalším dostalo pomoci. Pavol hovorí: „Či sme totiž súžení (súžení sme) na vaše potešenie a spasenie.“

Keď vážna choroba vrhá tmavý tieň na domácnosť, je to pre každého náročné. Mladí ľudia sú povolani k spásu a mnohí starší sú vedení do intenzívnejšieho vzťahu s Pánom. Keď Boh pracuje v hĺbke života, všetko povrchné musí ustúpiť.

Je ťažké trpieť. Utrpenie má veľa tmavých a ťažkých chvíľ. Ale nikdy nie je zbytočné. Rozmýšľaj o tom, keď si práve v peci trápenia! Si nástrojom v Pánovej ruke – použiteľným a užitočným. Nech je v tom dnes tvoja istota.

Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života. Evanjelium podľa Jána 8:12

Môžem byť skutočne Božím dieťaťom?

Ježiš povedal, že človek, ktorý Ho nasleduje, nikdy nebude chodiť v tme. Je pravda, že nie vždy kráčam v tme, ale aj tak musím priznať, že z času na čas je tma okolo mňa. Avšak neexistuje nič, po čom by som túžil viac ako po svetle. Robím všetko preto, aby sa rozjasnilo, ale bez úspechu.

Mnohí to poznajú. Keď uverili, dúfali, že všetko v živote sa zmení. No čoskoro zistili, že sa to nestalo. Vznikli z toho problémy a ťažkosti.

Zmocňuje sa ma sklamanie a malomyselnosť. V mojom kresťanskom živote musí byť niečo nesprávne, keď sa v ňom nedeje to, čo hovorí Biblia.

Je nebezpečné chváliť sa týmto spôsobom myslenia. Je to chybné, aj keď sa to zdá správne, lebo medzi tým, čo sme do Božieho slova vložili a tým, čo skutočne hovorí, je veľký rozdiel.

Ježiš nepovedal, že v živote kresťana nikdy nenastane tma. Nie sme rovnakí, ale mnohých trápia pochybnosti. Znova sa spoznávajú v slovách v Dávidovho žalmu 139: 11: „Nech ma aspoň tma pritlačí a nech je noc svetlom vôkol mňa.“

Ak čítaš, čo napísali kresťania, nachádzaš to isté. Ich cesta životom nebola ľahká. Nie vždy bola poznačená slnkom a radosťou. Poznali trpkú vnútornú bolesť.

Ale to všetko nič nemení na skutočnosti, že Ježiš hovoril pravdu. Kresťan nikdy nechodil v tme a žiadny kresťan ani nebude. Ak sa vo večnosti budeš môcť pozrieť späť na svoj kresťanský život, pochopíš, že ani jeden z tých dní si neprežil v tme. Ako by sa to mohlo stať, keď si sa vierou zjednotil s Tým, ktorý je svetlom života?

Každý deň Boh naplánoval a dohliadal naň. Kráčal po tvojom boku. Videl a vedel všetko. Preto si vždy kráčal vo svetle.

On musí rásť, a ja sa umenšovať.

Evanjelium podľa Jána 3:30

Ján Krstiteľ povedal tieto slová krátko predtým, ako ho uvrhli do väzenia. V jeho živote sa naplnili šokujúcim spôsobom. Osamelosť a strašné pochybnosti ho priviedli do tmy. Musel poslať Ježišovi odkaz, aby zistil, či je naozaj ten zaslúbený Mesiáš.

Boh vždy počuje našu modlitbu. Pozná skryté túžby srdca – tiež túžbu, aby Ježiš rástol a ja som sa umenšoval.

Boh často odpovedá spôsobom, aký si nevieme ani predstaviť. Odkladá nás nabok. Môže nás postihnúť choroba. Duchovná tma a pochybnosti nás pokorujú. Môžeme mať ťažkosti v rodinnom aj pracovnom živote.

Máme sklony myslieť si, že dokážeme zvládnuť úspech. Ale mýlime sa. Stačí, že sa nám trochu darí a v padlom srdci hriešnika rastie arogancia. Vtedy zatlačíme Ježiša do úzadia a vo vlastných očiach rastieme.

Boh je však dobrý. Nedovolí ti zostať v tvojom bláznovstve. Využíva všetky prostriedky, aby ťa zbavil dôvery vo vlastnú silu a schopnosti. Privádza ťa k tomu, aby si hľadal to, čo nikdy nesklame.

Ježiš je veľký a mocný sám v sebe. Boh chce, aby bol taký aj v tvojom srdci. Má byť tvojou ctou a chválou. Pán ti ukáže, aký si malý, aby si otvoril svoje srdce tomu, kým si v Kristovi.

Boh chce, aby si s dôverou pozdvihol hlavu. Umožňuje ti ľahšie dýchať. Jediná dokonalá a úplná vec je Ježišovo dielo. Nič svoje nesmieš pridávať.

Ján sa musel nechať priviesť späť na začiatok, oči obrátiť na Božieho Baránka, ktorý sníma hriech sveta. Keď sa to stane, Ježiš sa zväčšuje. Vtedy znie Baránkova pieseň. Všetko ostatné sa zmenšuje a stráca dôležitosť.

Najväčší v Božom kráľovstve je ten, kto má všetko v Ježišovi.

Z povedaného je hlavné toto: máme takého Veľkňaza.

List Židom 8:1

Vždy je nebezpečné obrátiť veci hore nohami. Platí to v živote ale aj v duchovnom živote. Keď sa niečo menej dôležité stane najdôležitejším, hlavná vec sa odsúva do úzadia.

Ak si spasený Božou milosťou, Ježiš je tvoj Veľkňaz. Vykonáva službu za teba vo svojom nebeskom chráme. V porovnaní s tým je všetko ostatné druhoradé, pretože to je predpokladom tvojej spásy.

Skôr, ako si bol spasený, tvou najväčšou požiadavkou bola milosť. Ak by si ju nedostal, neprežil by si Boží súd. Aj keď si sa stal Božím dieťaťom, stále potrebuješ tú istú milosť. Ježiš musí prísť znova a znova. Musíš všetko prijať bez vlastných zásluh. Musíš si byť istý, že On stojí medzi tebou a Bohom, takže Boh vidí, že On ťa prikryl. Si skrytý v Ježišovi. Boh sa na teba pozerá s rovnakým potešením, s akým sa pozerá na svojho milovaného Syna.

To je tá najdôležitejšia vec v tvojom živote.

Ak je to sila, nechať hlavnú vec, aby bola tým, čím je. Všetky ostatné veci sú potom na správnom mieste. Už ťa viac nechromuje to, že nie si spokojný sám so sebou. Ježiš má zodpovednosť za všetko v tvojom živote. Zodpovednosť už nenesieš sám.

Satan sa snaží všetkými možnými spôsobmi odvieť ťa od toho hlavného. Pre neho je druhoradé, čo ťa zamestnáva, kým to nie je Ježiš ako tvoj Spasiteľ a Vykupiteľ. Nenechaj sa oklamať. Pridrži sa toho, čo je rozhodujúce. Zostávaj v Ňom! Tak budeš stáť na základe, ktorý vydrží - aj keď prídu obavy, nepokoj a strach.

Záležitosť tvojej spásy je vyriešená v nebi pred Božím trónom. V tomto momente stojí Ježiš pred trónom namiesto teba. Tvoja spása závisí od Neho. On je tvoj Zástupca. Môžeš byť celkom v pokoji. Tvoj prípad vyhral. Nikdy sa to nezmení. Ježiš za to ručí.

Biblické citácie

STARÁ ZMLUVA

1. kniha Mojžišova

18:33 18. jún str. 87

2. kniha Mojžišova

14:14 18. máj str. 56

Jozua

1:8 20. apríl str. 28

1. kniha kráľov

3:3 3. máj str. 41

17:1 3. jún str. 72

Žalm

25:3 31. máj str. 69

34:2 9. jún str. 78

34:20 11. jún str. 80

40:12 6. máj str. 44

45:11-12 12. jún str. 81

92:14 24. máj str. 62

126:5 7. jún str. 76

Žalm (pokr.)

139:5-6 14. jún str. 83

139:11 28. jún str. 97

139:23 1. jún str. 70

Príslovia

17:9 1. apríl str. 9

Veľpieseň

1:4 9. apríl str. 17

8:7 23. apríl str. 31

Izaiáš

43:1 3. apríl str. 11

43:10 23. jún str. 92

43:16 26. apríl str. 34

43:18-19 24. máj str. 62

43:25 26. apríl str. 34

44:22 4. jún str. 73

49:16 14. jún str. 83

53:6 7. apríl str. 15

53:11 17. máj str. 55

NOVÁ ZMLUVA

Žalospěvy

3:23 8. jún str. 77

Daniel

2:28 20. jún str. 89

9:24 6. jún str. 75

Evanjelium podľa Matúša

8:2-3 5. apríl str. 13

11:26 22. jún str. 91

13:46 22. máj str. 60

27:42 30. apríl str. 38

28:18-20 10. apríl str. 18

Evanjelium podľa Marka

8:25 11. apríl str. 19

11:9 6. máj str. 44

15:13 6. máj str. 44

15:34 6. máj str. 44

Evanjelium podľa Lukáša

5:5 5. jún str. 74

10:40 15. máj str. 53

12:20 19. apríl str. 27

15:29 14. apríl str. 22

24:50 14. jún str. 83

Evanjelium podľa Jána

1:14	16. apríl	str. 24
3:30	29. jún	str. 98
8:12	28. jún	str. 97
10:14	12. apríl	str. 20
11:22	25. apríl	str. 33
12:21	4. apríl	str. 12
12:24	1. máj	str. 39
14:14	9. jún	str. 78
15:4-5	12. máj	str. 50
15:20	2. máj	str. 40
16:33	30. máj	str. 68
	2. jún	str. 71
19:19	2. apríl	str. 10
20:16	3. apríl	str. 11
20:20	6. apríl	str. 14
20:29	24. jún	str. 93
21:17	3. máj	str. 41

Skutky apoštolov

27:34	10. jún	str. 79
-------	---------	---------

List Rímskym

1:12	24. apríl	str. 32
4:4	13. jún	str. 82
4:5	13. máj	str. 51
5:20	17. apríl	str. 25
7:4	9. máj	str. 47
	10. máj	str. 48
11:6	29. máj	str. 67

Prvý list Korinským

3:17	14. máj	str. 52
------	---------	---------

Druhý list Korinským

1:6	27. jún	str. 96
1:20	29. apríl	str. 37
3:18	20. máj	str. 58
5:14	23. apríl	str. 31
8:12	15. apríl	str. 23

List Galatským

4:15	8. máj	str. 46
6:14	15. jún	str. 84

List Efezským

1:7	4. máj	str. 42
1:17	18. apríl	str. 26
2:14	30. máj	str. 68
6:13	27. apríl	str. 35

List Filipským

1:21	3. apríl	str. 11
1:23	5. máj	str. 43

List Židom

2:8-9	21. jún	str. 90
2:11	21. máj	str. 59
2:18	18. máj	str. 56
3:1	21. apríl	str. 29
3:14	19. jún	str. 88
5:8	8. apríl	str. 16
8:1	30. jún	str. 99
9:11-12	16. jún	str. 85
9:12	16. máj	str. 54
10:37	17. jún	str. 86
13:7	19. máj	str. 57
13:9	22. apríl	str. 30

List Jakuba

4:16	11. máj	str. 49
------	---------	---------

Prvý list Petra

2:21	28. máj	str. 66
------	---------	---------

Prvý list Jánov

3:15	28. apríl	str. 36
5:12	7. máj	str. 45

Zjavenie Jána

1:5	13. apríl	str. 21
	26. máj	str. 64
	26. jún	str. 95
1:16	25. máj	str. 63
3:1	1. jún	str. 70
7:14	25. jún	str. 94
19:13	27. máj	str. 65
22:20	23. máj	str. 61

Len jedno je potrebné

Pán Ježiš tieto slová povedal Marte, ktorá mala pocit, že je na všetky povinnosti v kuchyni sama a obviňovala Máriu z lenivosti.

Čo je potrebné? Ježiš nedáva jasnú odpoveď, no poukazuje na to, že Mária si vybrala lepší podiel. Aby sme mali to, čo v prvom rade potrebujeme, je treba byť pri Ježišových nohách. Práve tam nám dáva to, čo potrebujeme viac ako čokoľvek iné – dáva nám samého seba!

Presne na to sa zameriava táto kniha každodenných stíšení. Túžime, aby ste v Kristovi stretli Boha takým spôsobom, že sa to nikdy nestratí.

Autor:

Hans Erik Nissem žil v Dánskej Kodani. Narodil sa v roku 1938 a v roku 1965 sa stal magistrom teológie. Oženil sa s Benedicte, s ktorou mali tri dospelé dcéry. Zomrel v roku 2016.

Istý čas slúžil ako duchovný v Kodani. V období 1970 – 2003 bol riaditeľom Biblickej školy (Bible College) v Hillerode. Spravuje ju Dánska evanjelická misia.

Dansk Balkan Mission 2019